

Edebiyat Defteri

Gülfer -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
15 Şubat 2025 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Dünün getirdikleri

İnsan dün ve bugün arasında ikisinin özetidir,
Dünü yaşarken öğrenir, bugünü dünle şekillendirir insan,
Dün derstir, bugün derse verdiği cevap,
Ders ten aldığın sonuca giden yol değil midir,
Yarın derken hep bir çabukluk, kesinlik,
Olasılığa tahammülsüzlük içinde,
Yarının hesabını yaparken, bugünü unutmaz mı insan,
Sahi neden hep ya geçmişe takılır önünü göremez,
Yada neden gelecekle kaybolur bugünü bilemez,
Kolayı zor eder, şükürü görmez isyan eder,
Dost dediği insanda gördüğü hatayı, neden malzeme ederek zehir eder hayatı,
Zor olan insan olmak mi, insan kalabilmek mi,
Şekil yeter mi, insan olmaya,
Ne ile korur insan hayatını,
Kendi özetini çıkarsa ne olur varlığı,

Aynayı kalbine tutsa gördükleri ne ifade eder,
Saklamak mi ister, yoksa hali ile ayna olmak, ışıık saçmak mi?
Hal degilmidir insanı anlatan?
Şükür değil midir kalbini yansıtan

İstiğfar degilmidir dünden kalan
Tevekkül ile bakmaz misin yarına
Ümit ile korku arasında yaşarken
Rıza beklemezse insan, ne ile kanar
Ne ile doyar, ne ile besler kalbini?
Biraz tefekkür anlatır herşeyi,
Şekillendirir, halini
Gerçeği arar , Rıza için yaşar,
Muhabbeti anlar, Hakk diyerek kalbini yoklar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393823/dunun-getirdikleri.html>

Dost ile Gelen Sır

Güneş doğar aydınlatır, karanlıkları
Şifa olur toprağa, gündüz olur dünyaya,
Doğar ve gözleri açar, ışık saçar,
Bakmasını bilen bakar,
Görmesini bilen görür,
Tefekkürü seven güneşin ardındaki
Sırrı arar, keşifle seyre dalar,

Kalp atıyorsa can sağdır,
Gönül varsa huzur vardır,
Gönül de muhabbet hasıl olduysa dost sağlamdır,
Sağlam olan İlahi Huzura yakın
Kalbine merhem olandır,

Dostu uzakta arama,
Meyil varsa gönlünde,
Bulur seni bırakmaz, nazar eder,
Gönlüne sürur eder, bilmezsin..
Yaklaşman, rıza için neler eder,

Muhabbet ruha güneş gibi dokunur,
Güneş gibi parlar, aşk ile yakar,
Ruhundaki karanlığı aşar, Rıza için bakar,
Sultan olan kalbindeki soğukluğu, Muhabbeti ile aşk eder,
Hissettigin boşluğu ziyadesiyle tam eder,

Muhabbeti vird ile tam et,
Virdi hediye ile dostu ikram et,
Dostan geleni hayatına sürur,
İlahi Rıza için kendine amel et,
Ameli iman ile tam bir teslimiyetle
Huzura layık et
Feyzi sabırla vesselâm..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393945/dost-ile-gelen-sir.html>

VAKTİN SAHİBİ

Niyetinle yol alır, duanla kapı açılır,
Niyetin kadar nasip lenir,
Duandaki samimiyet, yakınlık kadar;
İcabet alır, sofradaki nimetten faydalanır,
İhtiyacın kadar faydalanır,
Zahmete hürmetle yaklaşırın,

Ne istersen; onun için ,çaba harcarsın ya hani,
İsteğin ne üzerine düşündün mü hiç?
Emek için vakit gerek ya hani,
Vaktin sahibini hatırladın mı hiç!
İsteğin Hakk tan mi gelir,
Dosttan mi gelir, yoldan mi gelir,
Anlamaya çalıştın mi hiç?

İlim istersin ya hani,
Faydalandığın kaynak nerden akar,
Araştırdın mi hiç?
Dupduru gelen seni durultur,
Kendindeki değişimi anlamak için kaynağı sorguladın mi hiç,

Gerçek olana yakın olmak için,
Çaba sarfettin mi hiç,
Ne kadar yakınım diye sorguladın mi meselâ,
Acizliğini, yoktan var olduğunu,
Ne için nefes sahibi olduğunu?
Neden en şerefli olarak yaratıldığını?
Yada ne kadar layık olduğunu ?
Sordun mu bir kendine?
Bu kadar hiç in içinde
Hiç olmaya çaba sarfettin mi Hiç!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394120/vaktin-sahibi.html>

Yâr i güzin

Bu dünyada aldığın yara, bakide yâr olur
Fani de canın acır, kalbin kanar,
Gönlün susar, ruhun hasret yaşar,
Bilemezsin,,
Yaradır belki olmazları açtıran..
Dosta yaklaştıran,
İlahi huzura muhabbetle duayla buluşturan,
Yarayı unutturup, gerçek yâr e konduran,
Gözünden akan yaş ile aşk î konuştuaran,
Dilin söylemezken gönlünle seni duyan,
Yarani sev, acını sev, imtihanı sev,
Yaradandan ötürü seven,
Dertten dermanı bulur,
Yara ile belki yâri bulur,
Yalandan sıyrılır, gerçek aşkı bulur,

Dua ile gönüllülerde yeşerir,
Sabır ile yolunu güzelleştirir,
Gönlü güzel olunca, bakmasını bilir,
Bakıp gördüğünde ibreti alemi bilir,
Dostla muhabbetle edebi,
Huzuru İlahi de huzur için Teslimiyeti bilir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394291/y-r-i-guzin.html>

Hamdü Sena

Hayatta neyin ziyade olmasını istersen;
Onun şükrünü yapman gerekir ya hani,
Nimetin şükrünü hamd ederek,
Nimeti miktarına bakmadan,
ikram ederek,
İlmi okuyup tefekkür ederek,
Nerden geldiğini bilerek,
Tefekkür le geleni, muhabbetle bildirerek,
Dostu ise teveccüh ederek,
Kalp ile hissedip, onun gönlü ile;
İlahi Rıza ile birleşerek,
Beraber Hakk diyerek;
Hakktan geldiğini bilerek
Vird ile hazır bekleyerek,
Layık olmak için,
Amel ederek,
Her daim hüsni zan besleyerek,
İlahi Rıza ile,
Rıza için hamd ederek elde eder..
Gönüllere yer eder, muhabbetle tefekkür edersinn ..
Feyzi Rıza ile vesselâm&

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394443/hamdu-sena.html>

Alemi Tercih

Dünyadaki halin bakideki ahvalin,
Halin nice olursa, baki de o olur seyrin,
Konduğu yeri, baki gören, faniyi unuttur,
Baki sandığı yer ile imtihana tutulur,
Baki yi bilmeyen,varlığın anlamını bilmez,
Yoklukla gelene, Rıza göstermez,
Ah eder, eyvah la biter cümlesi,
Fani olduğunu anladığında,
Açılır dünya kafesi,,
Dünya kafestir, içine alır hapseder,
Nefsin ile seni bertaraf eder,
Nefsini bilmeyene hayatı dar eder
Dünyasını rezil, ukbâ sını hiç eder,

Konaklamaya geldin bilesin,,
Konmak değil, kanmak değil,
Aldanmak olmasın derdin,
Göçeceği yer hatrında olan,
Gönül koymaz dünyaya,
Gönlünü gerçek olana açar
Onunla hayatına huzur katar
Huzur ile İlahi huzura konar
Konacağı yeri gönlüne Rıza ile
Halis bir niyetle koyar,,

Dost ile sohbeti faniden uzak olur,
Gerçek olanı duyunca gönlü hemhal olur,
Ruhu cevheri ,aşkı bulur,
Doyamaz, kanamaz, muhabbete
Aşk ile bekler,
Teveccüh le muhabbet eder,
Sükut ile naifliği, aşk ile acizliği
Rıza ile huzuru
Teslimiyet ile sükuneti yaşar,💧
Feyzi Muhabbetle vesselâm🕊

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394581/alemi-tercih.html>

Gönül Pınarı

Gönül ne kadar duru ise,
Dilden o akar,
Akan temiz ise Gönül kaynar,
Kaynayan dem ile, muhabbet kokar,
Girdiği Gönüle, Rıza ile dolar,

Rıza ile gelen, hal ile bilinir,
Hal anlatır ,dil söyler,
Dilden kalbe ,gönüllere yer edilir,

Lafzı Hakk ile bütün olan,
Hakk ile gerçeği bulur,
Gerçek olanla, faniden soğur,
Dost ile her daim,,
Feyzi Aşk ile demlenir,
Muhabbet huzurla bir,
Hakk ile yükselir,
Aşk eder, Hakk der,
Gönüllere yer eder,
İlahi Rıza ile ilerler,
Feyzi Muhabbetle vesselâm🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394823/gonul-pinari.html>

Acziyetle Gelen Muhabbet

Kalp arınmazsa, gönül bağlanmazsa,
Dil Lafzı bilmez, ruh tefekkür aynasını görmez olur.
Yola bağlı kalmadan, onu anlamadan,
Kuru, kuruya yanmadan, aşk mi ister gönül?

Kül olmak için önce kul olmak,
Kul kelimesindeki acziyeti hissetmek,
İhsan ile huzura gelmek,
Tefekkürle demlenmek,
Muhabbetle feyizlenmektir yolun amacı,,

Yaptığını Rıza ile, verdiği gönül ile,
Söylediğini feyizle, muhabbeti hilm ile,
Hal ile, hepsinden önemlisi,
Kulluğun bilinci İlahi Rıza ile
Layık olmak gayesi ile yapmaktır aslolan,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395073/acziyetle-gelen-muhabbet.html>

Beklenen

Sanatla gelen mucizesin sen,
Sanat sahibini bilmen,
Şükretmendir istenen,
Şükürle çoğaltman,
Niyazla istemendir beklenen.

Sabrı unutmadan,
Tedbiri bırakmadan
Tevekkülü tam edip,
Teslimiyeti hissedip,
İhlâsla, edebi bilip
Huzurda Rıza isteyip
Huşu ile bekleyip
Gönül ile seslenip
Hal ile dile gelip
Lafzı aşk,varlığı hiç edip
Kendini bilip, huzurda bekleme.

Muhabbet le geleni
Hakk diyerek dile getirmen
Tefekkürle yükselmen,
Varlığının gayesini bilmendir
İstene,

Sahi hiç düşün mü kendini?
Neden yaratıldığını, kusursuz olduğunu,
Yaşama gayeni, ne kadar vakit ayırdın?
Kusursuz bedenine sahibine,
Yoksa sahipsiz, sebepsiz mi sandın?
Düşünmeye vakit mi bulamadın?
Neyin peşine düştün, nerede kayboldun?
Peşine düştüğün de O'nun değil mi?
Aldandığın Dünya değil mi seni oyalayan?
Yalnız kaldığında kim ne kadar yakın sana
düşündün mü?
Sor bir kendine?
Bu kadar kusursuzluğun sahibi kim diye?
Düşün ve şükret!
Şükür ile ihlası bir et,
İmanla amel et,
İlahi Rıza ile dua et,
Kendini son nefeste düşünerek,
Huzura, sürur â, gerçek olana
Her daim yakın et.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395340/beklenen.html>

Hikmet ile Gelen

Yola gösterdiğin teslimiyet,
Sabırla, taatle, ihlasla,
Olur sana afiyet,
İkramla gelen bereket,
Muhabbete sebep,
Sebebin yolundaki hikmet
Hikmetten anladığınla, tefekkür et,

Bilemezsin neye dalar,
Nerden çıkar,
Sorgu sualle gayeyi anlar,
Anladığı ile İlahi Rızayı arar,
Yol ile sükuttaki inceliği,
Şükürdeki afiyeti,
Teslimiyetteki edebî,
Kendini ve gerçeği,
Olduğu yer ile olmak istediği yeri,
İmtihanla geleni,
Nefsini bilerek,
Direnmeyi,
İlahi Rıza yi dilemeyi,
Fani ile baki deki gerçeği,
Yoldaki inceliğin neye yakın ettiğini,
Anlar ve yaşar,

Yol bitmez defter olur dökülür
Okutur kendini sana,
Neyi kaydedersen onu okur,
Öyle hasrolur, dostla hemhal olur,
Rıza ile doğrulursun,
Feyzi muhabbetle vesselâm..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395515/hikmet-ile-gelen.html>

Uyanış

Dünyaya gelirken yaşadığın acizyet,
Giderken son nefeste de aynı değil midir?
Her an aciz olduğumuzu bilsek,
Bu bilinçle hareket etsek,
Düşünsek, ilerlesek, tefekkür etsek,
Sonuçta gerçek olanı bilsek,
Hayatı bu şekilde idame etsek,
Acizliğin verdiği yakınlığı görsek,
Faniden sıyrılıp, baki olana yönelsek,
İmtihanla gelene acizlik bilinci ile
Gerçeğin kendisi ile yaklaşıp,
Benlikten sıyrılabilirsek,

Gerçek olan mi zor,
Yalanla olana aldanmak mi,
Anlayabilirsek ,
Gerçek olan baki bizi nereye yakın eder,
Bu şuuru yakalayabilirsek,
Yalan olanla yaşarken,
Kendimizi kandirip oyaladığımızı,
Geç olmadan kavrayabilirsek,

Sahi ne zaman!!
Ne zaman doğrulup,
Doğruları konuşup,
Acizyetin gerçeğini,
Yâr olanın varlığını,
Anlayıp, hissederek,
Kalbimizi ona yoneltsek,
Vakit geç olmadan uyanıp,
Hakk ile buluşabilirsek!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395779/uyanis.html>

Gerçek olan

Düğüne hazırlanır gibi hazırlanırsan
ukbâya,
Dikkat edersin yaptığına,
İçine ne koyacağını bilerek,
Özenle işlersin ya çeyizini,
En güzel kumaş, en güzel renk,
En güzel desen olsun diye..
Tek tek kontrol eder,
Sandıkta hazır eder,
Açtığında huzurla sergiler,
Günü geldiğinde kullanırken
Tebessümle yâd edersin ya,

Son nefeste gireceğin
Kefendeki çeyizine,
Amel ile renk verir,
İman ile desen verir,
Huşu ile emek verir,
Teslimiyetle gönlünde yer verir,

Kapandığında toprak üzerine,
Heyecanla bekleyip,
Hakk tan gelen Rıza ile
Açıldığında sandığın,
Hakk diyerek, layık olmasını bekleyerek,
Rengi, deseni, muhabbet dolu emeği ile,
Hâk ile,Hakk için ilerleme gayreti ile
Özenle sergiler,
Fani de imani ahsen ile
Baki de İmani Kamil kalma ümidi ile
Mahşer de olmak istediğin hal ile bezenir,,
Dost ile muhabbeti birleştirir,
Hakk aşığı ile Hakk diyerek,
İlahi Rıza için ömrünü
Rızaya uygun edersin 127801;

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396132/gercek-olan.html>

Saklı Sermaye

SAKLI SERMAYE

Ömür bir hazır bir sermaye,
Gözünü açtığıında sorgusuz,sualsiz,
Hesapsızdır önüne gelen,
Tasarrufu gönlünde saklı,

Tasarrufu nasıl kullanacağını
Nerede harcayacağını, külli irade ile
Kitabi Mübin de saklı,
Açıp okuyan faydalanır,doğru kullanır,
Açmadan saklayan
Gerçek hazineden habersiz mahrum kalır,

Dünya içindeki fani,
Yer sermayeni,
Konuşturur nefsinin, kapatır gerçekleri,
Kalbindeki nakiti, Hakk diyerek artırır
Dilindeki değeri, güzel söz ile canlandırır,
Muhabbeti hal ile sevdirebilir
Hak dostundan gelen
Feyzi ilahi ile
İlahi Rızaya erdirir,

Gönüllerin sultanı,
Hal ile konuşur,
Sükut ile muhabbete doyurur,
Sermayeni teveccüh le
Hakk tan gelen muhabbetle
İlahi Rıza ile Hakk ile buluşturur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396365/sakli-sermaye.html>

Aksanı Hâl

AKSANI HÂL

Fani de kalbine ektiğın,
Bakîde olur suretin,
Kimse bilmez ektiğini,
Hal ile aksan olur,
Tevazu ile konuşur ,

Kalpdır dili konuşuran,
Halini yansıtan,
Kalbin içindeki hazine,
Vird ile aksan olur,

Anlamını bilen muhabbet ile konuşur,
Kalpten gönüle yol, muhabbetle olur
Gönlün varlığını bilen
Halden haberdar,
Muhabbetten hissedar olur,

Ne ekersin kalbine, sor bir gönlüne
Ne şekilde dirilsin, nasıl renklensin,
İlahi Huzurda kendini sakınmadan
Hangi Hal ile kendini göstereceğin,

İradedir yolu gösteren,
Yoldaki niyettir,
Dostu güzin eden,,
Ektiğinle dirilir,
Emeginle hesaba çekilir,
Rıza ile Rahmeti bulur,
Dost ile Rahmete giden yol,
Feyz ile aksan olur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396554/aksani-h-l.html>

Varlık İçindeki Yokluk

Varlık elbisesini çıkarmadan ulaşılmaz gerçeğe,
Var olan yokluk arar, yoldaki acziyetini
sorgular,
Sahip olduğunu sandığın varlık, nefse hakim olur,
Aslolan yoklukla korkutur
Aldatır rengi, ihtişamı, sureti ile
Kandırır tatlı sözleri ile
Duyamaz olur, varlıktan başkasını göremez olur,
Aslında varlığın içindeki hiç olursun
Bilmezsinn,,
Doymak bilmez ki nefis,
İster her an, meşgul eder,
Vaktini ziyan eder, kalbindeki gerçeği hiç eder,

Asıl varlık, yoklukla gelir,
Yokluk elbisesini giyen
Asıl varolani,
Varlığın gerçek sahibini bilir,
Fanideki varlıktan sıyrılır,
Lüzumsuz olandan uzaklaşır,
Bulandirmaz gönlünü varlığın rengi ile
Muhabbet arar huzur için
Dostan gelen feyiz ile,

Yolunu yoklukla acziyetle güzelleştirir
Acziyetin lütfettiği tevazu ile yükselir
Daimi huzur için arar İlahi Rızayı
Rıza ile hiç olur,
Hiç için aşkı arar,
Aşk ile gönlü taşar
Taşan ile acizane kalemi yazar
Feyzi Muhabbetle vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396747/varlik-icindeki-yokluk.html>

ÂNI KUR

Sondaki ahval-i tefekkür,
Vakti ziyade eder,
Vakit anda yasadiginla değerlenir,
Değer ile maksada erilir
Vaktine bereket mi istersin,
Yoksa vakit de bereketlenir mi dersin?
Söylesene kendini ne ile meşgul eder?
Kim ile muhabbet eder,
Kim ile dem eder,
Halini nasıl belli edersin,

Vakti ziyade için vakti vereni hatır et,
Sana verdiği ömrü ertelemeyen
Anlayarak, geçmiş de kaybolmadan
Tefekkür et,
Her halin için şükrü vird et,

Vakti KUR, kur ki ziyan olmaya
AN ,ki gerçek olan ziyade ola,
KUR-AN
En güzele yakın olmana
Vaktini kurmana
Vakti vereni anmana,
Hayata intizama, kendini nizama
Sebeup,

Hayatın reçetesi, değerlendirmesi,
Gönlün sesi, huzurun kendisi,
Varlığın yegane yaşama gayesi,
Nedir, niçin, hepsi
Rafta değil, Gönül de kalsın

Hikmet isteyen önce kendini okur
Sonra kendine verileni,
Verilen ile şekillenir
Ziyade ile istifade etmeyi bilir,

Aksi hal, halini belirsiz eder,
Hal ile konuşmak,
Ses istemez, söz beklemez,
Bakış ile nazar eder,
Hal ile lafzı bir eder,
Gönülden muhabbeti huşu ile
Gönlüne ilham eder.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396974/ni-kur.html>

NEFESE CAN VEREN MUHABBET

NEFESE CAN VEREN MUHABBET

Teveccüh ile muhabbeti bulur,
Muhabbet ile Huzuru İlahi de buluşur,
Huzuru İlahi de, Sükut la durulur
Sükut ile gönül bağı kurulur,

Nefese, nefis ile can veren
Aldanır, son anda uyanır,
Fani olan herşeyi,nefs kandırır,
Nefsini bilmeyen fani,
Kandığını toprak üstünde bırakır..

Nefesini istigfarla buluşturan,
Fanideki kirden arınır,
Gönlündeki gerçeği aşk ile bulmaya çalışır,

Önünde rehber ,isteyen,aşk ile salat eder,
Salat ile kendini rehbera teslim eder,
Teslim olan gönül huzur ile buluşur,
Lafzı Cemil ile, anını doldurur
İhlas ile bir olanı tefekkür eder
Tefekkürle geleni sükut ile bekler
İlahi Rıza için sever,
Rıza ile gelenle, gönülden muhabbet eder,
Muhabbet deryalara bedel,
Aşk ile ilerler,

Gönülden gönüle akan pınar,
Baki de bırakmaz,
Gönülden gönüle konan,
Yarı yolda bırakmaz ,
Gönülden gelen feyzi istek,
Her daim İlahi Rıza ile,
İlahi Huzurda yükselmeye sebep,
Feyzi Muhabbetle vesselâm..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397289/nefese-can-veren-muhabbet.html>

DÜNYA VE GERÇEĞİ

DÜNYA VE GERÇEĞİ

Hayat anne karnı ile, tabut kapağı arası kadar değil midir?

Ne fani kabul eder, bakî olanı

Ne baki kabul eder ,fani olanı,

Öyle değil midir,

Nefs de nefes de bitince,

Göz görmez, hissetmez,

Dünya seni kabul etmez,

Uğurlar asıl vuslata,

Vermez kendinden bir parça dünya,

Kendin ve amelindir yanında,

Tekrar bir düşün istersen,

Dünyaya gözünü açtın,

Sevinçle karsilandın,

Hoş göründü gözüne,

Aldattı ihtişamı ile

Kanmayasın, sakın,

Gerçek olandan uzaklaşmayasın,

İMTİHANN

Her daim bununla uyan,

Gönlünü bulandırmayasın,

Aciz geldin, aciz gidersin,

Bicaresin,

Yol yakinken tefekkür ede

Gerçekle yüzleşesin,,

Son anda muhtaç olduğun tevhide,

Hissedip, yaşayarak,

Her an hatırdan anarak,

Tevhidin içindeki değerle,

Kendini değerli kılarak,,

Sondaki hali, baki kıla,

Gözünü arkada kalmayasın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397472/dunya-ve-gercegi.html>

SU GİBİ DURU

Yerüstünde konuşan aksanın,
Yeraltında imtihan olur,
Neyi çok zikreder,
Ne ile meşgul olursa dünyanın,
Onunla olur imtihan,
Su ile arınır ya insan
Hiç düşündün mü?
Huzura dururken,
Önce su ile bedeni arındırır,
Niyetle huzura varılır,
İstiğfar dil ile başlar,
Dilden kalbe nüfuz eder,
Kalp hisseder, gönüle döner,
Gönül dilden niyetle düşeni
Hayatına nakşeder,,

Su diri iken kıymetli düşündün mü?
Diri iken dokunduğun,
Niyetle arındığın su,
Huzurda değerlenir,
Su ile başlar,
Dua ile biter ya amel,
Sondaki ahvalinde,
Huzura varmadan önce,
Su ile arındırarak,
Kuru bedene dokunarak,
Teslim ederler toprağa..

Arınmadan olmaz ya amel,
Toprak bile arınmadan
Kabul etmez bazen,
Maddi ihtiyacını giderdiğin su,
Manevi anlamda yoksa hayatında,
Ne farkın olur, yaratılmışlardan..

Hadi tefekkür edelim,
Bazı yüzlerin aydınlanıp,
Bazı yüzlerin karardığı gün..
Bu gerçeğin sesi,
Huzurun ta kendisi..
Muhabbetin yegane simgesi,
Nasıl hasrolunmaksayen,
Öyle yaşa,
Huzur için,
Huzuru ilahinin önünde,
Rıza beklemeden,
Ne huzur seni bulur,
Ne de insan mutlu olur🕊
Feyzi Muhabbetle vesselâm🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397642/su-gibi-duru.html>

İNSAN VE GERÇEK OLAN

İNSAN VE GERÇEK OLAN

İnsan, gerçek olanın eseri,
Gerçek olan, insanın gönlündeki cevheri,
Ona ulaşmak için yol belli, iz belli,
İstikamet in rehberi belli,
Rehberle açılacak, kitap,
Kitaptaki sır belli,

Akıl en büyük sermaye,
Doğru yerde kullanmayan yük eder kendine,
Aklını gerçek olandan, uzak kılanın
Gönlü var edenden habersiz,
Yakın kalamaz Aslolan â..

Doğru ilim, akli bereketlendirir,
Yükselmeye Rızaya sebeptir,
İrade,
İnsanı insan kılan şereftir..
Yoldaki dost ile ilerlemeye,
Rehber ile hayatını şekillendirmeye,
Vesiledir.
Gönül,
Yaklaştığı kapıda,
Hal ile konuşturan,
Kapıyı sükut ile açtıran cevherdir..
Muhabbet,
Dostla aradaki sır,
Teveccüh le insanı örten,
Esirgeyen, yol gösterendir..
İlâhi Rıza,
Tüm kapıları açmaya,
Sermayeyi artırmaya,
Gerçek olana yakın olmaya,
Kendini bilip, bildiği ile amele,
Aradığı güzellikle bir kalmaya sebeptir..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1398407/insan-ve-gercek-olan.html>

Neyi Var edersin?

Say ki öldün, sondaki halini düşündün mü
Hiç?
Var ettiğin herşeyin, aslında hiç olduğunu anladın mı?
Acziyetin verdiği sessizliği yaşadın mı?
Yada asıl var olanı düşündün mü hiç?

Sahi hep varettiklerimiz değil mi?
Bizi yok eden, varlık içinde kaybettiren,
Varlık benliğe yakın eder, yokluk hiçliğe
Sordun mu gönlüne nereye yakın diye

Ahh mi etmek istersin, hamd mi etmek
Neyin şükrünü eda ettiğini,
Yada şükre ne kadar yakın olduğunu
Bu kadar ihtişamın sahibini, hatırlattın mı
Hiç

Seni var ettiğini düşündüğün fani
Mezardaki toprağı bile beş karış artırmaz,
Anladın mı hiç
İsmin bile hiç olur, cenaze sahibi olur,

Ahh ne zor değil mi?
Varlık içinde yok olmak
Asıl yokluk anında varlıktan habersiz olmak,
Asıl yokluğun gerçek ile yüzleşmemek
Kendini bilmemek olduğundan
Habersiz olmak
Bu kadar için içinde
Kendini hiçliğinden bi haber olmak

Uyannn
Yok olunca gözünde herşey, asıl varlık görünür,
Dil susunca, Gönül konuşur
Kulak duymazsa yalan olanı
Gerçek olan duyurur,
Böyle bir tezatlık içinde hayat
Aşk gelirse var edenden, hiç olur
Hiç olunca varlık senden uzak olur
Feyzi Muhabbetle vesselâm🌸

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399155/neyi-var-edersin.html>

Kendine Biriktirdiğin Miras

KENDİNE BİRİKTİRDİĞİN MİRAS

Gönül nasıl dolarsa vuslat da o konuşur,
Gönül de biriken senin bahçen olur.
Huzuru İlahi de şahidin olur,
Fani alemde biriktirdiğin varlık,
Baki alemde yok olur,
Geride bıraktığına miras olur,

Seninle gelecek,
Sana şahitlik edecek miras,
Açıldığında gönül kapın,
İçinden giren,
Hayatını şekillendiren,
Seni kendinle yüzlestiren,
Amelindir, edebindir, Sabrı Cemilin..
Aslolan niyetindir,

Dünyada biriktirdiğin kumbaraya,
Artırıp koyarsın ya hani,
Gönül kumbaranı hiç düşündün mü?
Kumbara da biriken para,
Miktarınca harcanır, sayılır ya elinde..
Gönül kumbarandan neyi dökeceksin?
Baki alemde tasarruf ettin mi?
Sordun mu gönlüne ne ister?
Nasıl yeşermek ister?
Ne ile mutlu, neye yaklaşmak ister?
Kendine döndün mü hiç?

Bir kaldığında bir olanı bulur,
Anlar ya gerçeği insan,
Ahh eder, var ettiklerine,
Ağlar belkide göremediklerine,
Kaybettiği değerlere,
Ziyan ettiklerine,

Biri bulur birken, asıl gerçeği anar,
Anar, onunla kanar ya huzura insan,
Vakit geç olmadan bulmak,
Huzura konmak,
Gönül defterimizi,
Gerçek olanla doldurmak,

Canı gönülden İlla Hu ile,
Asli diyarımızla buluşmak,
Hak ile Hak kelamı ile,
Haktan gelen Rahmet ile,
Bütünleşmek Huzur da huzura ermek,
Diriltmek kendimizi..
Hayy Allah derken,
Gerçek vuslata açmak gözlerimizi..
Nasıl bir güzellik bu diyerek
Hissetmek gönlümüzdekini,
Yol yakinken görmek ,yaşamak varken
Ziyan etmeyelim gönüldeki sermayemizi..

İlahi Rıza ile niyet alan,
Boş dönmez huzuru İlahi den,
Niyetle girer, edeple bekler,
Önüne gelene şükreder
Nimeti şükürle ziyade eder,

Feyzi Muhabbetle vesselâm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399467/kendine-biriktirdigin-miras.html>

AHVAL-İ HÂL

Dünya unutturur, nefsi konuşturur,
Nefesin,nefs ile bir olunca
Varlık için koşturur..
Kendindeki varlığı gerçeği unutturur,
Nefesin olduğu süreç kadar kıymet verir,
Nefs ise hızla nefesini tüketir,,
Dünyada yakın olduğun ne varsa,
Fani ise gelmez toprak altına,

Gözünde gönlünde yer eden varlık,
Nefes yok olunca hiç olur,
Gönlündeki yeri kefenle bir olur,
Ahh etme gel kendine,
Bak bir haline, sor bir gönlüne,
Ne ister, ne ile bir olmak ister,
Nereye yakın kalmak,
Hangi muhabbete kanmak ister.

Hatırla ne diyor Hakk, İlahi Kitapta,
Nasıl hasrolunmak istersen öyle yaşa,
Bu yeter dünyadaki ahval-i hale,
Karşılanmak üzere geldiğimiz,
Uğrak yeri ettiğimiz dünya,
Diyarı cennet de eder,
Perişanı hâl de eder,

İrade î külliye ile insanı Kâmil kalır,
İmani Güzin ile ahseni takvim okunur,
Dost ile Bir olan, gerçek biri bulur
Muhabbeti teveccühun kokusu
Baki alemde kendini duyurur,
Gönül ile kurulan bağ,
Her daim yanında olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399713/ahval-i-h-l.html>

HAYIRLISI

HAYIRLISI

Hayırlısını dilerken Hayy kelimesine sığın,
Hayy ile dilini, dile söyleten feyzini,
Feyiz ile gelen muhabbeti,
Muhabbetle dökülen nimeti,
Nimetin sendeki tesirini,
Ne ile bütünleştigini
Nereye yöneldiğini,
Bil, bilki yanılmayasın..

Gönül ile bağ kurulmazsa,
Bedenin hiç, ruhun aç kaldığını,
Ruhu doyuranın asli muhabbet,
Muhabbetin kaynağının da,
Gönüldeki bağ ile sağlam kaldığını,
Her daim hatırla,,

Muhabbetin daimi teveccühle,
Teveccühün edeple,
Sondaki ahval-i tefekkürle,
Hayy ile dirilmekle,
Gerçekle yüzleşerek,
Daimi virdle sağlandığını,

Gerçek saadetin,
Ebedi alemde olduğunu,
Gönülden hissetmekle
Şükrü daimiyetle,
Teslimi hal ile,,
Âlâ külli hali
Tefekkürle olur..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399949/hayirlisi.html>

Diyarı Gönül

DİYARI GÖNÜL

Gönül, ne büyük hazine bilir misin?
Varlığını bilene diyar,
Hissedene aşk î yâr,
Yaklaşan bilir gerçek dostu mübini,
Gezen bilir içindeki gerçeği,,
Girmesini bilene en büyük kâr
Bilip de görmeyene, anlamak istemeyene
Zarar,

Kâr ve zararı fanide bildiğimiz kadar
Hakiki diyar için hesaplasak gerçeği
Ne kalır defterde, açsak gönül defterimizi
Kazancın yolunu çizen asli vatani açsak,
Dolaşsak içinde, anlasak bir bir,
Yaşasak, yaşarken huzuru tatsak Yaklaşsak adım adım, hissetsek
Gönlümüze dönsek, ah edip inlemesek
Diyar, diyar, gezip,
Gönlümüzdeki vuslatta huzuru daim etsek,

Huzurun yolu belli,
Yoldaki dost ile muhabbetin izi belli
Muhabbetle gelen, feyzi ilâhi,
Açar gönüldeki cevherleri,
Yolu bilmek yetmez ki
İrade ister,
Teslimiyetle tevekkül bekler,,
Her daim vird ile, settar olmanı,
Alemleri vuslata hazır,
İlahi Rıza ile dolup taşmanı,
Ayrılıp yok olmamayı,
Hissedar olmak için, Rıza ya layık
Yola layık, Rıza ile gönüle geleni
Hal ile anlamayı ister,
Feyzi Rıza ile vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400135/diyari-gonul.html>

EMANET

EMANET

Hayata başlarken tertemiz bir emanettin
Kendine,
Sebepsiz, sualsiz geldin,
Tekbirle ilahi gerçeği bildin,
Hakk ile hâkki anarak
İlahi huzura yükseldin,
Herşey usulüne uygun
Şaşmaz gerçek,
Hakk nasıl takdir ettiyse
Öyle ilerledin,,

Usulü bozan nefsin,
Bildirmez gerçekleri
Kapatır defteri,
Yolu bilmez, usul bilmez,
Hâlden dökülen teveccühü görmez
Anlamak istemez nefsin,

Son nefestesin hadi düşün
Şehadet gelir diline, nasiple dökülür
Rıza gözetirsen gönülden söylenir
Çıkan canına can verir,
Ebedi alemde ihlasla beklenir,

Tevhid bir cümle, hayatı kapsayan
Defteri dolduran, huzurdaki hali yansıtan,
Gönüldeki deryayı,ihlasla coşturan
Can veren, ihlasla bir olduğunda
Huzur veren,dostu bulduğunda
Şükrü hissettiren, yaklaştığında

Hayata son veren tatlı bir esinti
Bazen şiddetli bir, sarsıntı
Nasıl yaşarsan öyle gelir
Sondaki ahvalin, diline alistirdiğin
Gönlüne yakistirdiğin,
Teveccuhle beklerken
Berzahi alemdeki halindir,
Ama azar, ama nazar
Herkes sondaki halini görerek yaşar
Feyzi Muhabbetle vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400308/emanet.html>

Gerçek ev Sahibi

GERÇEK EV SAHİBİ

Gönül evine misafir oldun mu hiç
Haberdar mısın varlığından,
Eksiğini, ihtiyacını yokladın mı hiç
Sordun mu halini, sıhhatini,
Sahi hiç yöneldin mi, özen gösterip
Baktın mı görmek için,
Sessiz kaldın mı duymak için
Hissettin mi sıcaklığını
Yada ürperdin mi varlığıyla
Herkes için çabalarken
Kendine ne kadar geldin,
Huzur bulmak için çaldığın kapılar
Giderdi mi huzursuzluğunu
Uzaklardan geçip kendine yaklaşarak
Yaslandın mı gönlüne,,

Ne ister, ne ile kanar, neyi arar,
İçinde saklı olan cevheri
Keşfe çıktın mı hiç,
Gönlünün kapısını araladığında
Nereye yakın kalmak ister
Neleri atmak ister,
Attıklarının yerini ne ile doldurmak
Kendini huzura nasıl yakın kılmak ister
Arınmak, İlahi Huzura yönelmek için
İstiğfar ile taşıp
Gözyaşını gönlüne akıttın mı hiçç,
Bunca hiç içinde,
Gönlünü hiç eden,
Seni kendinden uzak eden herşeyi
Hiç edip çıkardın mı hiçç

Hiç için anmanın tadını
Anarken yanmayı, kavrulması
Gerçek aşkı bulmayı,
Gerçek aşkın her daim kendinde
Söyleyen dilinde, yaklaşan gönlünde
Huzuru İlahi için,
Önce gönül kapısı aralamak gerektiğini
Anladın mı hiçç??

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400555/gercek-ev-sahibi.html>

İstemez Dünya

Dünyayı büyüttüğümüz kadar
Küçülür gerçek dünyamız,
Dünya nin büyüklüğünü anlamak
Sondaki ahval-i Teveccüh le
Teveccüh dostun gönlünden gelen
Feyzi muhabbetle
Feyzi Muhabbet, edeple,
Gösterdiğin teslimiyetle büyür
Büyürken dünyayı küçültür,

Dünya aldatır,
Kendi gönlünden uzaklaştırır,
Sırra vâkıf olmanı,
Gönül ile anlamani,
Dostla bağ kurup, kendisinden kopmanı,
Muhabbeti edebî edip, seyrü sülûk ile
Yolunda çiçek açmanı,
Dost ile gerçeği görüp, aşk ile coşmanı
İstemez Dünya,

İsterki dünyanın gönlünden uzak olsun
Muhabbetin fani ile varlıktan olsun
Dünya ile kurduğun bağ,
Seni sarsın sarmalasin,
Sadece kendine yakınlaştırsın
Ebedi alemden uzak kalmanı
Kefenle bir olana kadar yakındır dünya
Ne zaman ki kefen giyer bedenini,
Gösterir kendini,
Hiç eder var ettiğin herseyi,,
Ah etmen neye yarar, toprak atar üstüne
Ne kadar yakın, o kadar uzak düşer
Gerçek uzak kalır, Gönül defterin açılır

Yol ayrımı olmadan, vakti tamamlamadan
Uyanmak için vakit varken,
Kalk ve dön Rabbine,
İlahi Rıza ile,
Bir olanla olur olmazlar
Kalkar bütün huzursuzluklar
Niyetle yol bulunur
Teslimiyetle gönül bağı sağlam olur
Rıza ile nasip bir olur
İlahi Huzur da dualar sahibi ile buluşur
Feyzi Muhabbetle vesselâm🌹🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400726/istemez-dunya.html>

GÖNÜLDEN AKAN

GÖNÜLDEN AKAN

Gönül aynandan baktın mi hiç kendine?
Boy aynasından baktığın gibi,
Boy aynasında yüzündeki kusuru görür,
İlacını bulur merhem olursun ya hani,
Lekeyi görür temizler, su ile arınır,
Üzerindeki elbiseyi inceler,
Başkasının gözüyle de bakar, eleştirir,
Olması için çabalarsın ya hani,
Sahi gönlümüz bize nasıl bakıyor?
Haberdar miyiz ondan?
Ne ister, ne ile doyar bilir miyiz?
Ah eder, çaba gösterir miyiz,
Gönlümüzü hoş tutar mıyız?
Hoş kalsın ki, hoş olanı görsün,
Bilir miyiz bunu?
Gönlümüzün yaralarına ne ilaç olur?
Sorarmıyız kendimize,
Kanayan yerler nereyi acıtır?
Hisseder miyiz?
Gönül aynamızı nasıl arındırır,
Nasıl yumuşatır,?

Gönlümüze girdik mi hiç?
Nasıl zengin kalır gönül?
İçinde birikenleri kendi aynamızda,
Değerlendirdik mi hiç?
Sahi varlığa gömülen dünyamızdan çıkıp,
Gönül dünyamızda gezindik mi?

Gönül insanın en kıymetlisi,
İçinde sakladığı, kendini gördüğü yeri,
İçinde birikenle değerlendiği,
Attıkları ile var ettiği,
Gerçek huzurun adresi.

Ne birikir gönlünde?
Sor bir kendine,
Ağır mi gelir tutmak?
Değer mi kazandırır?

Muhabbet ile görünür gönül,
Akar dilden ,içindeki pınar,
Var düşün neler neler akar
Gönül sofradaki lezzeti,
Paylaşır mıydın, saklar mıydın?
Ne kadar şeffaf, o kadar berrak.

Rıza ile açılır gönül kapısı,
Niyetle girer, edeple bekler,
Nezaketle geleni, irfan ile zengin eder,
Huu ile eğilir, Hak ile varolur
Hayy ile dirilir Gönül
Feyzi Muhabbetle vesselâm...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401210/gonulden-akan.html>

Gerçek Dost

GERÇEK DOST

Varlık elbisesi ile çıktığın yol
Göstermez sana kendini,
Saklar görmem gereken gerçeği
Yol değildir gizleyen,
Üzerindeki ağırlıktır engelleyen

Yolda ilerlemek için varlıktan çıkmak
Yokluk için göze almak,
Asıl güzellik için gerçek dostu bulmak
Kendindeki cevher için
Gönül yolcusu olmak gerek..

Gönüllerin Sultanı ile hemhâl için
Hâl ile lisan, Gönül ile bağ gerek
İlahi Rıza ile bakıp, gelen feyzi cevheri
Muhabbetle karşılayıp,
Teveccühü edep ile hatırlamak
Sadr olan gerçeği yaşamak gerek.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401477/gercek-dost.html>

SUYA ANLAM VEREN NEFES

Su kuruyan yere can verir ya hani,,
Susadiginda yanar için,
Bir damla su arar nefsin,
Su ile kanar, gözünü açar,
Su gibi ömür istersin bazen,

Bir içim su, can verir toprağa,
Kuruyunca çatlar toprak,
Su ile çoşar, rahmet ile filizlenir,
Hakk ile kendine gelir,
Ekin ile nimet verir,
Nimet, kendini bilen ile dile gelir,
Hamd ile ziyadelesir
Haktan gelen Rıza ile
Şükür ile Huzura yükselir,,

Kuruyan nefsimiz kadar,
Gönlümüze döndük mü hiç..
Ne ile kanar, ne ile çoşar,
Aradığı huzuru, istediği muhabbeti,
Anlamak, sorgulamak,
İstedik mi hiç,,

Dil kuruyunca nasıl susarsa,
Gönül de kuruyunca susar,,
Konuşmaz lisan etmez,
Halini varlığını belli etmez.

Suya madde olarak bakınca,
Nefse tad verir,
Mana olarak yaklaşınca
Yönelirken aldığın niyetle
İlahi Huzura yükselir,,
Madde ile mana,
Tüm sır burada,,
İlahi gerçek, İstikamet
Aradaki farkı anlayarak yaşamakta

Susayan gönüllerimize dönelim
Yüz çevirmemiz gereken
Maddeleri bilelim,,
Yüzümüzü değil gönlümüzü,
Gerçek olan huzura döndürelim,
Gönlümüzün sesini duymak için
İlahi Huzura, tam bir teslimiyetle
Yönelelim,
Kıralım gönlümüzdeki zincirleri
Tutsak etmeyelim,
Nefsin elinde oyuncak,
Maddenin önünde
Kendimizi hiç etmeyelim,
Aslolan, varolan,
Gönlümüzde saklı olan
Lütfü cevher için
İlahi Rızayı bilelim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401679/suya-anlam-veren-nefes.html>

GÖNÜL MİSAFİRİ

GÖNÜL MİSAFİRİ

Anahtar evin sahibine verilir ya hani
Anahtarla açılır kapalı olan tüm kapılar,
Evin sahibi de olsa anahtar yoksa
Kalır kapının dışında,
Bazı kapılar her daim açıktır,
Girmek için gönül kapısını açmak
Geleni muhabbetle karşılamak
Muhabbeti teveccühle tamamlamak
Muhabbetin kaynağını
Her daim anarak layık olmak gerek,

Önce kendi gönül kapımızı açalım,
Yoklayalım olanları, hazirmiyiz girmeye,
Nasıl girilir bilirmiyiz,
ahh haberdar mıyız acaba varlığından
Gönül evi kuru bir kelime mi,
Yoksa kurutan, hatırlamayan
Dünyadan çıkıp gönlüne uğramayan
Biz miyiz?
Hiç bir davet beklemeyen gönlümüze,
Uğrasak, hatır sorsak kendimize
Nasılım, sorusunun cevabını
Gönlümüzle bir etsek
İyi olmayan yanlarımızı, sarsak
Onarsak, önce kendimize misafir olsakk,

Varımızı, yoğumuzu bir bir yoklasak,
Eksik bırakmasak, her bir ayrıntıda kaybolsak,
Zamanımızı gönlümüzle doldursak
Gönlümüzün gerçek sahibine
Misafir olarak ulaşırsak,,

Her daim açık olan kapıya,
Gönül kapımızdan girerek
Gönlümüzdeki cevheri keşfedip,
Arınması gerekeni bilerek,
Yönelsek, İlahi Huzura,

Huzuru İlahi ile, gönlümüzü huzurla doldursak,
Zor olan misafir olmak mı,
Misafir den habersiz olmak mi
Anlasakk, anlayarak doldursak eksiklerimizi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401872/gonul-misafiri.html>

AÇILINCA DEFTER

AÇILINCA DEFTER

Yolu güzelleştiren ilmin
Şekillendiren, ilim ile gelen bilgin,
Güzide eden ilmi hizmetin,
Güçlendirip Huzura yakın olduğunu eden
Teslimiyetindir,,

Yoldaki imtihan nefesine dokunur
Nefsi yol aleyhine koşturur,
Nefsini virdi ile temizleyen
Gönlüne yer açar,
Açılan yer dost ile dolar,
Dost ile kurulan bağ,
Her daim İlahi Huzurda
Rıza makamını açar,,

Rıza için geldik, unuttuk gerçek olanı
Kaybolduk benlik gölgesinde
Ulaşamadık gönül cevherine
Varlığından habersiz, nefes tüketirken
Nefes bittiğinde bildik,
Geciktik bilemedik belkide,,

Açılır gönül defterin,
Dökülür yazılanlar bir bir,
Ben mi yaptım der, düşünürsen
göz şahit olur, anlatır gerçek olanı
Göz kararınca, kulak duyurur,
Ellerin yükselir dile gelir
Nereye açtığına şahit olur,
Döker tek tek kullanıldığı yeri

Rıza için geldik, İlahi Rıza yi ne kadar bildik,
İlahi Huzurda, ne kadar titredik
Gönlümüze nasıl seslenip
Bize bizden yakın olanı
Ne kadar sevdik, ne kadar yer verdik
Ne kadar Rızı ettik..
Sahi ne kadar ettik
Layık olabilme şuuruna ne kadar erdik,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402145/acilince-defter.html>

Saklı Yanımız

Hiç iken bulursun gerçeği
Gerçek gösterir saklı cevheri
Saklı kalan bildirmez,
Yaklaşmaz, bir olana ulaşamaz
Nasıl ki okumadan anlamazsak
Saklı olanı bulmadan,
İçindeki gerçek yansımaz,

Gönlüne ulaşmak isteyen,
Çıkarır gönlün içindeki
Gizli olan, kendi uzak eden gerçekleri
Önce kendi ile yüzleşir,
Sonra gönlüne erişir,,

Gönlü güzel ne güzel bir ifade
Gönlü güzele denk gele, her bir animiz
Guzellestirende gönülden yansıyan
Aşkı bîçare, gönül evi, gönül bağı
Gönül evini açtığında hoş mu bulursun
Kaçmaya yer mi bulursun
Gönlünü vird ile,
Virdini Teveccühle tam eden
Gönül evini pak eder,
Muhabbeti teveccuhle huzura layık eder
Muhabbet için gönlünü, dosta yakın,
Dost ile huzura yakın olur,
Yakin ile aşkı bulur
Aşk ile saklı olan cevher
İlahi Huzurda yansıyan diyarın olur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402426/sakli-yanimiz.html>

NEFS VE NEFES ARASI ÖMÜR

Sondaki ahval-i hali tefekkür,
Gerçeğe yakın eder,
Nice olacağımız şimdide,
Anın içindeki halimizde,
Şimdiyi ölümsüz eden,
Dünyamız mi, vuslat mı?

Dünyayı nefsi ile ölümsüz eden,
Öldürür gönlündeki cevheri.
Görmez aslolan gerçeği,
Nefs kandırır, son anda uyandırır,
Renk, ihtişam, metaa..
Hepsi toprak üstünde gözönünde,
Toprak olunca imtihan defterinde,
İşte böyle..

Vakit geçtir dönülmez nefes bitince,
Ne nefis kalır benliğinde,
Ne dünya kalır yanında,
İmtihan ya hani, nefes bitti,
Hepsi gitti, kalan bizi vuslata taşır,
Halimiz, defterimiz orda açılır.

Nefes cana dayanınca gönül haykırmak ister,
Aç ise ses gelmez, Hakk diye inlemez,
Ahh etsen ne kâr, gitmiş bitmiştir ahuzar
Zaman geriye gelmez.

Ağlayan gönlünü duyar kıvranırsın,
Dünya sırtını döner, nefis ise halini seyreder,
İki kelam etmek için gönlüne ulaşmaya çalışırsın,,
Konuşur mu gönlümüz soyletirmi dilimize?
Ahh mutlu sona erdirir mi?
Vuslatta huzura erdirir mi?
Hâk ile bir iken, Hakk dilini söyletir mi?
Hakk derken yanar, yanarken aşka konar mi gönül?

Dünya konuşsa ne ki sen sırra ermeyince,
Gönlün susmuş, sustukça yok olmuş,
Varettigin herşey yoluna taş olmuş,
Biriktirdiğimiz taşlar üstümüze toprak,
Ahhh ne zor,,

Tevhid bilincini bilmeyince,
Bildiklerin hiç olur,
Toprak üstünde ot gibi bekler olur,
Gelmez bir adım öteye, kalır toprak üstünde..

Aç olan benliğimizi doyurdugumuz kadar,
Duyarmıyız gönlümüzün sesini,
Kulak kabarttığımız fani kadar,
Duysak alçalsak biraz,
Eritsek benliğimizi tevhid nuruyla,
Hakk katında yükselmek için.
Erissek gönlümüzün muhabbetine,
Sustursak dünyayı, duysak gönül sesimizi,
Haykırsak,bizden istediği gerçekleri,
Hakk ile Bir, Hakk diyerek ,
Açsak gönül defterimizi,
Dost ile Bir teveccüh edip,
Kalp ile geleni ,gönle söyleyeni,

Duysak, anlasak yaşasak...
Gönlümüzü ölümsüz kılsak,
Onun istediği ile doysak
İlahi Rıza ile yaşayarak,
Vuslata aşk ile erenlerle bir olsak..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402604/nefs-ve-nefes-arasi-omur.html>

AYNADA YANSIYAN

Her neyi istersen o olmaz mi hayatında,
Kalbinde büyütür, sözlerinle dile getirir,
Duygularınla hissetmez misin?
Söylesene duana dökmez misin?
Hayallerinde yer verir,
Planlarını öyle şekillendirir,
İnanarak beslemez misin içinde?
Ümitle bekler, duayla ister,
İnançla tevekkül etmez misin?
Tüm bunları bir olanla birleştirip
Rahmet beklemez misin?

Niyetini duaya döker, secde ile yeri bir eder,,
Acizliğini hali ile belli eder,
Rıza ile huzura, amel ile imana gelmez misin?
Neden, niçin demeden teslimiyetle bekler,
Geleni Hakk, tan, söyleteni Rıza dan bilmez misin?

Nice sin bilmek istersin,
Niyettir aynan,
Aynada görünen yoldur duan,
Duandan dökülen Rızadır beklenen
Bir avuç toprakla gelir, bir o kadar la gidersin,,
Bunu bilerek Rıza ile sebat eder
Gönlü Huzur ile Hakk ka riayet edersin,
Feyzi Sükut la vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402779/aynada-yansiyan.html>

BİRİKEN VE YER EDEN

Gerçeğe ne kadar yakın olduğunu mu bilmek istersin,
Gönlünde varolani, anını doldurani
Konuştuğundan hasil olanı,
Gittiğin yol ile dosttan sır olanı,
Niyetinle geleni, amelinle tekerrür edeni,
Cemalinle yansıyıp halini konuşturani bil.

Gönül İlahi Rıza ile insanda saklı,
En güzide, varlığı bilindiğinde
En gerçek, haberdar olduğunda
Muhabbetin kaynağı, yoldaki dostun,
Sukutla uğradığı muhabbetin aslı,
Huzurun kaynağı,
Doyumsuz dünyamızın
Perde arkası,,

Gönlümüzde varetmiş birikir,
Son hali zuhurda önümüze serilir,
Hani yolculuğa çıkarken hazırlarsın ya valizi,
En güzel, en temiz, en gerekli,
Olmazsa olmazları, acil ihtiyaçları
Gönül sandığımızda neleri biriktirdik
Yoksa çer çöp ile heba mi ettik,
Sahi ne ettik,
Sondaki yolculuğu göz ardı mi ettik?

Anımızı ne ile doldurduk?
Harcadığımız nakit kadar sorguladık mı?
An da emanet ya hani can gibi,
Vakti zamanı gelende sorulur hesabı
Verilir doldurduğun netice ile değeri,

Konuşurken düşündük mü hiç!
Anladık mi konuşmadan,
Karşımızdaki gönle nasıl düşer
Düştüğü yere nasıl etki eder,,
Susmak da hayırlıdır bazen
Kalp kâbe ile eşdeğer..

Muhabbet dosttan gelirse gönle konar,
Konduğu yerde gül kokar,,
Muhabbeti gönülleri can eder,
Can bağı olur, gönül bağı,
Arar bulur birbirini,
Bağlayan dostun muhabbet bağı,,

Yol yakinken gafletten uyann,
İstifarla arındırıp,
Tevhidle parlattığın gönlünü
Etme ziyan, çer çöp etme,
Bîçaresin, neye güvenirsin,
Muhabbetle gelen yerleşmezse gönlüne
Muhabbet kesb olur,
Sebebi gösterdiğin hal olur,,
Unutma asıl gerçeği,
İlahi Rıza ile başladığın yolda
Dosttan gelen bağ, vuslatta olur
Huzurdan bir damla,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403181/biriken-ve-yer-eden.html>

TESLİMİ HAL İLE DÖKÜLEN

TESLİMİ HAL İLE DÖKÜLEN

İman ile yetişirsin menzile,
Yol uzun, beden yorgun, kalp durgun,
Niyetle yol bulur, nasiple dostla buluşur,
Teslimiyetle huzura kavuşursun.

Kılavuzu doğru okuyan,
Gerçek olandan uzak kalmaz,
Dost ile gönlü bir olan,
Muhabbete doymaz,
Rehber ile anlar, takva ile sureti hal olur,
Hal ile anlatır, Sükut ile tanıtır,

Anahtar ile gönül evini açar,
Evindeki ile yaşarsa insan,
Evine gireni, selami vereni bil,
Bil ki huzurun kaçmasın,
Kılavuzun Kur-an olsun,
Uzakta değil her an dilinde,
Dilinle okuduğun,
Tefekkürle hayatına şekil olsun,
Dost seni himmeti ile
Huzura yakın eder,
Edeple beklersen, Sükut la neler söyler,
Muhabbet için söz istemez,
Gönül bağı ile yeter..

Rehberdir hayatı nizama koyan,
Sünnettir nizami,intizam eden ,
Anahtar dilindeki tevhid de ,
Tevhid ile gönlünü açar,
İlahi Rıza ile kılavuzu okur,
Teslimiyetle rehberine yakın olur,
Feyzi tefekkürle asıl olanı bilir,
Takva ile Sema dan Sena ya yükselirsin
Feyzi Muhabbetle vesselâm🌿

i

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403301/teslimi-hal-ile-dokulen.html>

ŞÜKÜR İLE GELEN MUHABBET

ŞÜKÜR İLE GELEN MUHABBET

Dünya denen kandırmaca
Gözünü açtığında kamaştırır,
Kapattığında karanlıkta bırakır,
Kulak duyarken, haykırır,
Duymaz iken, kendinle bırakır,
Yorar bitmek bilmez işleri ile bedeni
Musalla taşında işler göstermez kendini
Ahh ne zor, düşünmek bile ağır gelir
Dünya yükü kaldırırsan
Musalladaki halin unutulmaz,,

Gözünü açtığında gördüğün âlem
Sahibini anarsan, verir sana düzen
İnsanî Kamil olmak bunu gerektirir
Kâmil kalmak, amel olmak
Dünyaya uzak kalmakla gerçekleşir,

Ne kadar uzak ,o kadar yakın
Korkma dünyaya uzak kalmaktan
Bir olan â uzak kalmışsan,
Dünyanın merkezinde de olsan
Değiştirmez gerçeği,
Kalpler Allah î anmazsa ne ile kanar
Gönlün içinde ölmüşse diri kalsan ne
Tok kalsan ne olur,
Gönlün aç habersizsin,
Nefsini doyuran dünya
Gönlüne perde olur,
Kaldırırsan perdeyi,
Anlarsın gönlün içindeki cevheri

Sayki öldün ne oldu,
Dünya mi söyletir şهادeti
Gönlünden akan cevher mi tattırır cevheri
Baki alemi muallak eden dünya
Son hali ahvalinde
Seyre kalır yani başında
Böyle bir aldatmaca,

Yolu verene şükür,
Yol ile gönle düşene şükür
Sükut ile gönlümüzü yerle bir edene
Şükür,,
Halimizi önümüze muhabbetle düşürene şükür,
Muhabbeti bizden esirgemeyene şükür
Bir sela ile gidilecek baki alemi gönlümüzde canlı tutana şükür
Şükrü layık edip huzura vardırana
Huzuru İlahi de aşk ile muhabbete doyurana şükür

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403606/sukur-ile-gelen-muhabbet.html>

VAROLAN VE HİÇ OLAN

VAR OLAN VE HİÇ OLAN

Hiç iken bulursun gerçeği
Nasıl hiç olunur düşündük mü hiç
O kadar varlığın içinde, varlığı vereni,
Emanet edeni, nimetin sahibini
Hayatı ziyade edip, şükür bekleyeni
Herşeyin gerçek sahibini,
Hiçbirşeye muhtaç olmayanı
Düşünerek hiç ettin mi kendini?

Anlamak istedik mi gerçeği
Gerçek olan dünyayı hatır edebildik mi?
Gönlümüzü varlıkla dolduran
Bizi aslolandan uzaklaştıran
Gönlümüzün kıyasına yaklaştırmayan
Nefesi teslim edince
Gerçek değeri belli olan,
Ayaklar altına alan,
üzerine bir avuç toprak atan
Bizi son nefeste tek eden
Kendimizle yuzlestiren, aldatan
Nefsin ile seni oyalayan bir dünyadan
Ne bekler, neyi talep eder,
Neye boyun eğer,
Niçin çaba sarfedersin?

Yoktan varoldun, dünyaya kuruldu
Yoktan geldiğini, gerçek sahibi unuttun
Rıza ile geleni, hazır bilip,
Şükretmeyi, nimeti vereni,
Ah edip, gerçeği görmeyi unuttun

Hatırladıklarımızda vardır elbet,
Sahip olduğumuzu sandığımız emanetler,
Yatırım için sarfettiğimiz
Yastık altına koyduğumuz
Tekrar tekrar dönüp baktığımız,
Olmadı yanlış oldu, hesap şaştı dediğimiz
Benim dediğimiz değeri dünyada kalan
Bizi kandıran gerçekler,,

Bizi gerçek olan olandan uzak kılan
Gözümüzü doldururken,
Gönlümüzden korkan,
Nefesimizi nefsimizle yok eden hiç ten
Yolumuza taş olan,
Geleceğimize yazık eden
Bizi bizden uzak edenden
Geç kalmadan uzaklaşmanın vakti ne zaman,,

Gönlümüzü niyetle açana,
Gerçeği hiç ile gösterene,
Yok iken bildirene,
Dostu layık görüp
Hesabı gösterene,
Gerçek hesap günü için
Yalandan vazgeçirme şuuru verene
Şükürler olsunnn🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404169/varolan-ve-hic-olan.html>

GÖNÜL BAĞI

GÖNÜL BAĞI

Göbek bağı ile geldiğin dünya
İstemez bağı kalmanı
Sen bilmeden koparır,
Seni bir başına bırakır

Zamanla kan bağı ile canlanır,
Akraba bildiğin ile arana koyar
Topraktan bir parça,
Toprak büyür gözünde,
Göstermez gerçek olanı gözüne
Göz ile görmediğine gönül yetişir ya hani
İstemez gönül yolunu bulmanı

Gönlünü bilen gerçeği görmeye göz istemez,
Dünya çekilince aradan,
Görünür gönlünden yansıyan,
Muhabbet için ses beklemez
Ses ile duyulmaz ya hani
Bir olanı yansıtan gerçekler
Gönül ile konuşunca dünya susar
Gönül dünyaya perde olur

Gönlünün yolunu dost ile bulan
Her anını huzura, Bir olana yakın eder
Dost ile Hakk î muhabbet eder,
Muhabbet ile gönlünü yer ile Bir eder,
Ahh yer ile Bir olunca,
Hakkın rahmetini gönlünde hisseder,
Gönlüne gölge olan herşeyi
Feyzi rahmetle siler

Kopmayan tek bağ gönül bağı
Hakk ile birleşir,
Muhabbeti Hakk tan gelir
Gücünü Tevhidle keskinleştirir
Musalla taşında bağ ile Bir olduğun
Yanında belirir,,
Hicbir bağın kalmadığı baki alemde
Gönül bağının nuru, seni Huzurda bekler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404518/gonul-bagi.html>

NE HİSSETİNSE ONU YAŞA

NE HİSSETİNSE ONU YAŞA

Kendi selânı dinler gibi,
Dinledin mi hiç komşunun selâsını?
Ne hissetti, ne için ağladı,
Kime ne söyledi, yoksa yandı,
Koca bir ahh mi çekti gönlün...
EsSelâ nasıl dokundu, yaktı mi ciğerini?
Burktu mu yüreğini?
Söylesene doldurdu mu gözlerini?
Duydumu kulakların ismini?
İsledimi gönlüne yokluğun ateşi?
Ateş aşk için mi yandı gönlünde?
Dünyada bitmeyen işlerin..
Seni hiç eden dertlerin için mi yandı?

Sahi ne değışsin isterdin?
Sarılmak mi sevdiğine,
Koklamak mi evladını,
Kim ne derdi ardından..
Rabbim biz razıyız sende razı ol
Diyen bir cemaat var mi ardında..
Gönlündeki aşk ile buluşmak mi isterdin?
Aşk ile heyecanlanıp tevhide mi sarılmak isterdin?
Sahi ne isterdin sondaki halinde ?

Onu bil, Onu An Onunla yaşa!!
Hak ile, Huzuru ilahide
İlahi Rıza ile,
Buluşacak olmanın coşkusu ile
Doldur gönlünü,
Dolarken akanlar arındırır,,
İlahi Huzura yaklaştırır,,
Döktüğünde cevheri
Aşk ile parlasın,
Parlayan gönül aynanda
Sureti Hak tan olsun
Feyzi Muhabbetle vesselâm🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404668/ne-hissettinse-onu-yasa.html>

BİR İLE GELEN MUHABBET

Hadi tefekkür edelim
Dünyada en çok neye yakınsak
Onunla olmaz mi imtahan?
Varlık insanı ,gerçek varolandan uzak kılmaz mı?
Ne kadar sahip olursak olalım,
Doymayan nefsimiz hep daha fazlasını istemez mi?
Hadi hadi diye iteklerken..
Neyden uzaklaşır yada neye yaklaşır,
Hiç düşünmez mi insan?

Sahi koşturup bitiremedigimiz,
Sayarken kendimize kör, faniye fer olduğumuz,
Kendi ekseni etrafında bizi de döndüren dünya,
Ama farketmeyen,
Hep erteleyen dünya,

Ahh nefes boğaza dayanınca
Kim kalır yanında,
Seyre dalar fani ile
Musalla taşında,
Dünya susar, gönlün ağlar belki duymazsın,
Gözünde varettiklerin,
Gönlünü hiç eder bazen,
Yada gönlüne sormadan yaptıkların,
Uzak kılar seni gerçek olandan,
Gönülle mayalanmayanmayan
Hiç bir şeyin bereketi olmaz, tadı gönle uğramaz..

Tek bir kelime ye muhtaç kalınca beden
Gönül konuşunca cenneti diyar olur
Dünya unutulur, İlahi Rıza konuşur
Rıza ile gelen,
Hürmetle Gönül de yer bulur,
Gönül bir, Hak bir, Rıza bir,
Muhabbet bir ile
Tek olan herşey î içine almış
Dünya hiç olmuş
Beden abı diyar da yer bulmuş
Bir olanla, Bir in huzurunda
Gönül mesken bulmuş

Feyzi Muhabbetle vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405551/bir-ile-gelen-muhabbet.html>

VAKTİ ANLAM

VAKTİ ANLAM

Zamana nasıl anlam yüklersek
O yansımaz mi dünyaya?
Kıymetlendirirsek, kıymet verir,
Degersizleştirirsek,öyle karşılık gösterir..
Kıymeti veren de biz,
Hoşgörüp, hoş karşılayan,
Su gibi arındıran, huzura yaklaştıran,
Yada vakti zamansız kılan da bizz..

Verdiğimiz anlam kadar anlamlı,
Anlamı veren kadar itinali,
Kısacası herşey insanın gönlündeki
Anlamda mana da saklı,,

Silkelenip öze dönen,
Verilen zamanı gönlü ile Bir eden,
Bir ile beraberken, zamanı ziyade eden,
Her anını, her vaktini her daim,
Bir olanın bilinci ile zenginleştiren..

Varlıktan sıyrılıp,
Yokluğun içindeki nimeti görüp,
Hâl ile şükreden,
İlahi Rıza ile, Rıza makamına erişen,,
Ahh edip kendini heder etmeden,
Zamanın her anını,
Gönlü ile tasarruf ederek,,
Cevheri sıdk ile, vakti sükut ile,
Yer ile gönlü Huzurda birleştiren
Cenneti Alaya yol eden vakit,,

Vakte bictigin değer,
Yansır gönül aynana,
Gönlünden habersiz kalan
Habersiz kalır cevherden,,

Vakti hâlimiz Huzura yakın,
Huzurumuz vakti zuhur ile,
Kemali niyaza yakın,,
Teslimi teveccüh ile,
Dosta yakın, dosttan gelen feyiz ile,
Muhabbeti Âlâ ya,
Muhabbetten dökülen Güli Nida ile
Arzdaki Cemale yakın eder..
Feyzi Muhabbetle vesselâm🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405998/vakti-anlam.html>

GERÇEK OLANI SAKLAYAN DÜNYA

GERÇEK OLANI SAKLAYAN DÜNYA

Neye geciktiginde üzülür gönlün
Üzülen gönlün mü olur geciktiginde
Nefsin mi,
Gözünden mi akar yaş, gönlünden mi
Göz ile gönül bir mi olur,

Sahi yetişemediğimiz Dünya içindeki fani
Ne kazandırdı,
Az biraz döndük mü özümüze
Sorguladık mı benliğimizi,
Nereye bu kosturmaca
Bitmeyen işler, hesaplar, planlar
Bizi nelerden uzak etti,
Dünya içinde karşıladığımız
Yetmedi cezasını misli ile
Tamamladığımız,
Gönlümüzün kestiği hesaptan
Uzak kılan, İlahi Rızayı unutturan
Bitmeyen çığ gibi yuvarlarken
Kendimize perde olan,
Gönül aynamıza yaklaştırmayan,
Hep bir adım öteye gittigimizi sanarken
Kendimizi gömdüğümüz,
Uyanık gezdiğimizizi,
Uyanıklık ettiğimizi düşünürken
Gönlümüzü uyutup,
Herşeyi son hali ahvale bıraktığımız
Gerçekler,,

Sahi yanında iken huzur hissetmedigimiz
Gönlüm diyerek, değer bicemedigimiz
Ama vakti zamanımızı düşünmeden
Herşeyimizi paylaşırken, kaybettiğimiz
Herşeyi son hali ahvalde bildiğimiz
Dünyaa,,

Huzur ,,göz ile görerek,
Dizinin dibinde bekleyerek
Son ses dinleyerek mi gelir
Gönle yerleşmeden, can ile bağlanmadan
Neye yeter herşey,,

Göz görmeyince hâl zuhur eder
Dizini değil gönlünü, yanında hisseder
Hâk ile konuşur, Hakkı konuşturur
Hakk ile düşündürür,Hakk â yaklaştırır
Bütün gerçekler,

Hakk ile Huzura varınca
Can ile bağ kurunca
Dost ile muhabbeti tadınca
Dünya susar, gerçek olan konuşur
İlahi Rıza ile yaklaştırır,
Son hali ahvalde Hâk ile
Tevhidi konuşturur..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406215/gercek-olani-saklayan-dunya.html>

YOL İLE YOLDAŞ

Herşeyin uzak olduğu, bedenin yok,
Dünyanın hiç olduğu,
Uzaktan seyre daldığı anda,
Her daim var olan,
Herşeyi var eden,
Gönlünde ettiği yer ile belirir.

Gönlün var etti ise Var olanı,
Açılır gönül sayfan,
Okunur İlahi Rıza ile,
Defterde yazılan.
Hakk ile dolu ise gönlün,
Hakk ile hasrolur.
Hakk tan uzak kalan,
Sofradaki muhabbetten mahrum kalır.
Yol ile yoldaş doğru ise,
İstikamet İlahi Rıza ile,
Dosttan gelen feyzi Muhabbetle
Huzura sürura aşka erer.
Feyzi muhabbetle vesselâm,☪

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406390/yol-ile-yoldas.html>

HANGİ MİSAFİR

HANGİ MİSAFİR

Evine davet ettiğın misafir için
Evini temiz tutar,
Davet saati gelene kadar
İkram hazırlar,
İkramı gelenin zevkine göre yapar,
En güzel olanı servise sunar,
Evini her hali ile gelen için hazır tutarsın..

Ahh ne acı bir haldeyiz,
Unuturuz gafletteyiz,
Misafir için gösterdiğimiz özeni
Gerçek sahibimiz için,
Değerli olduğunu hissettirerek,
Sevgimizi gönlümüze bir ederek
Eksigimizi bilerek, tamam etmeye
Gayret edermiyiz,,

Misafiriyiz ya hani dünyada,
Gönlümüzü kime mesken eder,
Kimle dinlendirir,
Kiminle muhabbet ettirir,
Son ahval-i hal için,
Düşünür müyüz?
Gerçeği, sondaki çaresizliği?

Sema dan sena ya yol var,
Yolun önünde bekleyen Allah dostu var
Kalbi uyanık olana Selam var
Selam ile girilen sofrada bereket var
İlahi Rahmetin indiği yerde
Muhabbet var,,

Vuslata ermeden
Nefesini teslim etmeden,
Gir bir bak gönül evine,
Layık mi evin gerçek sahibine,

Vakti saat gelmeden
Nefesin teslim etmeden,
En güzide yerin,gönül evin iken,
Uyann geç olmadan,
Dünyanın sakladığı
Erisemedigin gönlünü
Perde çekerek gölgelediği gerçeği,
Hakk ile Hakk â dönerek,
Hakkın huzurunda eğilerek
Gönlünü yer ile hemhâl ederek
Kaldır perdeyi, gör içindeki yanan cevheri

İkrami şükürle ziyade ettigin
İstiğfarı hüznle temizledigin
Tevhidle parlatıp,
Teveccüh le karsıladığın,
Dosttan gelen muhabbetle yakınlastığın
Gönül evini son ahval-i halde
Bir olana, bir kalıp açtığında
Eğilmesin başın,
Açılsın gönül bahçen,
Huzura ersin, bahçeden yansıyan,
Güli mahzen, sureti ahsen

Diyarı Cennet,
Komşusu dost ile gelen
Muhabbet le demlenen
Feyzi Rahmet olsun🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406705/hangi-misafir.html>

AH YALAN DÜNYA

AH YALAN DÜNYA

Dünya kayarken ayaklarının altından,
Nefes zorlanınca,bir sonrakini yakalarken,
Soğuk terler içinde kalmışken,
Ahh diye gönlün ağlar, dilin bir kelimeye
Muhtaç kalmışken,
Kimbilir ne zordur, gönlün susması,
Dilin tevhidden mahrum kalması..

Heran bizi sarıp sarmalayan,
Akibetimizden haber vermeyen,
Hep bir beklenti içinde isterken,
Nefsimizi doyuran, gönlümüzü aç bırakan,
Dost ile buluşturmadan,
Vuslata uğurlayan,
Son hali ahval-i hatırdan uzak kılıp,
Kendine yaklaştıran dünya..

Tek iken bulur mu bizi?
Sarıp sarmalar mi bedenimizi?
Yaralarımızı kapatır mı?
Varlığıyla donatır mı?
Neyimize merhem olur ki..

Bizden aldıklarının hesabını bize kestiren,
Defterimizi doldururken,
Son nefeste,caresizlikte,
Bizden kaçan seyre dalan,
Dünya..
Bir parmak bal ile kandırıp,
Gönlümüzü kanatan dünya..

Ahh yaşamak mi ağır?
Hesaptan habersiz varlık sahibi olmak mı?
Varlığın tek sahibinden habersiz,
Benliğe kapılmak mı?

Ahh etmeden ,nefes kesilmeden,
Beden buz kesilmeden,
Dost ile muhabbeti
Gönül ile birleştirmeden,
Gönlünü aşk ile beslemeden,

Yolun güzelliği ile Sema da
Cenneti Âlâ yi hissedip,
Yer ile gönlü bir etmeden
Yaşamak mıdır bu?
Yaşarken, kendini hiç etmek
Gerçek hiçliğe ermeden
Kaybolup gitmek midir?

Gönül ,dünyadan yüz çevirince,
Dost, niyetini temizleyince,
Nimet, şükrü diline yerleştirince,
Tevhid Her anı, Bir olanla birleştirince,
Vuslat,hal ile amel edince
Gösterir kendini, çıkarır içindeki cevheri,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407944/ah-yalan-dunya.html>

HAKK İLE GELEN

HAKK İLE GELEN

Hakk ile Bir olmak, Hak dostu ile
Hak dostu niyetteki sır ile,
Sır,halden yansıyan gönül aynan ile,
Gönlünden süzülen bal,
Dostun feyzinden gelen muhabbet ile,
Zuhur eder, gönlünde yerini
Vird ile Bir eder,,

Son hali ahvalde tevhid ile birleşen gönül
Diyarı Cennet, Baki mürüvvet olur,,

Dost niyetle gelen teslimiyetle,
Taşır bizi gerçek olana,
Yansır gönüldeki muhabbet,
Dostu bulur, ihtiyaca binaen muhabbete doyurur,
Gönlü tok, fani yok olur,

Mahşeri meydan da
Dost ile birleşen gönüller,
Gönül kaleminden yansıyan ışıkla birleşir,
Hakk yolunda, Hakk ile kesişir,
Diline Hakkı yerleştirir,
Hakk ile Hakkı Rıza ile,
Vuslatta kendini aşk ile gösterir,,
Aşk, maşuk ile anlam kazanır
Huzura yaklaştırır..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1409038/hakk-ile-gelen.html>

EKİLEN VE GÖRÜLEN

Toprağa ne atarsan onu verir ya sana,
Gönül de toprak gibidir, attığını çeker,
İlgi gösterir, zaman verirsen,
Tomurcukla sana döner,
Attığını bilmeden görmezden gelirsen
Son hali ahvalde önüne serer,
Böyledir düzen

Dünya üzerinde iken gönlünü bağlar
Toprakta yer etmeden
Önce kendine gömer,
Son hali ahvalde,
Gönlü ile konuşan huzura erer,
Gönlünü kapatan dünya
Toprakla bir etmeden,
İlahi emirle hareket eder,,
Sarıp sarmalar bedenini
Usulunce yapar herşeyi

Bir avuç su ile başlar herşey,
Yine suya dokunarak biter
Var olan, vuslata giden herşey
Başlarken de usule uyar
Biterken de olması gerekeni yapar
İmtihan ya ikisi arasında olan
Akıl baliğ olmayı bekler
Her şeyin maliki ,Gönlümüzün sahibi
Akılla yaptığımız her şey dökülür deftere
Gerçek akıl sahipleri belli olur
Sırat üzerinde,,

Gönül ile birleşen hak sahipleri
Hakk ile bütünleşir,
Yolları huzurda kesişir
Sultanın gönlünden gelen Muhabbetle
Rahmet pınarı ile vuslata erişir🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1409206/ekilen-ve-gorulen.html>

İMTİHAN

İMTİHAN

İmtihani nasıl okursan onu yaşar
Yaşadığını nasıl yorumlarsan,
Onunla dolar,,
Doldurdugumuz yer ile coşar
Coşan yerin hali ile hallenir
Yerimiz belirlenir,
Yolumuz vakti niyetle önümüze gelir
Dost teveccühle gönül de demlenir
Muhabbet gönülleri, huzuru İlahi de
Rıza ile birleştirir

İmtihani gönül ile okursak
Gönlümüzü dinler,
Gönül gözü ile seyreyler,
Akıbeti niyeti gönül her daim hayreyler

Gönlü ile birleşen bulunduğu mekânı
Arzı ahval ile arşa taşır
Arş ile birleşen gönüller
Yeniden dirilir,
Her daim kendini İlahi huzurda bilir
Olmazları olduran,
Herşeyi, hiç olduğunda kabul eden
Varlıktan sıyrılıp yoklukla geleni
Her Hâli ile hamdedip, Rıza gözeteni
Affetmez mi Yaradan,
İstiğfar ile gönlünü temizleyeni

Ne beklersen vermez mi ziyadesi ile
Yeterki gönülden gelsin, hal ile belli etsin
Yer ile birleşsin,
Rahmet esintisini gönlünde hissetsin
İmtihan dan sâdır olan, dünyada haline
Son hali ahvalde diline, diyarı vuslatta
Mekanına yansır
Feyzi Muhabbetle vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1409348/imtihan.html>

TOPRAKTA KALAN

İnsanların arkasını dönüp gittiği
Bir kelâm etsede tesir etmediği,
Herşeyin bir bir dökülüp
Gerçek olanın görüldüğü,
Yanına bir çaput bez ile,
Ne bir varlık, ne bir cisim
Hiçbirşeyin gelmediği,,
Ahh insanların yalnızca
Dua ile intisap ederken,,
Sınırlı bir zaman içinde
Arkasını dönüp gittiği
O ann tüm gerçeklerin en şeffaf,
En yalın hali ile önümüze serildiği,

Herşeyin merkezinde iken,
Yer ile birleştigimiz,
Gönlümüzle yüzleştigimiz
Gönlümüzden habersiz isek
Ah edip inledigimiz,
Hiç bir şeyin faydasının olmadığı
Defteri Kâmil için
İnsanı Kâmil kalmanın gerektiği
O gün görülür gönül aynan
Nur olur, yada karanlık olur
Toprakta kalan,,

Dost ile yolda ilerleyen gönüller
Ah etmez,
Yollarının mahşerde kesişen muhabbetler
Halka- î zikirle vuslata erer,
Sultanın gönlünden gelen feyizle
İlahi Huzurda yer ederler
Feyzi Muhabbetle vesselâm🌹🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1409858/toprakta-kalan.html>

NEREYE YÖNELİRSİN?

NEREYE YÖNELİRSİN?

Gönlünde yer eden vuslatta yerini belirler
Gönlünün Yerini bilmeyen her daim kaybeder,
Dünyada kaybeder, nefsi bilinmeyene sürükler,
Bakide kaybeder, nefesi tevhide özlem ile vuslata gider,,

Ahh edende insan, eyvallah edende
Hamd ile senaya yükselen de
Fark ne hiç düşündük mü?

Ah eden kendi gönlünü bilemedi
Eyvallah diyen Hakk ile takdir eder
Hamd eden, ikramı şükürle kabul eder
İllallah diyen Lâ yi ekledi, gönlünü bildi
Herşey son ahval-i hal de
Gönülden düşen le bilindi,,

Aradığımız nereye yakın ise oraya yöneldik
Yolumuz vuslatta yerimiz,
Sözümüz,gönlümüze kadar kadar gerçeğimiz,
Dostumuz Hakk â yakınlığı kadar
Rahmet pınarındaki feyzimiz olur

Dost ile Bir olan, Bir ile Bir olur,
Bir ile yakınlığı kadar, imani bütün olur
Ameli defterde dökülen, yüzünde nur olur
Gönlü ile açılan vird ile cenneti baki olur
Feysi Muhabbetle vesselâm🌹🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1410374/nereye-yonelirsin.html>

AN VE SAKLİ OLAN

İslami anlamadan iman,
İmanı yaşamadan ihsan,
İhsan sahibi olmadan tevazu olur mu?

İnsanı Kâmil olmak için
İslami anlayarak, iman etmek,
İmanı ihsan ile tam edip,
Huzurda gönlü, Hâk ile birleştirmek,
Hu zikrinin tecellisiyle
Hayy ile dirilmek,
Teslimi Hâl ile tevekkül
Tevekkülü hamd ile tefekkür
Tefekkür den hasil olan muhabbetle
Hayata nizam gerekmez mi

Hayat bu ya, kısacık bir an,
Bazen ebedi saadet sebebi olur,
Yada kaybettiğin bir ömür olur,
Her şey anın içinde, anda külli irade ile
İnsanın elinde, dilinde yada gönlünde,,

Son ahval-i halde, kıvranırken ,
Gönlümüzden dilimize
Düşmesini beklediğimiz Tevhid
Yeniden diriltir, ebedi saadette,
Vuslatta yerimizi, önümüze getirir
Feyzi Rıza ile vesselâm;#127801;#127801;

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1410754/an-ve-sakli-olan.html>

HİÇ OLUNCA

HİÇ OLUNCA

Doğarken zorlanan insanoğlu,
Gözünü açınca,
Dünya ile karşılaşır..
Son ahval-i halde kıvranır
Gerçek dünya ile Gerçek olan la
Karşılaşır..

Doğarken tekbir kulagimiza akseder
Göçerken gönlümüzden dilimize
Sirayet eder,,
Doğarken sarıp sarmalayan dünya
Uğurlarken kefenle bir eder,
Tek fark fani ile baki olarak kalacağımız
Vuslatı mekanı, amel ile karsilayacagimiz,,
Fani den gelenle,
Bakide imtihan olacağımız,,
Herşeyi hiç edince, aslolandan
Haberdar olacağımız,
Dar-i beka dünya değil mi?

Herşey deyince hiç eden..
Hiç olunca,dünyaya mesafe koyunca,
Gerçeği önümüze seren dünya,,
Yaşadığımız hiçlik, hiç iken eriştiğimiz,
Güzellik, huzuru İlahi de
Rıza ile kabul edilmişlik,
Herşeyden vazgeçince gelen
Hiçlik değil midir??

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1410860/hic-olunca.html>

NİYETLE BELİREN

Darlıkta hamd ile andığın,
Dar olan halden çıkarır,
Gerçek varolanın varlığı ile
Huzura yaklaştırır,,

Herşey zıddı ile bütün olur ya hani
Varlık ile yokluk, Başlangıç ile sonuç
Vareden elbette yokluk la terbiye eder
Asıl var olanı yokluk içinde belli eder,
Yok iken verilen mana,
Zamanı ziyade eder,,

Varlık kapatır gerçekleri,
Göstermez olması gerekeni,
Duyurmaz gerçeğin sesini
Hissettirmez huzuru,
Huzur ile Gelen sükût u,,

Başlarken aldığımız niyet,
Yolumuza ayna olur,
Ne kadar temiz, o kadar şeffaf,
O kadar doğru, o kadar net,,

Niyetle gelen yol,
Teslimiyetle dostun kapısına götürür,
Kapıdaki hali edep, muhabbeti getirir,
Muhabbet, Gönül bahçen de,
Bülbül olur, güle kondurur,

Diken ile imtihan, yolunu güzel eder
Güzel ile Bir iken,
Rıza ile doğrulur,
Tefekkür ile yoğrulur,
Teveccühü muhabbetle Huzur bulur
Huzuru İlahi de, Rıza ile erenlerle
Bir olunur ,,
Mahşeri Âlâ da aşk ile hâl olur
Feyzi Rıza ile vesselâm🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1411519/niyetle-beliren.html>

KİTAPLA OKUNAN GERÇEK

KİTAPLA OKUNAN GERÇEK

Her insan bir kitap gibi okunduğunda,
Kitap toprakla buluştuğunda,,
Dünyadan kalan,
Bir çaput bezle sarıp sarmalanan,
Bedeni kadar bir toprakla buluşan insan,
O vakit anlar gerçeği,
Gerçek olandan uzak kalmanın kaybettirdiklerini,,

Kitabın sahibi, mahşeri meydan da,
Okurken kendini, ne dünya kalır yanına,
Ne de faniden kalan bir seda,
Herşey olduğu gibi ne eksik ne fazla,,
Bir ile Bir başına,
Okunur defter tek başına,

Gerçek olan herşey, en gerçek zamanda
Dökülür dilden, hissedilir gönülden
Anlaşılır halden, vuslata yakınken,,
Gerçeğin konuştuğu yerde, nefis çabalar,
Benlikle ile Bir etmek için oyalan,

Gerçek olandan kaçmayan, ona yaklaşan
Gönlü bir olan, gönlünün sesini duyan,
Oyalamaz kendini, Gerçek olanla doldurur defteri,,
Defterin sureti, yazılanla belirir
Kimbilir belki aşk ile tevhide dile getirir
Rıza ile vuslatı mekanı, cennete çevirir
Dost ile Muhabbeti vuslatta Rıza ile devam ettirir,,
Feyzi Muhabbetle vesselâm🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1411714/kitapla-okunan-gercek.html>

TEK GERÇEK

Toprağın altına ektiğın kök misali Hayat
Deftere yazılan, toprağa ekilen,
Okunan, kök iken yeşeren,
Hepsi bizi insan eden,
Tevhidle vuslata sürükleyen
Ya da aldanmışlığımızla pişman ettiren
Hepsi İnsanı Kâmil sıfatı ile elinde iken
Ya hiç eden, ya da Hiçliğe eren
Hepsi de irade ile gerçeğe yakın ederken
Neden kaybeder insan,

Herşeyin başlangıcının ve sonunun olduğu,
Yaşamla ölüm arasında bırakan,
Yaşarken nefis ile Bir olunca,
İçimizdeki gerçekten habersiz bırakan
Can nefese dayanınca, arkasını dönen,
Nefis ölünce kendini çeken dünya,

Başlar ve biter ya herşey, sonu vardır
Sonu olmayan, başlangıcı da olmayan
Herşeyin maliki, tek sahibi,
İnsanı Kâmil ederek, övgüye layık eden gerçek,
Tekbir ile birliğini bildiren,
Gönülleri diriltince yol gösteren
İlahi Huzurda belirince,
Duaya karşılık veren,
Rıza ile ilerleyince, yolumuza dost ile
Yardım eden,
Son ahval-i halde tevhid bekleyen
Tek gerçek, bizi her iki dünyada diriltmez mi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412071/tek-gercek.html>

MADDE İLE MANA

Varlık sahibi olmak yetseydi zenginliğe,
Son ahval-i halde yetişip söyletirdi
gerçeği diline,
Dil söylemezse tevhidi, ne etsin vuslat
Varlıktan gelen zenginliği,

Gerçek varlık sahibini bilen, aramaz başka varlık,
Varlığı maddede değil, mana da arayan
Maddede yok etmez kendini,
Mana da bulur gerçeği,

Manayı anlamak için gönül kapısını bilmek,
Bildiği ile amel etmek,
Ameli,Rıza ile gönülle birleştirmek
Gönülün içindeki cevherle var olanı bilmek,
Var edeni, Bir eken, dil ile ikrar etmek
Son ahval-i hali tevhidle vuslata götürmek
Önce niyet, sonra teslimiyetle,
Huzuru İlâhi de, gönlünü diriltmek,
Menzili Ah yâre hal ile,
Halden gelen muhabbetle yetişip
Erenlerle bir iken,muhabbeti cem ister🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412923/madde-ile-mana.html>

TEK BİR EMİR

Dünyayı ve nefsi hiç eden, başka zenginlik aramasın,
Hiçlik mertebesini isteyen, gönlünü yoklasın,
Gönlünü Varlık sebebi ile dolduran
Yokluk içinde iken,var olanı bilir,
Her anını onunla genişletir,,

Var etmek ve yok etmek,
Tek bir emirle
Aciz insan bilmez,nefesi kesilmeyince
Dil tek bir kelimeye muhtaç kalır,
Var edeni anan, nefsi yok eder
Yok iken şükreden, asıl vatanını bilir,,

Dünya nefes bitince, nefsi hiç edince,
Kendini bilip, gerçeği dile getirince
Seyre dalar, uzaktan bakar,
Dil gönülle bir olup tevhidle birleşince
Gerçek olan konuşur, ruh huzura kavuşur,

Dünya son hali ahvalde meyletmez sana
Vermez kendinden bir parça
Bir çaput bez ile sarar, boyun kadar
Yer ile sınırlar toprağını,

Kosturduğun, uğruna gözünü kararttığın dünya,,
Son ahval-i halde kapanınca gözün,
Konuşurken gönlün,
Bir adım gelmez,
Diline tevhidi fani ikende söyletmez,
Vuslata ermeden de fayda etmez,,
Dil söylemezse gerçeği, vuslat ne eylesin seni,,

Din, Gönül bağı ile birlesenlerin,
İman, ve amel ile zenginleştiği,
Hal ile kendini belli ettiği,
Duasında yer verdiği,
Kan bağı aramadan,
Yürekten birbirine kenetlendiği,
Son ahval-i halde
Birbirini muhabbeti ile bildiği,
Gerçek olana tevhidle gönderdiği
Yegane cevher, kendini gönül ile Muhabbetle belli eder,
insanı İlahi Rıza ile,
Vuslata sürükler
Feyzi Rıza ile vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413313/tek-bir-emir.html>

Hiç

Nefesin önüne nefsi koyanın
nefesi Hiç
Nefsinin önüne gönlünü koyanın
benliği Hiç,
Dünya ile nefsi bir taşıyanın
Bakî deki dünyası hiç
Nefsini edep ile taniyanın
Gönlüne düşen fâni hiç
Fani de fani ile vakti dolduranın
ömrü hiç

Vuslatı, dünyadan önce düşünenin
Fani de kalani hiç
Gönlünün yolunu bilmeyenin
Vardığı yer hiç,

Aşk ile imana gelenin,
Gönlünün dışında kalan dünyası hiç
Dünyada gerçek dostu bulmayanın
Anda yaşadığı hiç
Allah dostu ile gönlünü bir edenin
Muhabbetle gelen feyzi ihsan ile
nefsi hiç olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413530/hic.html>

CANI MUHABBET

CANI MUHABBET

Can, gönül ile beraber,
Su ile buluşup, niyetle huzura durunca,
Can anın içinde, Cananı bulur,
Canan ile Huzura kavuşur,
Muhabbeti dem eder, yer ile
Arş-ı Âlâ da aşk eder, Teveccüh ile
Teveccüh Sultanın gönlü ile
Gönülleri bir eder,
Bir olan gönüller, Birin Huzurunda
İhlas ile şükrü cem eder,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413738/cani-muhabbet.html>

KANDİLİMİZ GÖNLÜMÜZE DOKUNSUN

KANDİLİMİZ GÖNLÜMÜZE DOKUNSUN
MÜBAREK OLSUN

Susayan bedenimizi bir avuç su ile
Kuruyan gönlümüzü avuç içindeki dua ile
Doymayan nefsimizi istiğfar ve tevhid ile
Kaybolan benliğimizi dostu mübin ile
Aç kalan bedenimizi şükrü cemil ile
Görmeyen gözlerimizi, tefekkürü hal ile
Gerçeği dinlemeyen kulağımızı,
Lafzı Celil ile
Arayıp da bulamayan,
Bizi karanlıkta bırakan iradei halimizi
İslamı anlamakla doyurur,

Kandili dilimizi tevhide kandırarak,
Gönlümüzü aşk ile Huzura durarak
Halimizi teveccühü sükûtle bulusturarak
Huzuru İlahide,
Hakk â hakkı ile layık eyleyelim
Vuslatı diyarda gönüllerimizde yer eden
Tevhidi nur ile hasbihal edelim
Feyzi Muhabbetle vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1414230/kandilimiz-gonlumuze-dokunsun.html>

ADRESİ GÖNÜL

Dünyada gönlüne inerek sesini dinleyen
Baki de dinlediği ile yükselir,
Huzuru İlahi de Rahmetle muamele
Teveccüh le murakabe edilir
Murakabeden süzülen tat
Gülü Muhammed ile ilhak edilir

Gönül, yerini bilen için muhabbet yeri;
Muhabbetten dökülen cevherle,
Kendini bulma, huzura durma,
Gönlünü yer ile bir ederek,
Bir in huzurunda,
Sükut û hal ile eğilerek,
Gönlünden döküleni
Avuç içi ile toplayıp,
İlahi Rıza ile ikram edip
Afiyet dileme yeri,

Gönül adresini dost ile bulan
Gönlünü hoş eder, muhabbeti teveccühle
Gönlüne aş eder, Gönlünü besler
Teveccühü ikram ile cem eder,
Dostun gönlü ile dem eder,
Dem huzur katar gönlüne,
Cem muhabbeti söz ile döker
İlahi Huzurda Rıza ile kendine yer eder
Feyzi Muhabbetle vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1414421/adresi-gonul.html>

GÖNÜLDEN DÖKÜLEN

Fani de gönlünü tevhide ile doyurmayan
Baki de aç kalır, tevhide muhtaç kalır,,
Ne cebinden dökülen kalır,
Ne yerüstünde kalan gelir,
Nede yanında bildiğin fani seninle gelir,,
Herşey hiç olur, aslanan var olur,,
Gönlünden dökülenle var yada hiç olur,
Ya perişan olur, boynunu eğer
Yada vuslatta gönlünde yâr ettiğin le
Hamd ile huzuru bulur,
Ben geldim derken içindeki özlemi duyurur,
Hali lisan ile, halk eder, celbi müstesna eder,,

Gönülden çıkmayan söz, dil ile işlemez
Yer etmez, tesir etmez, huzur vermez,
Kuru kalır, aç bırakır,
Gönülle Bir olan söz,dil ile soyleneşede
Hal ile de okunur, gönüllere dokunur,
Vuslatta edebi hayatta huzura yol,
Dost ile birleşen muhabbet olur,
Gönüllerdeki derde derman,
Kaybedilen yola ferman,
Gönül de saklı kalan duaya
Hamd ile sebat eder ,
İhsan ile kulluk eder,
Arş ile arz arasında tefekkürü afiyet eder,
Teslimiyetle huzura gider,
Feyzi Muhabbetle vesselâm🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1414597/gonulden-dokulen.html>

GÖNÜL DE YER EDEN

GÖNÜL DE YER EDEN

Dünyada gönlünü Tevhid ile titreten
Son ahval-i halde dili ile gönlünü bir eder
Bir in huzuruna şehadetle gider,
Şahid eder gönlünü, dil ile söyler,,

Fani de inandığın Haktan gelirse
İmanla tamamlar,
Batılsa gönlünü dolduran
Karanlığa dalar,

İnanarak iman eder, ihlas sahibi olur,
İhlas ile yönelen her an Bir ile bir olur,
İhlas teslimiyetle tamamlanır
Gönül kapısı aralanır,
Dünyada gönlünün yolunu bulan
Şaşmaz, şaşırılmaz, bunalmaz

Vuslata uğurlanırken,
Gönlündeki cevheri ayna eder kendine,
Kendi ile yüzleşen aramaz başka bir yüz,
Kendi gerçeğini gönlünde bulan
Gönlünü tanır, gönlü ile hâl kapısı aralanır,

Dost ile açılır bilinmeyenler
Feyzi Muhabbet anlatır
Ham iken Hal ile donatır,
Haline göz kulak, ayna olur
Yoluna pusula, huzura götüren kapı olur
İlahi Rıza ile gönülleri bir eden cann olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1414769/gonul-de-yer-eden.html>

NE İLE DOYAR GÖNÜL

NE İLE DOYAR GÖNÜL

Ne ile dolarsa gönül dünya da
Onu söyler İlahi Huzurda
Hüzün ile dolan gönül,
Gözyaşı ile ister,
Edeple bekler,
İncitmekten incinirsin ya hani
O halle teveccüh eder,,

Gönlünü Var edenin varlığı
Rahmeti, İnayeti, tefekkürü ile var eden
Yok olmaz hiç bir zaman,
Hiç eder herşeyi,
Var eder herşeyi var edeni,

Bedenini açken doyurur,
Ne isterse ona yönelir,
Onu pişirir, onu bulur, onu tadar,
Onunla doymak için
Anı ona harcar, yoksa bulmak için
Elindekini harcarsın,
Anlıktır herşey yer doyar,
Gönlünde varsa şükürle afiyet diler
Yoksa yediğini de hiç etmez misin

Aç olan bedenimiz gibi dönsek gönüllerimize,
Neyin açlığı içinde sorsak bir kendimize
Önce varlığından haberdar olsak,
Sonra teveccüh edip,
Eksiğini bilerek, ona yönelerek,
İkramı önce gönlümüze etsek,,
Gönlümüz doyunca, dil şükre doyar
Beden afiyeti ikram edenle dolar

Son ahval-i halde
Dil ile gönül bir olur,
Doyduğu, yada dolduğu ile
Şehadeti konuşur,
Yada ebedi kıyamete kadar
Varolandan yoksun kalır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1415062/ne-ile-doyar-gonul.html>

DEFTERE DÖKÜLEN

Toprak üzerine ekilen herşey
Cinsi ile kök verir, su ile can gelir,
Ne niyet ile ekildi ise öyle gölgelendirir,
Zamanla meyve verir, şifa varsa balında
Girdiği yere afiyet verir,

Gömülüpte fani de yesermeyen,
Su dokunsa da cana gelmeyen,
Niyeti dile getiremeyen,
Zamanda geçse zerre ilerleyip
Kendini göstermeyen,
Kuru toprakta, kuru bir bedenle bekleyen
İnsan değil midir toprak ile imtihan edilen?

Fani de toprak üstünde yeşermeyen, Vuslatta gösterir Akıbeti,
Gönül de olanla gösterir kendini
Gönül içerse tevhid şerbetini,
Huzur da gösterir teveccüh le kendini

Tevhid ile gönlünü dirilten
Bakî de gönlünden dökülenle yeşerir
Toprak üstünde bıraktığı hayırla,
Gönüllerde belirir, toprağını dua ile zenginleştirir,
Dost ile bulur gerçeği,
Rıza ile eder niyeti,
Teslimiyetle bulur afiyeti,,
Takdiri İlâhî ile teskin eder kendini
Yer ile Bir olunca bulur vuslatı,
Vuslattaki hâl, fani de hal dili ile konuşur
Hal ile okunmazsa,
Deftere dökülen hal ile buluşur,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1415296/deftere-dokulen.html>

AŞKI HÂL

AŞKI HÂL

AŞk ile ağlarsa gönöl Hak için
Hâk bırakmaz seni her daim,
Gönöl de yer eder, niyeti gözetler,
AŞk ile akıttığın, gönlünü ferah eder,
Dünyaya bakan gözler, Hak ile bir
Tefekkürü niyaz ile, ayrıştırır,
Baktığında öz ile gönlünü kaynaştırır
Rıza ile gördüğünü,
Hâl ile gönlüne yaklaştırır,
Hâk ile Bir olan gönöl,
Hâk dostunu bulur,
Hâk dostu ile Kemaliyet yakın olur
Niyetle dokunur suya,
Su ile alınır Rıza,
Rıza ile yer verilen sofraya
Azını çok eder, gönlünü hoş eder,
Edeple teslimiyet bekler,
Gönlünde ettiği yer ile
Muhabbeti Âlâ ile, Arş î Alayı
Teveccühle deftere döker,,

Dökülünce yazılanlar,
Dost Rıza ile karşılar,
Her daim İlahi Huzurda
İstiğfar ile gönlünü,
Tevhid ile muhabbeti,
Hâk diyerek kendini
Huzura layık tutar,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1415803/aski-h-l.html>

NEYİ ARALAR GÖNÜL

NEYİ ARALAR GÖNÜL

Tevhidi anahtar bilip,gönül kapısını aralarsan,
Gönlünde olanla yetinir,
Gerçekle yüzleşir,
Gönlünün bahşettiği cevherle,
İki dünyanın muhabbetle dolar,
Son ahval-i halde,
Tevhidle araladığın gönlünden,
Dökülür tevhid şerbeti,
Açılır gönül defteri,

Su niyet olmadan dokununca,
Canlıda olsan yok sayar,,
Niyetsiz dokunduğun her şey, Varolmaktan çıkar, yokluğa uğrar,
Niyetle dokunduğun su,gönlü diri tutar
Gönlüden gelen muhabbeti, İlahi Rıza ile
Huzuru İlahi de tamamlar,,
Olmazları olduran,
Niyetle açar kapıları
Buldurur gerçek Hâk dostlarını,
Dostun yolunu, niyetle bulan
Gönlü ile konuşur,
Gönül sofrasında muhabbetle gönlünü doyurur,,
Muhabbet dosttan gelen teveccüh le
Hâk yolunu aralar,,
Hakk yolunun kapısını dost ile aralayan
Kaybolmaz, aldanmaz, yanılmaz
İmtihan der sabreder,
Az ile kanaat eder,
Hâk tan gelene şükreder,
Dost ile gönlünde belirenle
İlmini ziyade eder,,
Fezvi Muhabbetle vesselâm🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1415986/neyi-aralar-gonul.html>

YER İLE BİR

Dünyada gönlüne tevhide nakşeden,
Gönlü ile zikredip,
Teveccüh ile tefekkür eden,
Tefekkürden hasıl olan ikram ile
Muhabbeti bir eden,
Bir ile birlikte iken,
Gönlünü yer ile bir eden
Rıza ile eğilip, hâl ile dile gelen,
Sükut û kendine vird eden,
Dosttan aldığı dersi, gönlüne yerleştiren
Hayatı gönlü ile görüp,
Her baktığına feyz ile yönelen,
Feyzi ikram için,
Dost kapısında edeple bekleyen
Son ahval-i halde,
Gönlüne nakşettiği tevhidle dirilir
İlahi Huzura Rıza ile kabul edilir

Fani de şükrü cemil için
Yer ile Bir olduğun
Birin huzurunda ihlas ile eğildiğin toprak,
Şahit olur şükrüne,,
Aşk ile dile gelen gönlüne,
Gönül defterinden su gibi dökülüp
Ab-ı hayat bahşeden cevhere
Vuslatı mekanda yalnız bırakmayan
Dost ile Gelen muhabbete
Yer de Şahit Arş da şahit,
Arzı mahalde şahit olur
Feyz ile vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416193/yer-ile-bir.html>

ANIN SAHİBİ

ANIN SAHİBİ

Dil ile söyler, gönül ile dinler,
Hal ile beyan eder,
Muhabbet ile feyzi ziyade eder,
Sükut ile derdi dinler,
Dert ile geleni huzura sevkeder
Huzuru İlahi için evvela teslimiyet ister,
Dost ile Bir olan, vuslatın yolunu gözler,,

Yokken var eden, Her şeyin malikî
İstemez mi faniden?
Bakideki huzur için,,
Varlıktan çıkıp, yokluğa bürünmeyi,
Benlikten sıyrılıp, hiç ile bilinmeyi,
Çok iken değil,
Azlıkta da kanaat edip; paylasabilmeyi,
Kırgın iken,susan bir gönlü
ihlas ile dinleyip,feyzle muhabbet etmeyi
Rıza gözetirken, Rızaya erebilmeyi,
Bekler Ya Yaradan, an da saklı olan,
Her an bizimle olan,
Gönlümüzden haberdar iken,
Son ahval-i halde dile gelen tevhidle
Vuslatı seyri hâl ile,
Diyarı cennet ile müjdeleyen
Anın Sahibi,
Gönlün sahibi,olmak istemez mi faniden?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416387/anin-sahibi.html>

TEFEKKÜRÜ HÂL

Ne ile bütün kalacaksa insan,
Ona yakın kalması,
Gönlünü ona yakın kılması,
Onunla sarıp sarmalanması,
İçini ona döküp, huzura yakın olması,
Onunla tefekküre dalıp,
Feyz kaynağı olarak, ibret alması,
İbreti alem edip,alem içinde alim kalması,
Her anını Bir ile doldururken,
Birden uzak kalan benliğini,
Dost ile tanıyıp, gerçek ile buluşturması
Gerekmez mi?

Gereksiz olan her şeyi çıkarıp
Gereken ile Bir kalması,
Bir kaldığı her anda,
Teveccüh le dolarken,
Son ahval-i halde,
Toprak ile örtünüp,
Toprak ile Bir kalmanın anlamını,
Tefekkürü Hâl ederken,
Toprağı var edenin,
Toprağı imanla yaklaştıkça,
Gönlünü has, ahirini imanla tam ettiğini,
Dost ile gönlünü bir edenin,
Her ahval-i halde yalnız kalmadığını,
Her şeyi Haktan bilip, Hakk ile gelende
Rıza aramaz mi insan?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416746/tefekku-h-l.html>

GÖNÜLDEN GÖRÜNEN

Dünyada nefsi ile zengin olan gafil kalır
Nefsini ilim ile tezkiye edip,
İhlas ile önce kendi gönlüne giren,
Gönül bahçesini Rıza ile yeserten,
Vuslatta gönlünde beslediği ile kazanır,

Gönlüne ektiğin dilinden damlar,
Dil konuşmazsa hâl ile akar,
Görünen kişinin aynasıdır bilmez
Ya kusur arar, yada Rıza ile bakar,,

Hâl bu ya, noksanda olsa,
İnsan sonuçta,
Noksanı,doksan eden dil zararda
Bilmez konuşur, kendi halini unuttur,
Kapatır gönül perdesini,
Bilmez,görmez gerçeği

Noksani görüp kapatırsa gönül
Haya eder, söylemeye,
Gönül kırılır der, bekler,
Hakk ile Haktan geleni söyler

Dil gönülle demlenir,
Dost ile teveccühü vird edinir,
Teveccüh muhabbetle gönülde yer eder,
Dost bağında yetisenle cem-i muhabbet eder.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416904/gonulden-gorunen.html>

NE İLE BİR GÖNÜL?

NE İLE BİR GÖNÜL?

Fani de gönlünü Hâk dostu ile Bir eden
Hâkk kın huzurunda edeple bekler
Gönlüne düşeni Rıza ile ister,
Gönül sesini Hâl ile beyan,
Dil ile lisan,
Muhabbetle teveccüh besler,
Aşk ile ağlarken gönlü titrer
Dua ile dilerken, Hayırlısını niyaz eder,

Son ahval-i hâlde titreyen gönlü ile dirilir
Gönlü, huzura tevhidle yol gösterir
Tevhid dile gelince,
Titreyen gönül içindeki cevher ile belirir Huzur ile, Huzurda gönlünü açar
Hakk yolunda beliren dost ile
Hâk ile Kemaliye ti yaşar,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1417300/ne-ile-bir-gonul.html>

İMTİHAN

İmtihan diye dünyaya bakan,
Sabrı bilir, sabır ile sıhhati bilir,
Konuşurken Rıza gözetmesini,
Kanaat göstermesi gereken yeri bilir.

Hakk ile buluşur abı hayatta,
Hakkı konuşur her halükârda,
Hâk ile hallenir, teslimiyeti borç bilir,,
Edep der kapıda bekler,

Kapıda belirene gönlü ile teveccüh eder,
Âcizanedir hali, halisanedir niyeti,
Dilden, değil gönülden gelir sesi.
Muhabbeti nezaketi,
Amel ile gösterir Hakkaniyeti.
İhlasla belirir, Kemaliyeti,
Huzurdaki gönlünün sesi,
Hayy diye ister, sükut û merhem eder,
Abı hayatta cem-ali sıfat diler,,
Feyzi İhsanla vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1417572/imtihan.html>

SONDAKİ AHVAL

SONDAKİ AHVAL

Hadi bir sor kendine
Herşey bitmiş hayatında
Son nefesinde tükenirken benliğin,
Ne düşünürdün, sahi o anda,
Bitmeyen işler vardır ya hani,
Her gün tekrarlanır, imzalanır,
Olmazsa olmazların vardır,
Seni bu dünyaya bağlayan
Gerçek nedir mesela,
Son nefeste bir bir,
Geçer ya bunlar senden
Bilir misin bunu?
Önce gönlünden geçer,
Sonra gözünden düşer,
Toprak la bir olduğunda
Toprağın üstünde bekler,,
Böyledir düzen,

Kimse sigdiramaz toprağa,
Ne bir başka canı, nede bir malı,
Alırsan candan bir dua,
O kalır yanına,,
Gerisi boşlukta,
Senden sonra ortada kalır,

Şimdi tekrar sor kendine,
Faniden geçerken baki ye,,
Ne için çarpar yüreğin,
Dünyadan ayrılıp
Yalnız kalacağını sanarak,
Vereceğin hesaptan mi korkarsın,,
Yoksa gönlünde yer edene kavuşmanın
Mabuda, vuslata ermenin
Heyecanını mi yaşarsın??

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1417800/sondaki-ahval.html>

İNSANI KÂMİL

İnsanı ameli, kâmil kılar,
Kâmil olan ilim arar,
İlim için kainata bakar,
Tefekkür ile okumaya başlar,

Göz gördüğünü tefekkür etmezse neye yarar?
İşittiğin amele dönmezse ne önemi var?
Hâl ile gördüğün, ibret olmazsa,
Gönül neden var?
Gönlüne dokunan, amel ile okunmazsa
Kâmiliyete zarar,
İlim için harcanan vakit,
Sırta tutunup, nefsi anlamazsa
İlim neden var?

Kul iken, küle dönmeyince,
Kul olmanın gereğini,
Aşk ile hissetmeyince
Yanmadan, tatmadan,
İlahi Rızayı aramadan,
Tevhidi zerrene dokundurmadan
Hayatın ne anlamı var?
Nefs ve nefes tezkiye ister,
Usulü erkan ile yolda ilerler,,
Dost ile sırrını kesb eder,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1417903/insani-k-mil.html>

KARANLIĞI ARINDIRAN GÖNÜL

KARANLIĞI ARINDIRAN GÖNÜL

Hangi karanlıktasın sordun mu kendine
Aklı karanlık iken, ışmaz hiçbir gerçek
Varolana değil, olmayana bakar,
Ömrü hep eksik olanla dolar,
Karartir aklı, perde olur gerçeğe,
Söz söylesede dili,
Gönlü tesir etmez dilden düşene,,
Şifası,,aklı gönül ile bir etmek,
Gönülden gelen fermanla,
Aklı Hakk â döndürmek

Dil karanlıkda kalır ya bazen,
Konuşunca mizacı yansır,
Sert taş gibi konuşunca ağırlık bırakır,
Şükür bilmeyince dil, kararır, hastalanır
Şifası Hakk diyen Hakk yolunda tebdil-i mekândadır,,

Ah en zoru gönlü kara olmak değil midir
Gönlü kara olupta, gönlünden habersiz kalmak nedir?
Tüm dünya ışsa,
Gönül aydın değilse, kör kalmaz mı göz,
Gönülden akanı dil ile yansıtan
Varlığından habersiz bir gönülden
Neyi bekler acaba?

Aklı gönüldeki Nur ile aydınlatan,
Her daim Nur içinde,
Karanlığı huzurun önünde teslimi hâl ile
Kararmaz gönül evi, karanlıkta kalmaz,

Gönlü ile dili bir iken düşen
Düşerken düştüğü yeri yeşerten
Hâk yolunda dost ile ilerleyen
Kabri mekânı gönlü ile Nur eder
Ardında kalan fani
Kendine Hayırla dua eder,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418096/karanligi-arindiran-gonul.html>

NE İLE BİR

NE İLE BİR?

Akıl gönül ile Bir olursa kul olur
Nefs ile dünya gönlün önünde durursa
Fani ye köle olur,
Her ikisi de akıl sahibi,
Biri gönlü ile Bir olur,
Kendini Bir in önünde bulur
Diğeri nefsi ile bir olur
Gerçek sahibi unuttur

Ayaklar altına alacak,
bir duasına muhtaç kalacak
Seni nefsinle tanıyacak
Bir dünyayı ya sırtına alır yük eder
Yada ayaklar altına alır
Kendini kul edersin
Feyzi Muhabbetle vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418307/ne-ile-bir.html>

HÂL İLE DÖKÜLEN

HÂL İLE DÖKÜLEN

İnsan neden en şerefli,en değerlidir
Sorsak bir kendimize,,
Eşrefi mahlukat, anlamını tefekkür etsek,
Tefekkürden hasıl olan rahmetle
Gönlümüzü bilip ziyaret etsek,
Bütün yaptığımız plânları
Gönlümüzle sekillendirip,
Önümüze geleni Hakktan bilip
Elimizden çıkarını Hakk â döndürsek,

Dualarımızı Dar-i dünya ile değil
Bekai vuslat ile ciceklendirip,
Hakk î Rahmetten ümit kesmeden
Niyetle ümidi,teslimi Hâl ile bir etsek,
Bir ile Bir kaldığımız da İlahi Rıza ile
Eşrefi mahlukat olmanın şükrünü
Şükür le birleşen hamdü senayi
Önce gönlümüze sonra dilimize yerleştiresek,,

Layık olur muyuz bize verilen sıfata?
Sıfatı İlahiyi bilip dünyayı o gözle tekrar izlese,
Doyar miyiz tefekküre?
Tefekkürle gelen muhabbete,,
Feyzi İhsan eden Alayı iliyine,
Âlâ daki sırrın keşfi ile
gönlümüzde hasıl olan
İlahi Cevhere,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418501/h-l-ile-dokulen.html>

KAYNAĞIN BAŞLANGICI

KANDİLİMİZ GÖNLÜMÜZE DOKUNSUN

Rabbim günümüzü,
Gönlü ile Bir olup,
Dost ile duada buluşup,
Rızaya erenlerden, geceyi ihya edenlerden,
Birin huzurunda birleşerek gönlünü titretenlerden,
son ahval-i halde,Tevhidi dile getirip,
Hakk ile huzura erenlerle bir
MİRAC KANDİLİNİ anlayıp yaşayarak
miraca erenlerden etsin🌹🌿
Feyzi Muhabbetle vesselâm

KAYNAĞIN BAŞLANGICI

Pınardan akan sudan faydalanmadan önce,
Kaynağına bakar, kaynağın yerine göre
Suya kanar,
Belli değilse yeri, başka bir kaynak arar insan,
Düşünürse kendini, ayırıştırır herşeyi
Nefs düşünmez, irdelemez, görmek istemez gerçeği,,

Su değildir istenen,
Hâkki Rızadır beklenen,
Elbette kaynak sirayet eder bedene
Bedenle beraber tendeki bene, Ene ye,
Uzakta arar herşeyi,
Görmez içindeki cevheri,

Bazen kaynak temizdir, yeri yurdu bellidir
Kanan ,içindeki zan ile bulandırır,
Etrafa bulaştırır,
Gönül yolunu bilmeyeni,yolundan şaştırır
Ortalıkta bırakır,
Tutmaz elini, görmez gönlünü,
Anlamaz ki halini
Saptırır, uzaklaştırır ya gerçeği,,

Uzakta değil kaynak,
Önce kendi gönlümüze girelim
Kendi eksigimizizi bilip giderelim
Hâk ile ilerlemek için,
Haktan geleni Rıza ile bilelim

Beden su ile, gönül yaş ile arınır
Su ile niyetlenip huzura gelir
Rahmeti İlahi ile gönlünü titretir,
Titreyen gönülle yaş belirir
Bilemezsin kaynağı çağlar gönül çağlar
Kimbilir beliren melekler ağlar,

Gönüller dağlanır,
Ruhunu bahşedenle huzuru tanır,
Huzurun geldiği kaynakla
Açar kendini tanır,
Eşref i Mahluk olmanın Sırrını
İlahi Rıza ile,
Kur-an ile tanır,,
Oku emrini kaynağından alır
Aldığı lezzetle varlığın kaynağını
Titreyen gönlün sahibini,
Miraç taki anlamı

Anlam ile mizani tanır

Muhabbet akan yerde dost belirir
Dost ile birleşen Gönül de hâl söyler,
Hâl ile gönül bir olur
Hâk ile Rıza yı, MİRACI gönlünde bulur,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418651/kaynagin-baslangici.html>

GÖNÜL İKLİMİ

GÖNÜL İKLİMİ

Beden soğumaya,
Dil tekbir kelime ile imanı kurtarmaya
Her bir azanın titrediği,
Gönül iklimimizin kendini gösterdiği,
Gönlünün yerini bilen tanıyanlara,
Yabancı gelmediği
O gün yabancı geldimi?

Gönlüne uğramaya zaman bulamayan,
Gönlünün yerinden kendinden,
Habersizler için,
Kafesten çıkan kuş misali çırpınırken,,
Bilmediğimiz gerçekleri tüm çıplaklığı ile
Önümüze serdiği,
Herşeyin sustuğu gönlümüzün konuştuğu
O gerçek gün de,
Gönlümüzden dökülenler,
Özlediğimiz vuslata yol olur mu?

Ne birikirse özünde,
O dökülür hesap günü
İlahi Huzurun önünde,
Ahh herkesin saklanmaya,
Birbirinden kaçmaya,
Ama gerçek olana yaklaşarak
Kendi gerçeği ile yüzleştiği o gün
Kimine heyecan olur kavuşmak ister,,
Kimine hezeyan olur kaçmak ister,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418872/gonul-iklimi.html>

LAFZI KONUŞTURAN

Dili söyleten ne ise onunla birdir
Gönlü ile söyleyen gerçeğin sesini
Nefsi ile söyleyen benliğinin sesini
Dil ile değil Hâl ile ifade eden
Hakkın sesini duyurur,

Nefs insanla gönlü arasında
Gönül her an hazır, Rıza kapısında
Nefsini, gönlünden Hâk ile aralayan,
Hâk ka yakın olur,
Lafzı Celâl gönle girince,
Hâkka Yakın,
Halk ile Hakkın Rızası ile konuşur,
Sükut edince gönlünü dinler
Dile gelince muhabbeti gönle hitap eder,
Hâlden anlar,
Kırmadan gerçeğe yakın kılar
Dost bildiğini gönlü ile Bir tutar
Bir î Âlâ nin önünde, aciyeti üstün tutar,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419060/lafzi-konusturan.html>

SIFATI BELİRLEYEN

SIFATI BELİRLEYEN

İnsan neden en şerefli,en değerlidir
Sorsak bir kendimize,,
Eşrefi mahlukat, anlamını tefekkür etsek,
Tefekkürden hasıl olan rahmetle
Gönlümüzü bilip ziyaret etsek,
Bütün yaptığımız plânları
Gönlümüzle sekillendirip,
Önümüze geleni Hakktan bilip
Elimizden çıkanı Hakk â döndürsek,
Dualarımızı Dar-i dünya ile değil
Bekai vuslat ile ciceklendirip,
Hakk î Rahmetten ümit kesmeden
Niyetle ümidi,teslimi Hâl ile bir etsek,
Bir ile Bir kaldığımız da İlahi Rıza ile
Eşrefi mahlukat olmanın şükrünü
Şükür le birleşen hamdü senayi
Önce gönlümüze sonra dilimize yerleştiresek,,

Layık olur muyuz bize verilen sığata
Sıfatı İlahiyi bilip dünyayı o gözle tekrar izlese,
Doyar miyiz tefekküre
Tefekkürle gelen muhabbete,,
Feyzi İhsan eden Alayı iliyine,
Âlâ daki sırrın keşfi ile
gönlümüzde hasıl olan
İlahi Cevhere,,

Hu zikri gibi eğilip
Hay diye tekrar dirildigimizde
Kendimizi Hakk dostu ile bulur,
Hakk dostundan gelen feyizle
Vuslatın yolunu tevhidi vird ile
Rehberin yerleştiği gönül evindeki
Teveccühü Hâl ile bulur
Sabri selametle
Hakk ile Bir olur
Hakkın Rızası ile
Cenneti Âlâ ya layık olur
Hakk dostu ile tevhid-i gönlüne kilit
Son ahval-i hâlde anahtarı bilip
Hâkki İlahi ye eşrefi Hâl ile uğurlanır
İlahi Huzurda Rahmet ile karşılanır
Dost ile sofrada yanında yer alır
Sofranın bereketini gönüllerde taşıyoruz
Feyzi ihsan ile vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419274/sifati-belirleyen.html>

HANGİ DERİNLİKTEYİZ?

HANGİ DERİNLİKTEYİZ?

En kıymetli olan derinlerde gizlenir,
Denizin derininde inci ile yıldızı,
Toprağın derininde meyva veren ağacın
En nadide parçası,
Evlerimizin derinlerinde
Kimsenin bilmediği, saklı sandığı
Ya kendi derinimizdeki?

Sorduk mu hiç kendimize?
Kendi derinimiz nerde?
Nasıl derin olunur diye?
Her şeyin derinini bulur girer de insan,
Neden bilmez kendi derinliğini,,
Kendindeki cevheri, derinlere gömüleni
Varlığından habersiz, kaybettiği hazineyi,

Varlık içinde,kendi yokluğunda kalmışken
Neden görmek istemez, gönül bahçesini?
En derinidir insanın, gönlünde bilmediği
Bilmeden anı geçirirken
Zamanı hiç ettiği,

Vuslata hazan duyan, bilir gönül sesini,
Ne istediğini, ne ile beslenip,
Neden uzak durması gerektiğini
Gönül yolunu bulmak için
Gönül alıp, gönül kazanarak
Huzura ereceğini
Bir olduğu gönüllerle,
Bir ile birleşerek, Hâk ile eğilmeyi
Duada kardeşliği, vuslatta rehberi,
Sofradaki bereketin sebebini,
Hâl ile döküleni, dökülenin feyzini,
Hâk yolda gelen dostla
Teveccühü muhabbetle hasıl olanı
Anda saklı tefekkürü,
En derini olan gönlünü
Diri tutan lafzı, son ahval-i halde
Muhtaç kalacağı tevhide
Diri iken yaşamayı bilir🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419505/hangi-derinlikteyiz.html>

NASİP VE RIZA

Seslendiğin hiçbirşey,
Gelmez, duymaz, anlamaz ,
Hakk tan başka,
Ne bir varlık duyar, nede yanına sığar.
Hakk Rahmeti esirgemez ,
Gönüle girdikten sonra.
Ümit ile gelir, bilmediğimiz sırlar verir,
Kimbilir gönüllerimizi mesken bilir,
Meskeni mahşerde muhabbetle gösterir.

Hâk nasip ederse olur, edilen dualar,
Nasipten ötesi erişilmez dağlar,,
Ya nasip der düşersek yola
Nasiple gelene gösteririz Rıza
Rıza ile gelir beliren,
Razı olmandır beklenen..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419648/nasip-ve-riza.html>

BENLİK VE HIÇLIK

BENLİK VE HIÇLIK

Dünya herşey içinde saklı bildiğimiz fani
Nefs ile benliğimizi saran,
Gönül yolunu unutturan,
Huzuru kendinde arttıran
Herşeyi ondan bekleyip
Son ahval-i halden habersiz kılan
Kendi hicliğine seni de çeken
Dünya değil de nedir?

Herşeyden sıyrılınca hiçliğe
Hiç olunca gerçeğe
Gerçekle Herşeyin malikine
Gönlünü mutmain eden sahibine
Gönlündeki cevhere döner
Cevheri okumak için
Önce Hâk kapısı bulur,
Kapıda Selametle doğrulur
Hoş bir seda ile karşılanır
Sofrada ona da yer açılır
Niyetle huzura durur
Huzurda belirenle
Teveccühle dua eder
Dua ile düşeni Rıza ile bekler🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420085/benlik-ve-hiclik.html>

VUSLATI HÂL

Vuslatta beden su ile arınır
Gönül fanide bıraktığınla kalır,
Fani de bedeni su ile arindirirken
Niyet dökülürse gönülden
Hâk kelamı dökülür dilinden
Hâk derken gönül arınır,
Vuslatta kabrini aydınlatır

Musalla da su ile arınan beden
Kefen ile setr edilir
Huzuru İlahiye böyle kabul edilir,
Usul erkân her iki alemde aynı
Fark ise gönlünü fanide tanır isen
Vuslatta dik kalır,
Gönlünden habersiz dünyaya kapılırsan
Aciz kendinden habersiz çaresiz kalır
Vuslatta başı önde,
Hakkın rahmetinden uzak
Lütfu kereminden habersiz kalır

Toprak ile Bir olmadan setretigi
Su ile temizlediği bedenle,
Girdiği kabirde, dışı arınmış
İçinin rengi mahşerdeki hesaba kalmış
Kapalı bir kutu gibi huzuru İlahi ye saklanmış halde
Bekler ismi anılınca Gönlü herşeyi bir bir döker..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420262/vuslati-h-l.html>

GÖNÜL YOLUNU BULUNCA

Herşeyimiz emanetken
Emanetin sahibi, verir ve bırakır
Teslim ettiği gönülle
Muhabbet için sebebi imkânlarla
Gönül yoluna ulaşır,,

Kendi özünü bilmeden, dünyaya dönen
Dünya ile muhabbete dalar
Dünyası benliğini dolduran
Vuslatını karartır,
Mahşerde dünyayı tanır,
Benliği ile gönlünün farkına varır,
Ah etmekde insan için, hamd etmek de
İmtihan bilip yola teslimiyetle devam etmekte

Önce kendini tanımak isteyen,
Varlığı vereni, emanetin sahibini tanır,,
Önce vereni tanıyan, dünyayı arkasına alır,
Emanetin sahibine şükürle, gönlüne ulaşır
Gönlü ile görünce, seyr olur tefekkür
Baktığı ile gördüğü, vuslatı anlamaya sebeptir,
Gönül ile konuşunca hüznün sarar,
Kokusu benliği kaplar,
Benlik herşey derken, hiç eder
Hoş bir sâda der, gelen dostu dinler
Dinlediği ile amel eder,,

Tevhid ile gönlü bir eden, son ahval-i halde, yanılmaz
Gönlü söyletir tevhidi,
Ne ile birse insan, onunla birlik olur ya
Tevhid ile gönlü bir iken,
Birleşir gönül tek olan bir ile
Bir olanın huzurunda birlik olur
Fanisi vuslata imtihan olur
İmtihani bilince dünya yok olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420615/gonul-yolunu-bulunca.html>

ONU BİL ONU YAŞA

Sona ermeden hayat,
Çıkmadan son nefes,
Can boğazda, vücut soğumaya başlarken,
Hangi kapıdan girmek istersen
Ne dilerse nefesi teslim etmeden önce
Onu bil onu yaşa

Fani seyr de Hâk kelamı ile açılan kapı
Hâk ka yakın kılar,
Hâk olanı konuşturur
Affı mağfiret ile dolar,
Her bir gönül dostu..
Rahmet pınarı akar, hamd ile ,
Sofranın bereketi artar,
Feyzi ihsan ile,
Dua ile perde kalkar,
Hâk dostunun sekineti hali ile,,

Tevhid ile birleşen gönüller,
Mahşerde birbirini görünce aşk ile titrer
Aşk muhabbetdir,
Cem olan birliği,Bir e vardiran
Dem ile kaynaştırır gönülleri,,
Dostun teveccühünden dökülen
Gül kokulu feyzi Nebi dolu hâlleri,,
Dil ile yeksan, hal ile aksan olan sözleri,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420934/onu-bil-onu-yasa.html>

GÖNÜL DOYUNCA

GÖNÜL DOYUNCA

Fani de gönlünü Hâk ile bir eden ,
Hâk tan gelenle gönlünü doyurur.
Son ahval-i halde gönlünü,
Rıza ile konuşTURUR,
Vuslatı,gönlü ile Kemâle kavuşturur,,

Gönlünün yolunu fani de bulan,
Başka yol aramaz, vakti kalmaz,
Oyalanmaz,
Hâk ile gelir önüne ,
Rıza ile iner gönlüne,

Hâk nasip ederse,
Dost ile muhabbeti tadar gönül,
Muhabbet Hakkı Rıza ile gelir,
Gönülleri huzunlendirir, vuslattaki hâl ile
Müjdelendirir,,
Gönül açılınca dosta,
Yer kalmaz dünyalığa,,

Madden acıkınca gösterdiğimiz çaba,
Zamandan çalar,
Tadını aldığımızda hissettiğimiz haz,
Benliği oyalar, dünyaya yakın kılar.
Şükür olmazsa dilde,
Afiyet beklenmez ki bedende,,

Kanmak, aldanmak, oyalanmak
Zamanı harcamak,
Hepside bir,
Bedeni sıhhatte kalıp,
Ruhu izafiyeyi bilmemekten gelir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421181/gonul-doyunca.html>

İNCE NÜANS

İNCE NÜANS

Hayat beşik ile mezar arası kadar,
Gözünü açarken ve kaparken geçen süre,
Nefesin yettiği, Hâk kın verdiği an kadar,,

Gözünü açar bir avuç su ile yıkanır,
Kundağa sarıp sarmalanır,
Beşikte kulağa okunan tekbirle,
İsmiyle anılır insan,,

Tevhid-i nur ile gönül yolu açılır,
Reşit olana kadar ihtiyacı karşılanır,
Sonrası için defteri, İlahi Rıza ile açılır,
Küllü irade ile amel, insana bırakılır,
Yaşadığı hayat, vuslatta gönlü ile yüzüne yansır,,

Sondaki hali tefekkürde doğumla aynı değil midir?
Gözler kapanmadan, nefes sonlanmadan,
Şehadeti nur istenir,
İlahi Rıza için usul beklenir,
Şehadet için gönül yolu izlenir,,
Yol açıksa Şehadeti dile getirmesi istenir,
Ahh mi eder insan, eyvah mi der,
Hamd ve İhsan ile Nur Cem-ali mi bekler?

Kalan beden su ile yıkanır, madden arınır,
Bir çaput bez ile sarıp sarmalanır,
Beşik değildir girdiği yer, ömür bitmiştir,,

Kefen olmuştur üzerindeki örtü,
Bir daha acılmaz, yüzüne bakılmaz,
Ne ses gelir, ne de başka bir şey
Bitmiştir varettikleri,,
Yapılan senet gibi, hesap günü gelmiştir,
Beden yettiği kadar toprakla birleşmiştir,,

Beşik sallarken insanı,
Tabut gerçeği önüne sermiştir,,
İsmin taşın üstünde kalır,
Adın cenaze olarak anılır,
Toprağın üstünde bıraktığın, orda kalır,
Dilerse bir fatiha ile anarak ruhunu aydınlatır,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421370/ince-nuans.html>

AMELLE YEŞEREN

ÂMELLE YEŞEREN

Toprağa ne ekersek onu verir ya insana
Tohum ne ise ,onun rengi belirir zamanla
Derinlere gömeriz ya tohumu,
Toprakla hallenir önce ekilen
Sabırla gelir beklenen
Aslını bilsekte, bekleriz çıkacak cevheri,
Sağlamsa ekilen, bozulmamışsa
Gösterir kendini, kimbilir belkide verir
meyvesini,,

Amelidir insanı toprak altında yeşerten,
Baki olan vuslata gönderen,
Gönlünde biriken deftere düzen
Açılacak kapıyı belirleyen,
Kapının önünde karşılayacak dost ile
Hemhâl ettiren,,
Ameldir, ameli fiili eden gönüldeki yerdir,,
Hadi tefekkür edelim,az bir düşünelim,
Düşünürken kendimize pay biçelim,
Son ahval-i halde dile gelen tevhid
Toprakla bir olan bedeni, nur ile bir eder
Nur vuslatta amel ile seyr eder
Niyetle alınan yol ameli güzin eder
Ameldeki tertip dostta yakın,
Dost ise İlahi Rıza ile tefekküre
Tefekkürden süzülen rahmete yakın eder,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421649/amelle-yeseren.html>

NEFS İLE NEFES ARASINDA

Nefesimizi nasıl anlamlandırırsak
Onu yaşamaz mıyız?
Nefesin önünde nefes olunca,
Kendimize yabancı kalmaz mıyız?
Uzaklaşmaz mıyız gerçek olandan?
Neden niçin bilmeden göç etmez miyiz dünyadan?

Nefs perdeler,her daim varlığın kaynağını,,
Görmek istemez ,baktığın gerçeği,
Duyduğunu sanırken, fısıldar ve tıkar ya gerçeğin sesini,,
Eriştiği ile yetinmez, şükür bilmez eder
Halden anlamaz, hatır sormazla bir eder,

Vakti taatle değil, geçersiz vaatle tüketir
İsterken usul bilmez, edebi erkânı gözetmez,
Benim derken, yoktan var edeni düşünmez,,

Ah etmez miyiz, son ahval-i halde
Nefs ve nefesin arasında sıkışır gönül
Kimbilir nasıl çabalar göstermek
Söyletmek için gerçeği,,
Uyuduğunu sanır fani,
Gönül uyandırır, gerçeğe döndürür nefesi
Ne sunar, neyi serer önümüze
Vuslatı mekanda dirilir, seyrederiz kendimizi,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422000/nefs-ile-nefes-arasinda.html>

GÖNÜL AÇ KALINCA

GÖNÜL AÇ KALINCA

Gönül neyin açlığını çekerse,
Onu getirir önüne,
Dünya ile bir bakan, görmez gerçeği
Gönlü ile bakan, anlar kendi gerçeğini,

Açlık Gönül de olunca, tat almaz faniden
Faninin getirdiği maddi lezzetten,,
Çekilen açlık gönülde iken, hâl ile belirir
Gönül hal ile kendini gösterir,,

Nasip ederse Hâk, bir Hâk dostu
Hâl ile konuşur gönülle,
Yetmezse nazar eder muhabbetle,

Yeter ki samimi niyet olsun
Hâk getirir önüne
Yetiştirir, Rıza ile menzile,,

Gönlündeki açlığı Hâk dostu ile giderince
Sofradaki aş, aşk ile tadılır,,
Lezzeti hâl ile yansır,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422499/gonul-ac-kalinca.html>

LÂ DERKEN İSTENEN

LÂ DERKEN İSTENEN
Lâ ile terk ettiğimiz,
Hamd ile ziyade ettiğimiz,
Niyet ile Huzura yöneldiğimiz,
Sükut ile aşkı dile getirdiğimiz,
Kalp ile dili bir edip,
İlahi Rıza yi gözettiğimiz,
Rıza ile girdiğimiz yolda..
Edep ile beklediğimiz,
Ebedi diyardaki huzur için,
Huzuru İlahi ye yönelip,
Gönlümüzü dirilttiğimiz,,
Dost un her halinden döküleni
Kendimize nazar edip
Rıza ile Rıza kapısında beklediğimiz
Her Halimizi Rıza ile
Rıza makami ile Bir ettiğimiz
Erenlerle hemhâl olup
Sohbetinden istifade ile
Animizi bereketlendirdiğimizde
Gerçeği bulur, Arzı diyardan geçip
Mahşer î meydan da
Aşk ile egilenlerle bir oluruz
Feyzi Rıza ile vesselâm🌹🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422764/l-derken-istenen.html>

GÖNÜLDEN SÜZÜLEN

Neyin yokluğu içinde ise beden,
Onu arar, ona yönelir, onunla demlenir,
Yokluğu çeken ten ise,
Benlik çıkar önüne.
Aç ise beden arar bulur,
Bulduğu ile bedeni doyurur,,
Doyunca beden, yetinir mi?
Şükür nedir söyletir mi?
Nasip ile geleni bilir mi?

Söylemezse dil, incinir gönül,
Bilir vereni, Rıza ile göndereni,
Niyeti gözetmek,
Lisanı Hâk ile Bir etmek,
Beden doyunca mi belirir?
Gönül yolunu bulup,
Kendi ahvalini sorgulayınca mi?
Gözetilir,,

Gönül açlığı nasıl hissedilir?
Hani bazen, çırpınır ya için,
Örtsek de üstünü, kapatmaz kendini,
Titreyerek hissettirir,
Hâk kın önünde ahvalini,

Sızlanır belki, suyu gördüğünde
Daha da hassaslaşır,
Dokun ister kimbilir,
Suyla beraber arınırken,
Gönlüm ne istersin, neyin açlığı içindesin
Ne ile beslenir, kendine gelirsin,,
Söylese gönül,
Kimbilir kim incinir,,

Dokununca gönlüne, nur saçar bedenine
Huzur getirir evine,
Huzuru İlahi ile, nefesi Hâk ile bir eder,
Nefsi sükut ile terbiye eder,
Gönül icindeki açlığı, tefekkürü hâl ile,
Hâk â arz eder.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422999/gonulden-suzulen.html>

DERT İLE BELİREN

Dert midir huzura götüren?
Gönül müdür dert ile derlenen?
Dil midir derdi söyleten?
Beden midir yer ile Bir olunca,
Huzura eren,,

Dert gönül ile birleşince huzuru,
Huzuru İlahi de bulur,,
Açınca gönlünü,akar biriken,
Birikirken gönlü perdeleyen
Gerçeği görmeyi engelleyen
Ne varsa akar,,
Dertli insan farklı olur,
Farklı konuşur,
Hâl ile lisanı belirgin olur,
Adres doğru olunca
Gönlü yer ile Bir olur,
Açınca gönlünü derdi ile
Lisan etmesede,
Hâl ile aksan, dua ile ayna olur
Gönülden dökülenle,
Kaybolan yol bulunur,

Dert insana yol gösterir,
Yoldaki dost ile hemhal ettirir,
Dostun teveccühü ile seyr ettirir,
Gönülleri Huzuru İlahide birleştirir,
Derdini gelen, dermanı ihsan ile
Gönlünü dinlendirir,,
Son ahval-i halde, kimbilir
Derdini tevhide soylattirir🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1423190/dert-ile-beliren.html>

YOLUN SONU

Fani iken neyi basamak yaparsan kendine,
Onunla çıkar, onunla adımını atar,
Onu merdiven eder, onunla önünü görür,
Kimbilir takılır geriye yuvarlanır insan,,

Dünya için attığımız her adım,
Bizi dünyaya gömer,
Derinlere girdikçe kaybeder,
Kendini bilmezle bir eder,,

Çıktıkça daha da yaklaştığını
Az kaldığını düşünürken
Huzuru arar,
Kendini çıkmazlara atar,
Yolun sonunu düşünür,
Bilmeden çıktığı yolun esiri olur,
Kılavuz olmayınca
Önünü görmez,
Muhatabı dünya edince,
Dünyayı dert etmez mi insan,

Hâlbuki uzaklaşır insan
Kendi gerçeğinden
Gönlünün sesinden,
Ağlarken içi, kaybetmiştir kendini
Gönlünü dinlemeden,
Rıza gözetmeden,
Attığı her adım, zirve gibi görünür belki,
Ne kadar da kazansa doymaz ki benliği,
Huzurun sahibini bilmedikten sonra
Sahip olduğunu sanır insan,,
Merdiven biter, yol biter,
Oysa ne kadar çıkarsa çıksın,
Yeri kara toprakta sona erer,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1423418/yolun-sonu.html>

RIZA İLE GELEN

RIZA İLE GELEN

Lafzı tevhidle bir edince gönüle dokunur,
Gönül dokununca, Hâk yolunu bulur,
Hâk yolunda nasip ile dost bulunur,
Bulduğun aşk ile İlahi Rıza yi gözetir olur,
Rıza ile girilen yol,
Kulluk bilincini hissetmeye vesile olur,,

Rıza kapısı yerini niyetle gösterir,
Niyetle beliren, Hâk ile kesişir,
Hâk dost ile gönülleri feyzlendirir,
Feyz ile geleni, aşk ile demlendirir,
Dem muhabbeti hasıl ettirir,
Hasılı kelam, deftere kaydedilir,,

Aynî Rıza ile bakan göz, aramaz ki kusur,
Kusur eder mi Âlâ Nur,
Toprak bu,nasıl bakarsan onu verir,
Niyetle ekilen, Rıza ile şekillenir,
Hâl ile görünce, sureti değil,
Sureti inşa edeni,Tefekkürle niyaz ettirir...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1423594/riza-ile-gelen.html>

DÜNYANIN GERÇEĞİ

DÜNYANIN GERÇEĞİ

Vuslatı meydanda beden her yere sığar,
Ruh ise sahibini arar,
Gönül, ruh ile bir
Bir olan her yerde bir,
Bir olanla, bir olunca
Heryer vuslatla bir,

Bedenin sığacak yer bulamadığı,
Dünya değil midir?
İnsanı nefesi ile bilen,
Nefs ile nefesi bir ettiren,
Nefs ile bakınca, baktığını küçülten,
Şükürden uzak ettirip,
Hep daha fazlasını isteyen,

Tefekkürü gönlü açık olmayınca
Göstermeyen,
Vereni bilmeden, benim derken;
Son ahval-i halden uzak ettiren,

Can bedene sığmazken,
Bir tevhide muhtaçken
Ah edip yardım beklerken,
Nefes tevhidle yeniden dirilmek;
Ruh, huzura layığıyla çıkma ümidinde iken,,
Ahhh, yanımızda bildiğimiz,
Dünya değil midir uzaktan seyr eden?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1423968/dunyanin-gercegi.html>

HUZURU İLÂHİ

Huzuru İlahi için, huzurun kaynağını bilmek,
Kaynaktan sızanı gönüle indirmek
İnen cevherin kıymetini, dua ile Huzura iletmek,
Teslimi Hâl ile huzurda yer etmek,
Yer ile gönlü bir edip, Bir ile birleşmek,,
An ile mekanın Sahibini her daim hatırda gönülle zikretmek,

Huzuru Rıza ile daim eder,
Sızanı lâtif ,cevheri arif,,
Halimizi naif, gönülleri Hâk ile bir,
Mekanı vuslati hatır ile geniş
Anı teveccühle zengin,,
Gönülleri zerreden dökülen aşk ile
Yakın olana, Hâkki Rıza ile yakın eder..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424139/huzuru-il-hi.html>

NİYET ARININCA GÖNÜL BELİRİR

Dünyadaki ahval ezelden yazılı,
Defteri gönlünde, kitabı önünde,,
Açmak için niyet ister,
Niyet arınmayı bekler,
Huzuru İlâhi,
Amelde ihlas gözetler,,

Önce beden su ile bir olur,
Niyetle gönül bir olur,
Gönül dostunu bulur,,
Dostu tevazu ile bilen,
Yolun güzelliğine mazhar olur,,
Zor bildiğin imtihan,,
Yoluna taş gördüğün,
Sabri cemil olur,,

Huzura edeple girer, sükutla bekler
Gönlünü hal ile bir eder,
İlahi Rıza ile gözetler,
Gördüğü ile gönlü,
Muhabbeti cem eder,,
Tevekkül ile teslimiyeti,
Kendine hâl beller,
Hâl ile gönül dostunu,
Teveccühü dem ile,
Gönlüne ram,
Dünyasına Hâk ile yoldaş eder,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424309/niyet-arininca-gonul-belirir.html>

YER İLE BİR OLUNCA HİSSEDİLEN

YER İLE BİR OLUNCA HİSSEDİLEN

Yer ile bizi birleştiren hâl
Fanide gönülle olursa
Gönül zirveyi yerde bulur,
Hâk ile gönlünü konuşurur
Ahhh etmeden,
Feryadını dile getirmeden,
Kanasada yarası hissetmeden,
Ağlasa da yüreği,
Aman etmeden
Huzura durur,
Huzuru toprakta bulur,

Kimbilir özü ile birleşmenin anlamını
Gönlündeki cevheri avuç içinde gizler,,
Bir avuç dua, kimbilir neler döker toprağa
Toprak bu ya, duayı Rıza ile duyar,
Belki yağmur olur ağlar,
Yada yağmurla, dökülenleri yıkar,
Sır olur saklar,
Yeterki Hâk ile olsun,
Toprak seslenince bilir,
Hâk biz bilmesek te bilir,,,

Dua ile gönlü gerçeği ,
Usulü erkân eder,
Hâlini Sükut la beyan eder,,
Yer ile buluşunca beden,
Bir ile Bir olmanın huzurunu,
Gönlü ile bilir,,
Gönül topraktaki huzuru fanide bilince,
Bakisi vuslata yol,
Dost ile Bir olmaya vesile olur,
Feyzi Muhabbetle vesselâm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424557/yer-ile-bir-olunca-hissedilen.html>

GÖNÜL DOLDUĞU İLE AKAR

İnsan giydiği ile bedenini,
Gönül içine aldığı ile kendini biçimlendirir,,
Gönlünü doldurduğunla yolu bulur,
Yoldaki taşta tefekkürü okur,
Okuduğu ile yolun sahibini
Gönlünde bulur,,
Yada kaybolur,

Gönül boş kalınca,
Oyalanacağı dünya olur,
Derdi dünya olanın dünyası karanlık
Vuslatı aşksız,
Son ahval-i hâli biçare olur,,

Boş bir kabın ikramı olmaz
İkramsız sofrada bağ kurulmaz,
Bağ olmadan, sofradan tat alınmaz,
Tatsız aş, bedeni ayakta tutamaz,
Her Hâli ile şükürü gönlüne koymaz,,

Gönüle dolan, döküldüğünde ruha şifa,
Vuslatta deftere ayna,
Yolunda gönlüne pusula,
Dost ile teveccühe sır olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424727/gonul-doldugu-ile-akar.html>

TOPRAKTA BELİREN GERÇEK OLUR

TOPRAKTA BELİREN GERÇEK OLUR

Toprak içine aldığı herşeye,sureti ile filiz verir,
Meyva ise toprakla bütünleşen,meyvayı verir,
Gül ise ekilen, gül biter yerden,
Aslına bakar,yeşerir gömülen,
Şaşırtmaz toprak, ekilendir yeşeren,,

Sağlam ise ekilen, filizi ile gösterir,
Ne kadar temizse, o belirir,
Kök gömülünce niyetle,yeri kabullenir,
Takdiri ilahi ile, rengini sevene gösterir,
Hal dili ile verdiği meyva,şükran göstergesidir,,

Fani bir ömür bizi toprakla birleşince, bakiye götürür,
Bakiye ermeden beden su ile arınmak,
Kefenle edebini kapatmak,
Toprakla huzura kavuşmak,
Huzuru İlahide, gönlü açılınca, aydınlanmak ister,,

Ahh ettiğimiz onca kelâm hiç olur
Tevhid ister nefes, huzura ermeden önce,
Tevhid bedeni manen arındırır
Ruhu huzura HÂK kelamı ile kavuşturan
gerçek olur,,

Yaradan usul û koymuş
İnanan huzuru bulmuş
Bir varmış, bir yokmuş
Derken beden kefenle bir olmuş
Kendini Birin huzurunda hesap verirken bulmuş,,

Usul erkân gözetir Yaradan
Usulüne uygun olunca, Hâk yerini bulur,,
Tevhid manayı korur, usulle birleşince Mana toprakla konuşur,,
Toprak örter herşeyi,
Derinde kalan özünü,
Gönlünden dökülenle bulur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424973/toprakta-beliren-gercek-olur.html>

DÖKÜLEN,DOLDUĞU YERİN TEMSİLİ

DÖKÜLEN,DOLDUĞU YERİN TEMSİLİ

Nefes meşgul olduğu ile vakte anlam verir,
Gönlüne aldığı ile,dünyasını biçimlendirir,
Ne ile oyalanırsa beden, onu katar dünyasına
Gönlü ile bir ettiği, imtihan olur vuslatta,

Bedenin hesabı, onun dili ile
Kimbilir belkide,önüne koyduğu eser ile
Konuştuğunda mekânı huzur ile
Belkide karanlık bir yol ile
Bir eder,,

Bedeni hareket ettiren gönül ise,
Gönül de olani ,var eder,
Var olanın önünde her daim şükürle,
Hareket eder,
Şükürle geleni Hakktan beller,,
Teslimi gönül ile bekler,
Rıza ile geleni, Rızı etmeyi diler,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1425191/dokulen-doldugu-yerin-temsili.html>

KİTABI MÜBİN

KİTABÎ MÜBİN

Okuduğın kitapla, amel defterini doldurur,
Kitabın kaynağı ile dünyanı şekillendirir
Yazanın lisanı ile, kendini bilir,
Kaynak temiz ise, okuyana ihlas verir
Lisan gönülden ise, yolu güzelleştirir,
Hâk kelamı ile açılan, okuyunca filizlenir
Hâk ile başlayan, Rızayı Haktan bekler
Razı etmek için gönlünü Hâk ile bir eder,,

Kitabı Mübin rafta iken
Dokunur mu gönlüne
Hâk tan gelen ses
Nasıl işlesin defterine
Açmak, bakmak, okumak
Hepsi gönül ile
Gönül ise heran bekleyen
Saklı bir hazine, ,

Açınca kitabı, zamanı sorgular,
Yaradılış gayeni anlar,,
Hâk ile yol almanın huzurunu yaşar,
Defterin Hâk kelamı parlar.
Yoldaşı Kur-an olan ,
Sırrını Hakka açar☞

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1425571/kitabi-mubin.html>

HANGİ HALDESİN

HANGİ HALDESİN?

Fani de gönlüne aldığın

Baki de bırakır mı ?

Fani de oyaladığın

Hesabı istemez mi?

Anını doldurduğun,

Defterde görünmez mi?

Uğruna yandığın

Küle döndürmez mi?

Sabredip beklediğın

Önüne gelmez mi?

Teslimi Hâl gösterdiğın

Sükut û dinlemez mi?

Gönül ile dinlediğın

Aşk ile karşılık vermez mi?

Yoluna tevekkül ettiğın

Bağından gül vermez mi?

İhlasla huzura varan

Son ahval-i halde,tevhidle dirilmez mi?

Söyle nicesin, hangi haldesin...

Hangi bağın bahçesinde

Kiminle halleşirsin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1425863/hangi-haldesin.html>

MUHABBETİ İHSAN

MUHABBETİ İHSAN

Gönül muhabbetle doyar,
Ruh teveccüh ile gerçeği yakalar,
Sır ile dostun sözünü anlar,
Anlama kattığı mana ile,
İlahi Rızayı tadar,,
Doyduğu ile seyre dalar,,
Muhabbeti ihsan edenle gönlünü yoklar,
Gönlünde var ettiği, Rıza ile belirirse,
Hakk ile muhabbetin bereketini yaşar,,

Beden bir çaput bezle örtünür,
Örtü anlamı hâl ile verir,
Gönüle takva ile yerleşir,
İhsan-i muhabbetle ile seslenir,
Ruh teslimiyetle ile derecelenir,
İman gönüldeki cevherle kendini gösterir,
Son ahval-i hal,Fani deki hâl ile sekillenir,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1426070/muhabbeti-ihsan.html>

GÖNÜLDEN AKAN, HÂL İLE YANSIYAN

GÖNÜLDEN AKAN, HÂL İLE YANSIYAN

Alemi dünya da sükut ile,
Gönülden akıttığın bir damla yaş
Adresi huzura götürür,,
Huzuru İlahide titreyen bir gönülle
Ettiğin dua, akıttığın yaş ile bir olursa,
Deftere aşk ile kaydedilir,

Aşk â sebep olani gönül
Dost olarak bilir,
Hâk ile teveccühü bir eden dost,
Gönülle muhabbeti bilir,
Hâk ile ihlas birleşir
İhlas ameli zinetlendirir
Defteri reyyan ile sereflendirir
Arzdaki hâli, Ârşî Âlâ da
Hâl den gelen muhabbetle
Derecelendirir,,

Muhabbet ne ile bir ise ,ona yakın kalır
Hâk ile istenen, Hâk tan beklenir
Her daim Rıza gözetin,
Gözden akan yaş olunca
Muhabbetle yanında hissettirir,
Gönül ne ile Bir ise
Onunla sondaki ahval-i şekillendirir
Feyzi Muhabbetle vesselâm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1426640/gonulden-akan-h-l-ile-yansiyan.html>

NİYETİ BAKİ EDEN

NİYETİ BAKİ EDEN

Görünürdeki yaptıkların fani dili ile anılır,
Gönül ile yaptıkların gönlün sahibi ile karşılanır,
Dil ile dile gelen duyduğumuz kadar,
Gönül ile hissedilen, verdiği lezzet kadar,,

Su ile arındırdığın bedeni, fanideki görür,
Niyet ile birleşerek suya dokunan bedeni,
Niyeti söyllettiren Gönlün sahibi görür,
Fani de Niyetle bir olan su,
Yer ile Bir olur Hakk â yol olur,,
Vuslatı meydan da huzurun adresi
Rıza kapısının anahtarı olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1426851/niyeti-baki-eden.html>

LÂYIK OLURKEN LÂYIK KAL

LÂYIK OLURKEN, LÂYIK KAL
Dünyadan İnsanı Kâmil olarak göçen,
Arkasında,doğduğu günün huzurunu
Duayla hisseder,
Toprakta kemaliyeti ile
Hâk tan rahmet bekler,,

İnsanı Kâmil olarak doğmanın değil,
Bu sifata layık olmanın gereğini,
Hâl ile yaşar, gönül ile tadar,
Amel ile Hakk â layık olmanın gereğini yasar,,

Hakk in huzurunda durduğu hâl ile
Hasrolur,
Vuslattaki mekanı,haline layık olur,,
Ameli daim, her sözü kaim,
Ezeli Hâk ile, ebedi Rahmeti bereket ile,
Gönlünden dökülen aşk î lisan ile
Anılır,,

Anı doldurduğu gönlüne akar,
Gönlünden akan, gerçeğe yakın kılar,
Hay deyince gönlü dirilir,
Tevhidi dile getirince
Ahval-i imanı belirir,

Sükut edince gönlünü dinler,
Lafzı muhabbete dönünce
Lisanı aşka döner,,
Sözü Hâk ile, ameli ihsan ile
Her Hâli Rıza ile,
Rıza makamından rıza bekler,,
Feyzi Muhabbetle vesselâm🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1427019/l-yik-olurken-l-yik-kal.html>

GÖNÜLDE KALAN HESAP

Dünyada yaptığımız hesap,
Alıp verdiğimiz kadar,,
Mizanda görülen hesap
Defterden dökülen gerçek kadar,,
Huzuru İlahi deki hesap,
Niyetten süzülen, aldığımız yol kadar,,
Hepsini bir eden hesap,
Bir ile beraberliğimizi, hissettiğimiz,
İhlasla karşılık verdiğimiz,
Dost ile Teveccühü bir ederken,
Kurduğumuz muhabbet kadar,,

Kime azar, kime nazar,
Gönlümüze sığan kadar,,

Alırken vermeyi unutunca insan,
Alacaklı bekler her daim karşısında,
Vermeyi unutan, alabilir mi tekrar,
Vermeden isteyen, bekleyebilir mi,
Alacaklı karşısında,,
Böyledir düzen, alan verir
İnsanlık bunu gerektirir,

Fani nin yaptığı hesap şaşmaz
Karşılık olmadan adım atmaz,
Vereni var eder, alanı bekler,,
Kendi hesabını gönlünde gizler,,

Hadi tefekkür edelim,
Kendimize gelem,
Gönlümüzdekini bilelim,
Hesabimizi birde kendimizle görelim,
Herşeyin mâlikini gönlümüz ile
Dillendirelim,

Verdiklerinin hesabı sınırsızken,
En güzeli insana lâyük eden,
Her daim bizi gözetleyen,
Verdiğine karşılık şükür,
Lütfuna karşılık sena bekleyen,
Karşılık almasa da, her duayı işiten,
Bire bir ile değil, bin ile karşılık veren,
Kelimelerle ifade etmeye yetmeyen,
Ne kadar doldurur gönlümüzü,
Ne kadar sığar vakti zamanımıza,
Yeter mi edilen şükür,

Gönül tokluğu Hâk ile olur,,
Hakkı anmakla huzuru daim,
Vakti alim, kendinden emin,
Teveccühü muhabbetle,
Her Hâli Hakka yakın olur,,
Her adımı Rıza î Hâk ile
Son ahval-i hâli, tevhidi lisan ile
Nasıl yakın kaldı ise,
Öyle karşılık bulur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1427335/gonulde-kalan-hesap.html>

CAN, CANAN, KUR-AN

Can cana seslenirken, gönül girerse araya
Aşk olur,
Aşk ile can birleşince, Canan i bulur
Canan Hâk der, Hâk ile ilerler,,
Hâk ile ilerleyen anı temizler,,

Canan, anı Kur-an la doldurur,
Kur-an okuyani,kendini ile doyurur,
Doyan gönül, kendi özüne yaklaşır,,
Yaklaşan gerçeği, gönlünün yolunu bulur,
Gönül Kur-an ile ziynetlenir,
Her anı anlamı ile bereketlendirir,

Kur-an nuru dolan gönül,Hâk ile atar,,
Hâk ile dile gelen, muhabbete tat,
Mekâna fikir, Hâline huşu katar,,
Dost ile Bir olunca muhabbete gönlünü
Gönülleri bir eden gerçeği,katar,

Gönlünden geçen Rıza ile belirir,
Rıza ile dile gelir, Rıza ile istenir
Her daim Rıza gözlenir
Ayn Rıza ile alem seyri keşf edilir,
Ah etmez, suizan bilmez,
Hamd ile bakar, sükut ile anlar,,
Vuslatın özlemi ile,
Kur-anı gönlünde saklar,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1427926/can-canan-kur-an.html>

VAREDEN YOKLUK

Fani de sığamadığın metrelerce toprağa,
Son ahval-i halde, bir karış da olsa sığar,
Yetmeyen zinete, giyime,
Bedene sarılan çaput bezle kanar,
Doymayan nefsi, kuru bir toprakla
Yok sayarsın,,

Varettiklerimiz mi bizi yok eden?
Varlığını bilmediklerimiz mi,
Varlığını bilip de görmezden bilmezden
Geldiklerimiz mi?
Sahi nedir bizi biz eden, gerçeğe götüren?

Elindeki ile mi var olur insan?
Gönlünde gizlediği ile mi?
Yoksa herkesin bildiği,
Dile getirmedeği ile mi?
Hâl ile görüp de
Görmezden geldiği ile mi?

Elimizde bildiğimiz fani,tükenince hiç,
Gönlümüzde varettiğimiz ise,
Hiçliğe layık olur,,

Herkesin bildiği sıradan
Gönlünde saklı olan
Sır olur,,
Sırrı keşfeden
Ameli ihsan eder,
İhsanı bilen, Hâk ile niyaz eder🌹

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1428469/vareden-yokluk.html>

GÖNÜL EVİ İLE VAR OLAN

Dünyasi geniş olanın, ukbâsı dar,
Baki için geniş tutanın, vuslatı ferah olur,,
Gönlünü ukbâ ile Bir edenin,
Lafzı Hâk ile gerçeği söyler,,
Hâli Rıza için kendini gizler,
Her an Kur-an ile hakikati seyri keşf eder,
Ameli ile yükselmeyi tercih eder,
Gönlüne düşeni Rıza ile söyler,

Toprak nefse dokununca, göz aç kalır
Gönle dokununca, amel vuslata hazırlanır,
Benlik sarınca her yanını, dünyan kararır
Rıza ile yaklaşınca her niyaz kolaylaşır,
Varlığı kendinden bilen,
Var olandan uzak kalır,
Kanaat etmeyi bilen, Her haliyle kazanır,,

Hâk kapısı, gönül evine girene aralanır
Gönlü ile muhabbet, dost ile sağlam kalır,
Niyeti Hâk ile bir eden,
Yer ile Bir iken diler,,
Hâk ile bir kalmayı,
Yer ile Bir iken hissedeni,,
Aşkı diyar eder,,
Yer ile Bir iken dile getirdiği,,
Hakkı Rıza ile Mekanı diyarı cennet eder,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1428803/gonul-evi-ile-var-olan.html>

HÂK İLE VAROLAN

Ben diyerek varolan,
Kendi ile imtihan olur ,
Rıza ile varlığı bulan,
Gönlündeki yokluğu doldurur,,

Benim diye sahip olduğunu sanan,
Varedeni unuttur,
Gönlündeki dost ile yolunu arandıran,
Aşk ile yokluğu bulur,,

Oldum deyince kaybeder,
Hiç deyince varlığın sırrına erer,
Ahh edince dünyası dar olur,
Hamd edince bakiye yol olur,,

Varlıkla varolunca, oldum zanneder
Varlığı hiç edince, gönlündekini vareder,
Benliği ile konuşunca, nefsi söyler
Gönlü dile gelince, vuslatı arz eder,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1429542/h-k-ile-varolan.html>

İNSAN

İNSAN

Toprak üzerinde yürürken defter olur
Yazar, çizer, oynar, bakar
Yada tadar, ektiğin den lezzet alır insan,,
Hep ben derken,varlıkla dolar,
Varlığın hiç olduğunu
Toprak olunca anlar insan,,
Düşünmez alırken, söylerken,
Karşısındakinin gönlünü
Toprağa karışınca okur insan,,
Elindekini ,cebindekini toprağa döker,
Hepsini ister, bekler, benim der,,
Bir karış yere sığınca anlar insan,,
Kendinden bilir her şeyi,
Zerreyi, maddeyi, baktığı nimeti,
Hepsinin hiç olduğunu,
Toprakta hiç olunca anlar insan,,
Ameli ile niyet düşünmez,
Niyetsiz amelin hiç olduğunu
Defterden dökülünce anlar insan,,
Ahh ettiği faninin, niyetini
Mahşeri meydanda,
Sorgu sual başlayınca anlar insan,,
İnsan olmanın gereğini,
İslami anlayıp,
Yaşayınca anlar insan,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1430048/insan.html>

NİYET VE GETİRDİKLERİ

NİYET VE GETİRDİKLERİ

Teslimiyet yoldaki duruşunu sergiler
Hüsni niyet gönlünden döküleni belli eder
Muvaffakiyet Hâk ile gelen sırrı inşa eder,
İnsaniyet önce kardeşim der
Hakkaniyet doğruluğu, asıl olanı gözetler
Niyet ise herşeyin temelini sağlam eder

Yolu dost ile Bir eden,Önünü aydın eder,
Dosttun gönlünü isteyen, Rıza ile bekler,
Gül bahçesindeki aşkı dileyen, Hâk ile ilerler,,
Son ahval-i halde tevhidle baki ye göçen
Vuslatta En güzelle dem eder,,

Hâlini gönül ile dile getiren,
Sultan sofrasına kurulur,,
Sofradaki aş muhabbetle doyurur
Muhabbet sükut ile olunca
Arşi Âlâ korunur,
Hay ile gönül dirilince,
Mahşerde hesap kolay olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1430238/niyet-ve-getirdikleri.html>

SEMADAN SENAYA

Kapanınca toprak üzerine,
Açılır gerçek gün yüzüne,
Dünya çekilir aradan,
Hâk ile görünür, defterde yazılan
Önce bir selâ ile ilan edilir,
Sonra fatiha ile yer ile bir edilir,
Su ile beden temizlenir,
Kefen ile setr edilir
Dua ile yâd edilir,
Rıza ile rahmet beklenir

Ah da etsen değişmez gerçek,
Karanlık da desen, Işık görünmez
Defteri silmek istesen, dil istiğfar etmez
Rahmet de beklesen,
Hâk gerçeği değiştirmez,,

Dost kapısında bekleyen,
Toprağa yakın olur,
Dünyada iken yer ile bir olur,
Sema dan Sena ya geçişi
Teveccüh ile gerçek olur,
Muhabbeti sükut ile,edilen söz cevher olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1430845/semadan-senaya.html>

VUSLATI YAKIN EDEN

VUSLATI YAKIN EDEN

Kök toprağa girmeden sağlam olursa,
Toprak ona yâr olur,
Ağacın kökü toprağın verimi ile
İnsanın kökü,
Gönlünün temizliğiyle sağlam
Etrafına faydalı olur,

Kök müdür ayakta tutan?
Toprak mıdır, bereketli kılan?
Gönül müdür, insanı huzura kavuşturan?
Dünya mıdır gönülden uzaklastıran?
Yol mudur toprağın yerini temiz tutan?
Dostla kazandığı mıdır vuslatı yaklastıran?
Nedir nedendir diye sorması değil midir?
Gerçeğe yaklastıran,,

Aynadaki suret yüzün şeklini
Gönüldeki suret vuslatın rengini,
Duadaki istek özündeki dili
Yerdeki muhabbet Hâk katındaki yerini
Yer ile Bir olduğundaki çaresizlik
Defterdeki gerçeği
Son ahval-i hal ile belli eder,,
Sükut û mercan eder,
Cenneti diyar eder,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1431492/vuslati-yakin-eden.html>

YER ÜSTÜNDE BİRİKEN

Yer üstünde her haline şahit olan toprak,
Yer altında kaydettiği ile haşr eder,,
Sığamazsın yere göğe sığdıramazsın,
Ne sözün biter kelimeler yeter,
Nede beklentiler yeter, nefesine dur der,
Geleni karşılamayı bilmez,
Gideni durdurmak istemez,
Rıza göstermek sığmaz gönlüne
Ah etmek düşer bazen diline,
Ne kadar geniş de olsa dünya
Açılmaz gönlüne küçük parça,
Anlamakta istemez hiçbirşeyi
Kabullenince susar benliğin sesi,,

Son ahval-i halde her söz değil
Gönül kefesinde olan duyulur,
Susar yerüstünde konuşan,
Beklenir Hâk ile gönülde olan,,
Her sözü hiç eden tekbir gerçek dile gelir
Tevhid kefedenden süzülen,
Gerçeğe yakın eden, en has cevherdir,

Geniş bildiğin dar olur,
Bir bakarsın kefen üstüne örtü,
Sığamadığın toprak, bir karış yer olur..
Dikili taş ile adresin belli olur,,

Yol bildiğin vuslata uzanır,
Dost edindiğin vuslatta karşılanır,
Gönlüne yerleştirip Rıza beklediğin,
Mekanı hayr eder, Hayırla istenen
Hâk ile Rıza kapısında bekler,
Vuslata yakın eden,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1432028/yer-ustunde-biriken.html>

NİYETİN GÜZELLİĞİ

Niyetin Cemili dostu mübini getirir
Dostu mübin kalbi güzin ettirir
Kalbi güzin Lafzı Celil söyletir
Lafzı Celil gönlü keşf ettirir

Niyet samimi olunca, gönülde huzur olur Huzur ile yönelince, Huzuru İlahi Razi olur
Ameli huşu ile Bir edince,kalpte hüzn
Rıza ile geleni Hâk ile bir edince,
Sabrı cemil
Sabırla ihlası bir edince, teslimi hal olur,,

Hal ile dile gelen, gönül ile anlaşır
Gönülden süzülen vuslatın basamağıdır,
Basamağa doğru adım attıran,
Sabırla gelen ihsan î haldir,,
Gönlü sağlam tutan,
Teveccüh le kazanılan
Muhabbeti cemil dir,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1432373/niyetin-guzelligi.html>

HUZURU İLÂHİ

Tevhid,tefekkürle dile gelince
Nefes nefsi tutar,
Gönül Tevhid le dirilince
Varlık bilinci doğar,
Dost ile yolu birleştirençe,
Benlik hiçliğı anlar,
Aşk ile Hâk deyince,
Arş ile arz arası baki olanla dolar,,

Gözdeki perde tefekkürle,
Gönüldeki nida Hâk ile titreyince,
Duadaki amin gönül ile isteyince ,
Dostun teveccühündeki sır;
Teslimi hal ile gönül verince,
Cenneti Âlâ, ameli ihlas ile birleştirençe
Huzuru İlâhi,
Her daim gönül de hissedince,
Yakın olur, yakini bulur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1432517/huzuru-il-hi.html>

MUHABBETİ HUZUR

MUHABBETİ HUZUR

Dil ile ikrar kalp ile tasdik
Son ahval-i halde beklenir tevhid
Dil ikrar eder, kalp tasdik eder
Tevhid gönlü Huzura layık eder,,

Herşeyin hiç olduğu, ne bir söz
Nede bir isteğin beklenemez,
Önüne gelmez, dile gelmez olduğu
O gün de tekbir söz beklenir
Tevhid bütün sözleri birlestiren
Tek gerçektir

Tasavvufu anlamanın yegane yolu
Gönlünü koyduğun yolu anlamaktan
Her halini tartıp kendi gönlünü arındırmaktan,,
Dost ile muhabbeti sermaye ile sayıp
Gönlünde toplamaktan,
Her daim Hâk ile uyanık kalmaktan geçer

Gönlünü Hâk ile diri tutan
Bedenle ölmez,
gönlü onu diriltir,
dost ile muhabbeti her daim kaydedilir
Gönlünü dostun muhabbetiyle dolduran
Huzuru, Huzuru İlahi de bulur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1433073/muhabbeti-huzur.html>

KENDİNİ BİLİNCE GÖNÜL GÖRÜNÜR

KENDİNİ BİLİNCE, GÖNÜL GÖRÜNÜR
Muhabbet olmayan gönül de kasvet
Şükür olmayan dilde zahmet
Kendini bilmeyen nefeste, nedamet,
Önünü görmeyen gözde cehalet
Hâk ile birleşmeyen yolda felaket olur

Muhabbetle birleşince gönül
Mekân muhabbetin kokusunu verir,
Kendini bilince nefes,
Özrü kabahati önce kendinde bilir
Göz önünü niyetle görünce,
Vuslatın rengi uzaktan belli olur,
Hâk ile varılan her yer
Diyarı cennet olur..

Niyet ameli belirler,
Amel huzurdaki yerini belli eder,
Hâl gönlünde var olanı sergiler,
Muhabbet ,dost ile döküleni pay eder,
Vakit harcadığın, defteri onunla kaydeder,
Hâk ki bilip, Hâk ile ilerleyen,
Her daim gönlünü Hâk ka yakın eder,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1433570/kendini-bilince-gonul-gorunur.html>

ÖLÇÜ İLE BELİRLENEN

Dünyadaki ölçü, fani içinse nefsi besler,
Baki için gözetilen ölçü, vuslatı yakın eder
Toprağa sığmaz ya bazen istenilen,
Her bir fazlasını ister,
Nefis doyar mi hiç, kendini besler,
Ne göz doyar, nefis ile bakınca
Nede kulak anlar, gerçeğe yaklaşmayınca
Dil söze mi kanar, Hâk ki konuşmayınca
Hâl öne mi çıkar, gönül anlatmayınca

Elini kula açan, rahmetten geri kalır
Rahmeti Hâk ta bulan, el
Nimeti şükürle çoğaltır,,
Gönlü ile isteyen kelâm etmese de olur
Dilden öteye geçmeyen,
Herşeyi konuşsa da hiç olur,
Gönül ah ederse, Hâk ka iletir
Eyvah diyen fani ise,
Bakiden habersiz kalır,

Gönlünü tok tutan, aç mı kalır
Hâl ile konuşan, dilsiz mi sanılır
Şükür ile bakınca,
Kâinat tefekkürle anlatır,,
Gönül ile okunan kitabı Mübin
Herşeyin malikini, Rıza ile yakın tutar,
Dua ile kapıda,
Teslimiyetle yolda emin kılar,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1433971/olcu-ile-belirlenen.html>

HİÇ OLUNCA BELİREN

Âlemin âlimi, Alemin sahibini bilince,
İlmin sahibi, Kitabı Mübinî gönülle bir edince,
Cenneti Âlâ nin yeri, dünyayı hiç edince,
İnsanı Kâmil in kemaliyeti, Rıza yi vird edince,
Gönüllerin sahibi, gerçeği Hâk ile dile getirince,
Hiçliğin benlikteki yeri, ben değil biz deyince,
Aşk ile neyin sesi, gönül dile gelince,
Dost ile muhabbetin cevheri, sırrı keşf edince,
İnsanı Kâmil eder,
Defterde yerini belli eder,
Hâk ile istenen Rıza ile geri döner,

Ne dünya dile gelir, tevhid ile iman için
Nede gönlüne seslenir, gerçeği söylemesi için,
Herşey hiç iken belirir, gerçek
Gönül söyler,
Aşk ile dile gelir, tevhidi söyler,
Dil gönüldekini döker,
Dökülen aktığı yeri, temizler,
Tevhidi iman ile Huzura layık eder

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1434310/hic-olunca-beliren.html>

GÖNÜL İLE BAKINCA

Gönül pınarı, yolda ki akarsuya yansır
Pınar mi suyu arındırır, su mu pınarı yansıtır,
Gönül mü bakar suya, su mu akar pınara,
Su deyipte geçme,,
Dokununca bedene, gönül hissetmezse,
Beden den geçmez öte, ben kalır yerinde
Su nasıl yaklaşırsan mislini verir,
Şifa niyetiyle der isen,
Hâk kın adı ile içer,
Zemzem ferahlığı hisseder,
Şükür ile gönlünde ferahlığı hissedersin,

Bir avuç su yeter bazen temiz kalmaya
Niyet halis olunca, su usulüne uyar
Dokunduğu yer damla dahi olsa
Niyetle parlar,
Bedenle kalmaz, benlikte arınır
Ben gider, hiç kalır,
Hiç ise herşeyin malikini tanır,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1435470/gonul-ile-bakinca.html>

NİYETLE BELİREN

Beden fiil ile değlerlenir
Fiil niyet ile şekillenir
Niyet sebep ile önüne gelir
Sebep, yol ile dostu getirir
Dost ile muhabbetle gönlün yerini gösterir,,
Muhabbet Rıza ile tefekküre vesiledir
Tefekkür Hâk ile gerçeğin adresidir,,

Ne beden yetişir mahserdeki hesaba
Ne cebin yeter, defterde görünene
Kazandığın Rahmetle görünür
Kaybedersen gönül mahcubiyete bürünür
Ne edersen onunla olur hesap
Hesabı belirleyen, niyetle gönlünde beliren

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1436062/niyetle-beliren.html>

GÖNÜL AĞLARSA

GÖNÜL AĞLARSA

Gönül de ağlar, aradığını bulamazsa,
Önce bakar, benlik duvarlarını aşar
Sonra akar, dil ile çağlar,
Doğru kelâmî söylemek için
Hâk dostu ile muhabbeti
Feyzi Muhabbetle tadar,,

Gönül de ağlar,
Hâk kelamı konuşmayınca,
Benliği yakar, dokunduğu yer sızlayınca,
Göz tene dokunur, kurur gider
Gönül darağacında kalır,
Teslimiyet sınırında,

Ağlayınca gönül,
Göz baktığını görür,
Yanınca gönül kafesi,
Erir benliğin esareti,,
Ben ile hiç arasında kalınca gönül
Ya kendini hiç eder ,benliğini dinler
Ya Hâk der bekler, hiçliğin için de pişer,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1436209/gonul-aglarsa.html>

Fikrî seda

Su görüneni arındırır,
Niyet görünmeyene ulaşır
Amel huzura yaklaştırır
Daimiyet halini sorgulatır,
Hamdû sena nimeti anlatır
Fikrî seda tefekkürü tattırır
Hüsni reca vuslata taşır
Sabrı cemil andaki hali anlatır

Su akar kir gider,
Gönül niyetle bakar,
Hâk kapısını aralar,
Akan nur olur, parlar
Gören muhabbeti tadar
Muhabbet dosta ulaşınca
Rıza kapısına yakın kılar
Nur Rıza ile Hak ile buluşunca
Hâk î Âlâ rahmeti nazar ile bakar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1436405/fikr-seda.html>

ASIL VARLIK

Var edeni, varlığıyla gönlünde var eden
Kendi varlığının sebebini, var edenle anlar
Var edenin sırrını tefekkürle tadan
Gördüğü her varlıkta, ahseni hal ile
Mahcubiyeti, acziyeti,
Zerreden gelen külli insaniyeti kavrar,,
Var olmanın gayesini,
Hakkı tanımakla yaşar..

Varlık fani de ne kadar yakın ise toprağa
Toprakla bir olduğunda, hemhal olur onunla
Herşey zıddı ile Bir ise fani de
Asıl varlık, yokluk denizinde,,
Aşk i varlık ta bulana, görünür mü
Gönlünün yolu,
Aşk ile Hâk demeden
Bulunur mu Gönül dostu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1436612/asil-varlik.html>

GÜL-Î MEKAN

GÜL-Î MEKAN

Bedeni tende iken Tevhid le diri eden
Beden kefenle birleştiginde Hâk ile dirilir
Su bedene girdiginde nefesi ferahlatir
Niyetle birleştiginde gönlü ayırıştırır
Gönülle niyet suya yöneldiginde
Kendini Hâk huzurunda bulur,
Huzur isteyen gönlünü Hâk ile doldurur
Kelâmi gönülsüz dile getiren
Geçmez sözden öteye,
Gönülle işlenen her söz,
Çevirir hâl ile gerçeğe,,
Gönül niyetle muhabbeti tadar
Muhabbet gül bağında,
Gönül deryasına dalar,,
Gül kokan mekân,
Muhabbetle gönüllere siner,
Ayrılırken gönüle hüznü aşk düşer,,
İzi kalır muhabbetin,söz istemez Hâl ile
Ses etmese de anlar gönül ehli
Sukutla dile geleni
Arif olmaya hacet mi gerek
Gönül yolunu bulmaya,,
Bekler her daim, mahcubiyetle
Benliğin gerisinde,,
Ben gider, hiç kalır
Hiç olunca herşey, fani anlaşılır
Gönül evi bekler,
Bazen kıvrandır haydi gel der,
Kendine dönünce insan,
Önce gönlünü sorgular,
Eksiği noksanı önce kendinde arar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1437022/gul-mekan.html>

GİZLİ NİYET

GİZLİ NİYET

Tasavvuf yoluna giren
Önce üzerindeki fazlalıkları atar
Sonra kendini ve gerçeği anlar
Ağır gelen benliği,
Zamanla gönül deryasına dalar,,
Ben gider, hiç kalır
Hiç ise gerçeği vuslata taşır,,

Ben deyince göz sadece görünene bakar
Görünenden ötesini gönül anlar,,
Gönül gözü gerçeğe muhabbetle bakar,
Muhabbeti afiyeti Hâk ile gelen
Dostu mübin sağlar,,

Benliği eriten, keramet değil,
Acziyet,,
Hâk î Aladan gelen Rahmet
Gönlündeki gizli niyet
Ameldeki huşu ile beliren teslimiyet,
Rıza ile yerleşen, sükut-u inceliği öğreten
Edeple gelen mahcubiyet,,
Her daim vuslatı mekanla hemhal ettiren
Teveccühü ünsiyet,,
Hepsini bir eden Gönüldeki feraset,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1437376/gizli-niyet.html>

ŞAHİT İKEN MEKAN OLUR

Toprak kendine dokunan her şeye can verir ya hani,
Atarsın çoğaltır, yada özü kadar gün yüzüne çıkartır,
Attığı çekirdektir yeşeren, topraktan beklenen,
Bilmeden toprağa giren, özündekini sergiler,
Ne eksik gelir ne fazla,
Hepsi Rıza makamında,,

Yerüstünde yerini aldığıın,
Üstüne konduğun toprak,
Şahit olur her söze,
Üzerinden her dökülene,,
Yerüstünde toprak seni izler,
Şahit olduğu ile mekanını belirler

Toprak bedenle gönülden dökülenle
Diriltir insanı,
Ne dökülürse gönülden, o görünür
Gerçekle bir olduğun günde
Ya İlahi der, derman mı dilersin
Ah eder toprağa sitem mi edersin
Ne ile hemhal isen, onunla yeşerirsin
Onunla filizlenir,
Muhabbetle feyizlenirsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1437877/sahit-iken-mekan-olur.html>

SEYRİ GERÇEK

Bulunduğu mekânı gönlü ile hoş eden
Darı mekânda gönlü ile genişler,
Mekân değildir büyük olan
Gönülden yansıyandır ferahlatan,,
Gönül gözü başkadır, herşeyi görmez
Hiç edince belirir, gerçeği seyr ettirir,

Kelâm dile gönülden düşünce
Ne ben konuşur, ne alem
önül dile gelince,
Söyler gerçeği, gösterir baki âlemi
Cümle alem, bir olur,
Bir ile buluşur, huzura kavuşur

Huzuru alemde bulan, alemle var olur
Alemden göçerken, var ettiği yok olur
Ne âlemdir var eden, varlığı belirleyen
Herşeyin takdiri var, ezelden ebede götürən,,
Seyrini aleme yapan, aleme seyr olur
Gönlü ile hikmete erişen, hakikat ile
Zengin olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438492/seyri-gercek.html>

SON AHVAL-İ HÂL

SON AHVAL-İ HAL

Herşeyim derken, Herşeyin hiç olması
Benim dediğinin, geride kalması
Olmazsa olmaz bildiğinin, seyre dalması
Yokken anlam vermeyenin, varlığıyla kandırması,
Nefes ile nefes arasında yer alan benliğin
Yok olması
Yere göğe sığdıramadıklarının,
Uzak kalması,
Daha daha derken, bir karış toprak
Bir çaput bezle sınırlı kalması
İlerisi derken yerle bir olması
Gönülle biçilir, gönülle dillendirilir
Gönlün içinde yer edende kıymetlendirilir,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1438711/son-ahval-i-h-l.html>

SORUNCA BASLAYAN HESAP

SORUNCA BAŞLAYAN HESAP

Dünya mıydı oyalayan, benlik miydi kandıran
Bitmeyen hesaplar mıydı, kendi hesabını unutturan,
Emaneti unutup, yoldaki taşta takılan
Bakarken göremediğimiz, konuşurken dile getiremediğimiz neydi...
Bizi bizden uzaklaştıran?

Hâk diye başladığın Rıza ya yakın eder,
Benliğinle söze başladığın,
Gönülden uzak, dünya ile bir eder.
Defteri hesabı usulü ile dolduran,
Hesap günü gönlünü hoş eder,
Emaneti setr ederek, yola koyulan
Dost ile muhabbeti, tefekkür ile seyr eder,
Bakarken gördüğü ile değil,
Görmeden tevekkül ettiği ile amel eden
Toprakta huzuru yakalar,
Fani de gönlünü açtığı toprak
Baki de Huzuru İlahi ye şahit olur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439024/sorunca-baslayan-hesap.html>

VUSLATIN RENGİ

Toprak üstüne örtünmeden,
Nefesi son anda bitirmeden
Nefs ile toprağı kirletmeden,
Sen toprağı örtünüp, gönlünü açarsan
Hâk ile kapı aralanır, huzura yaklaşılr,
Huzuru İlâhi de, gönlünden düşünle anılır
Çıkmazsa gönül sesi,
Kuru topraktan farksız kalır insan.

Gönül dünyanla, faniden geçer
Hevayı , riyayı terkeder,
Kendini gerçeğe yakın eder,
Kitabı doğru yerden okur,
Sultanı,gönlü ile bulur,
Amel ile niyetin safiyeti
Vuslatta mekanın rengi olur,

Toprak üzerini örter,
Görünmez sınırlar gerçeğı
Görünen hiç olunca, aslolan konuşur,
Duydukların değıldir dile gelen,
Söylediklerin olur kimbilir
Defteri huzura ileten,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439418/vuslatin-rengi.html>

VUSLATI AYDIN

İnsanın acizliğini bilip, hissetmesi,
Bildiği ile amel edip, Rıza gözetmesi
Varlığın gayesini düşünüp, gerçekle yüzleşmesi
Ben demekten ar edip, kendini hiç etmesi
İhtiyacını Hâk tan bilip, önce ona arz etmesi,,
Sohbet edeni değil,
Gönülden dile geleni hissedip
Tefekkürü semada gözlemesi,
Hâk kapısının yoluna, dünyadan geçerek girmesi,,
Hâk dile gelince olur,,,
Hâk i gözetince her şey yerini bulur,
Rıza ile Hâk kapısından,
Nimeti şükür ile tefekkür aynasından
Muhabbetin tadı ile gönül bağından
Vuslatı bulur,

Lezzet ile ikram dost ile bütünleşince
Gönüller aşkı bulur,,
Feyz ile ihsanı imanla bir edince
Ameli has olur
Hassaten acizliği her daim hissedince
Mekân gönlüne layık olur
Rıza ile ihlası gözetince,
Vuslatın aydın olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439815/vuslati-aydin.html>

GÖNÜL MİSAFİRİ

GÖNÜL MİSAFİRİ

Misafiri evine davet eden, önce evini arındırır,
Sonra dilini tatlandırır,
İkramını gelenin gönlüne göre,
Muhabbetle taçlandırır,,
Evin içi kadar dışında da bırakmaz çer çöp,
Halis bir niyetle gelene layık eder,,
Kendi evini Rıza ile has eder,,

Dost kapısından girerken gönlünü yokla
Varsa dünyadan bir iz,
Arındırmadan adım atma,
Attığın adımı niyetsiz bırakma,,
Niyetini safi, gönlünü hafi ile
Rızıktan mahrum bırakma

Gönül dostu gönül ile halleşir,,
Gönülden geleni sükut da etse anlar
Dost deyip hafife alma,,
Bilir de susar, görürde mahcup olur
Layık olman için sürur eder
Teslimi Hâl ile teveccüh bekler,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1440151/gonul-misafiri.html>

YÜK DÜNYALIK OLUNCA

Gönlüne aldığın dünyalıksa, sana yük eder,
Gönlüne sığmaz, nefsine dokununca
Her iki dünyanı Rızasız eder,
Bulunduğun yolu usulsüz,
Attığın adımı belirsiz,
Söz ile dile geleni dünya ile bir
Kendi varlığından habersiz,
Seni senden uzak eder,,

Dünya kaplayınca benliği,
Gözünü toprak tan beri,
Varedeni nefis ile gönülden uzak
Vuslattan habersiz,
Dünya ile Bir ederken,
Biri düşünmekten
Hâk ile konuşursa, vuslatı baldan eder,,

Hiç bir şeyin hiçbirşeye yetmediği yerde
Hâk ile gelen, söylenen,
Gönülden hissedilen,
Hâk ile Var olur,
Var edenin RızAsı ile yola yoldaş olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1440405/yuk-dunyalik-olunca.html>

DÜNYA

Verirken zaman biçen,
Verdiği ile yetinmeyen,
Her daim kendi ile gerçeğin üstünü örten
Önce kendini varlığı ile süsleyen
Varlığın özünü düşünmene fırsat vermeden
Bir adım ötesi ile şükürden uzak eden,
Baktığında zerreyi değil maddeyi gösteren,
Soru sormandan korkup,
Düşünmekten,
Kendi benliğinin ile yüzleşmeden,
İçindeki gerçek dünyadan,
Yalan bir vaatle uzak eden,,
Verirken kazandırdığını zannettirip
Bir parmak bal misali,
Susunluğu gönül kafesimize işleyip
Varlığın özünü, oluş gayemizi,
Kendi varlığı ile gönlümüzü gölgeleyen
DÜNYA,
Ne kadar varlıkla kandırsada
Yokluk la imtihan eder,,
Asıl varlığı yokluğun içinde gizler,
Her şeyi vaat ederken,
Kendine yaklaştıkça herşeyden ettiren,
Kendine umut bağlayana
Bir avuç toprakla herşeyin özetini gösteren,,
Hiç ile yok arasında gönülleri görmez eden,,
Vaat ettiğin toprakda mezar olmaz mi sonuçta

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1440947/dunya.html>

TOPRAK VE İNSAN

Toprağa ne verirsen onu alırsın,
Zerre ile girer, Őems olur çıkar,
Özündeki bozulmazsa Toprak ta,
Hâk ile belirir, arş î Âlâ da

Toprak ne kadar kıymetli de olsa
Hemhal olduğudur toprağı örten,
Kıymeti belirleyip, bereketlendiren
Ziyade ettiren,
Sema dan senaya, Rıza ile titreten

Özümüzdeki toprak, ilk hali ile tertemiz
Basan ya da dokunanla, Şekillenir
Ruh ile akıl arasında işlenir, kıymetlenir
Üzerine basan ruh ise yağmur misali olur
Akıl eşlik edince tefekkür hasıl olur,

Özüne yakın kaldığı ile sınanır her can,
Canan bilir canı, getirir önüne ikramı,
İkramı toprakla tefekkür eden,
Toprağın altındaki hal ile bakar
Ömrüne Hâk ile anlam katar,
Sultanın gönlünden yansıyanla
Feyzi Muhabbet katar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1441236/toprak-ve-insan.html>

GÜL İLE GÖNÜL

GÜL İLE GÖNÜL

Gül ile Bir iken gönül gül kokar,
Rengi ile kendini yoklar,
Duruşu direncini sorgular,
Goncası ile teslimiyeti anlar,
Diken varsa tevekkül katar,
Bülbül gelince aşkı yakalar,
Aşk toprakla birleşince ,
Kök gövdeyi sağlam tutar,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1441914/gul-ile-gonul.html>

NEYİ BESLERSEN O YEŞERİR

Dünyada nefsin için yaptığın kârla
Nefsini besler,
Toprakla kazandığınla yerin genişler
Ben derken bitiremedinle gönlünden uzak düşer
Gönlünü bilmeden beklediğinle,
Vaktini heba eder
Defteri hesapla düzenlerken, amelin tersine döner
Huzura durmasını bilmediğinde kıblen döner
Şükürsüz arşa yöneldiğinde
Gönlün boş döner
Hak derken Rıza gözetmediğinde,
İhlas ile huşu yu bilemezsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1442352/neyi-beslersen-o-yeserir.html>

GÖNÜL NEYE BENZER

Gönül pamuk misali olur bazen
Yaklaştığında yumuşatır,
Katılaştıran benliği onarır,
Niyet halis olunca gönlü arındırır,
Dost ile bir olunca Hâk ka yaklaştırır
Yoldaki imtihanı anlayınca
Teslimiyeti hâl ile İhsanîyeti artırır,

Demir kadar sağlam ise gönül
Yılmaz yıkılmaz usanmaz
Güç verir Rüzgar gibi esen
Tat verir dost ile gelen
Ağırda olsa, hafifler,
Hâk ki anınca gönül,,
Korkmaz yanılmaz olur,
Sığınması gerekeni bilince
Hay derken dirilince,
Tevekkül ile beklemesini bilince gönül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1442610/gonul-neye-benzer.html>

Neye Aldanırsın

Neye yaklaşır ise gönül
Onunla renklenir, biçimlenir,
Gönül önce sahibini arar,
Sahibini sorgular,
Kendini hesaba tutar,
Önce kendi eksiğini tam eder
Sonra etrafı seyr eder,,

Aldanır insan bazen
Gönülden uzak kalınca
Gönül ile muhabbeti tatmayınca
Gönülsüz işe koyulunca
Rızasız adım atıp,
Sonucu gönlü ile bulamayınca

Aldatır dünya gönül olmayınca
Her ne olursa önce gönlü yoklar
Gönül yoksa hesabı gönülden uzak yapar,,
Dünyanın güzelliğine aldanan
Hakkın Rahmetinden uzak
Dünyanın tuzaklarına maruz kalır

Önce gönlünü tanımalı
Eksiği noksanı kendinde aramalı
Önce kendi nefsinin tartıp
Sonra gerceği sorgulamalı,
Haktan Rahmet beklemek için
Gönlü Rıza ile doldurmalı
Vuslatı aşk ile beklemek için
Gönlünü lafzı Cemil ile arındırmalı,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1443007/neye-aldanirsın.html>

TEBDİLİ MEKAN İÇİN GEREKEN NİYET

Darı mekandır dünya
Son ahvalde anlatır anlayana
Ne kadar geniş bir yerde tutsada
Sığdırır kefenle bir toprağa

Tebdili mekan eder,
Hayr ile edilen dua,,
Aynası sünnet olunca
Rahmet akar mekâna

Dünya toprağı dar eder
Ettiğın amel toprağı şahit eder
Toprak üzerinde ettiğın şükür Vuslatta mekanı ferah eder

Ne kadar geçersen geç dünyadaki basamaktan,,
Ne basamak biter, ne attığın adım
Yerini geniş, gönlünü ferah eder
Sırat tır aslolan,,
Hak ile geçen tebdili mekanı bulur
Düşen kendini boşlukta bulur

Hâk ile atılan adım
Yolu dostla götürür,
Hâl ile durulan huzur,
Kibleyi gönülle birleştirir
Hâk derken gözetilen niyet
Mekânı Rıza ile Sirattan geçirir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1443156/tebdili-mekan-icin-gereken-niyet.html>

ASLI YAR

Aslı yar için,darı dünyadan geçiliñ,,
Aslanan gerçek kendi gönlünde gizlidir,,
Gönül ile muhabbet Hâk ka vesiledir,
Hâk ile girilen yolda dost Kurtuluşa reçetedir,,

Önce gönülle aslanan sevilir,
Gönül ile görünen vuslatı gösterir
Vuslattaki mekanı,
Dünyadaki hâl lafz ettirir
Hakkı yar ile seyr için
Batıl olan terk edilir,

Gerçek olan yalanı,gönül ile bildirir
Gönül aynası,Hâk ka teveccüh ile
Kendini gösterir
Kendini bilen, bilmediğini öğrenir
Bildim, oldum, demek
Gerçeğin önündeki en büyük engeldir,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1443357/asli-yar.html>

TOHUM MISÂLİ

Tohum Misâli
Sema daki herşey fani
Kendi evin dahi,
Misafir olur çıkarsın
Son ahvalde anlarsın

Tohum misali olursun semada,
Toprağa yakınlığın kadar, Yükselirsin sena da,
Toprak amel ile gönlünü besler,
Gönül toprakla buluşunca
İçindeki duâ ile toprağa döker

Kir zarar mi kalır
Gönül söyler Hak dinler_
Vuslattaki yerini belli eder
İhlas ve sebatla Hâk ile birliği
Gönül gözü ile dirliği,
Rıza ile nasip eder

Sema daki varlığı gözü ile büyüten gönlünü daraltır
Sema ya sarılan, toprağı varlık ile
karaltır
Varlık, çukuru çeker hapseder
Hak ile muhabbet ten uzak
Nefsine yakın eder,

Yol ile dost Hak ile nasipse
Çeker tutar nefsenden
Çıkarır dünya evinden
Gömüldüğün dünya kafesinden
Alır koyar Rıza ile gönül evindeki
Gül kokulu muhabbet bahçesinden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1443931/tohum-mis-li.html>

MUHABBETİ İLAHİ

Gözümüzle gördüğümüz dünya içinde,
Gönlümüzle bildiğimiz vuslatın renginde,
Toprakla birleştirdiğimiz can derdinde
Su ile temizlediğimiz niyet ile huzurun adresinde,
Kapıda beklediğimiz, dost ile muhabbetin sırrı peşinde,
Tevhid ile yöneldiğimiz,
Kemaliyeti ihsaniyet vird inde

Hâk ile girilen kapı Arş'a taşır
İhsanla tanınan kişi vuslatı anlatır,
Kitabı mübini okuyan kendini tanır
Gönül ile görünen, sükut ile anahtarı taşır
Allah derken gönlü titreyen,
Rıza kalemi ile defteri
Huzuru İlahiye taşır..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1444504/muhabbeti-ilahi.html>

GÖNÜL İLE DİLE GELEN

Suda görünen gönlün olduğunda
Önce güzeli görür,
Gönülde olanı söyler
Güzelse gönül, dile gelirken
Tefekkür ile düşündürür
Dokunduğunda özde olanı hisseder,
Öz ile sözden döküleni
Hâk tan diyerek hasbihâl eder,,

Ben ile bakınca göz,
Sureti görür,
Kuru bir kalıptır görünen
İçine aldığı seyr etmez,
Dil konuşsa da işlemez,
Gönülden çıkmayınca söz,
Gerçeği söylemez, tesir etmez,
Tefekkürü hal bilip
Aşk ile varlığı hiç edip
Hâk ka yönelmez,

Lafzı Hâk ile olanın
Gönlü hal ile yansır,
Su gibi duru ise gönlü
Gül misali olur ahvali,
Hayr ile şer'i kesb eder
Varlığı vereni yoluna yakın,
Yokluğa layık edeni gönlüne
Yakîn eder,
Yok ile hiç teki sırrı
Tefekkür ile hasbihâl eder,
Dost ile gönlüne düşeni
Rıza ile deftere döker

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1445097/gonul-ile-dile-gelen.html>

HÂK İLE NİYET

HÂK İLE NİYET

Dünyada tevhîd Ehl-i ile hasbihâl eden
Ahir de tevhidin nuru ile yolunu
Muhabbeti ile gönlünü
Sırrı ile kendini aydınlatır

Hâk ile niyet alanın
Kiblesi gönlü ile bakar,,
Lisan-ı Hâk ile parlar,
Anahtarı gönlü ile
Her kapıyı açar,,
Girdiği mekan gönlü ile kokar,
Akli ile fikri tefekkürü hayat eder

Hayatı Nuru Muhammed misâli
Vuslatı gül ile amberin habercisi
Hayr ile Rıza girdiği yolun selâmeti,
Dost ile teveccüh
Gönül bahçesindeki yerin merkezi
Vuslatı gül eden, aynadaki sureti
Topraktaki bedeninin yeri,
Tevhid ile gelen sürur daki
Ruhun teslimiyeti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1445562/h-k-ile-niyet.html>

GÖNÜL BİRLİĞİ

Gönül birliğı ile Hâk diyenin
Mekânı güzin olur
Gönül birliğı ile Hâk kı dinleyenin
Dünyası vuslatı okur
Sohbeti gönüle indirenin
Özü söz ile gönlü doyurur
Yoldaki taşta hikmeti görenin
Sabrı Cemil,
Sükûtu altın ile bir olur,
Ah yerine Hâk kı söyleyenin
Lisanı cem olur

Bir ile birleşen mekânda
Gönüller konuşur,
Bir ile kesişen yolda,
Diyarı cenneti bulur
Aşk ile titreyen, Rıza durağında
Yanan gönüldeki küll olur
Hâk ile gönül konuşunca
Lisan Arşa dokunur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1446036/gonul-birligi.html>

MUHABBETİ HÂK

Hâk ile muhabbeti gönlünde tutana
Dünya ağır gelmez ,
Muhabbeti dünya ile besleyene
Vuslat görünmez, gönülde yer etmez,
Muhabbetin kaynağı nerden akar ise
O yerleşir gönüle, gönüldeki pencereye
Kaynağı duru ise, şeffaftır yansıyan
Ahsen-i güzün dir konuş­turan
Yar ile yâri buluşturan,,
Sofradaki lezzeti ikram lâ artıran
Kaynağın sahibidir, teslimiyeti yaşatan

Hâk kı bilen, önce kendini tanır
Kendi kusuru ile uğraşır
Kendindeki eksikliği tam etmek için
Rıza ile anlatır derdini
Söz aramaz sükuta bürünür
Hâl ile aksanı Hâk kı tanıyınca bilir
İnci mercandır dili
Huzura yönlendirir her hâli
Teslimiyet akar duruşundan
İhlas yansır gönül aynasından
Toprak kokar, mayası
Dostu mübinledir dua'sı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1446178/muhabbeti-h-k.html>

GÖNÜL

GÖNÜL

Kendi gönlüne ver değeri
Gönüldür mizanda görünen, ,
Toprakta yeri belli eden,
Huzuru İlahi de beklerken
Rıza yolunu gösteren,,
Dost ile hemhâl iken,
Muhabbet şerbeti içiren,,
Ah değil, Hâk dedirtip,
Şükürle nimeti pekiştiren,,
Gül bağına girerken,
Gönül terazisini dengeleyen,,
Yolundaki çizgiyi Hak'tan bilip
Sabırla gönlünü veren,,
Selameti hayırla isterken,
Teslimiyeti gözeten,,
Tevhid ehli ile cem iken
Vuslat için tefekkürü daim ettiren
Amelle ihlası bir edip
Toprakla bütünleştiren..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1446626/gonul.html>

HÂK İLE YAPILAN HAYR

Fanide Allah için yapılan hizmet,
Sağlam tutar İlahi Huzurda,
Konuşur gönül Rızası ile,
Yol gösterir tevekkülü irade ile,
Dost ile hallendirir,
Teveccüh ü muhabbet ile,,
Kendini gösterir,
Gönül aynasındaki yansıma ile,,

Hâk ile dile gelir,
Arkandan hayrı seyr ettirir,
Mizanı alemde ağırlığı
Arşa bile ağır gelir,,

Hâk ile tutulan kalemi
Arş-ı Âlâ kaydeder,
Gönüller nakş eder
Yazılan her iki dünyayı
İhlas lâ cenneti diyâr eder

Rıza dır istenen,
Tevekküldür beklenen
Niyet le ameli bir etmendir
Huzuru İlahi de gözetilen,,

Benlikten çıkıp, kendini bilirken
Hiç edip herseyi,
Maliki evveli,,
Kâinatın tecellisini,
Tefekkürle niyaz ederken,
Gönül ile hissederken,
Teslim-i Hâl ile Rıza göstermendir
Kitapta belirtilen,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1446862/h-k-ile-yapilan-hayr.html>

ZÂHİR BÂTINI BESLER

Gönül görmezse baktığını
Göz zahirde kalır,
Zâhir olan nüksetmezse amele
Bâtın geride kalır

Zâhir olanı anlar,
Anladığını yaşar,
Yaşarken kendini sorgularsa fani
Bâtın olan Hâk ile gönle gelir

Gönül görünce zâhirî
Açılır gönül aynası
Hâk ile bakarsa, benlikten sıyrılır
Gönül kafesine ulaşır

Hâk der ,Hâk tan geleni
Kendine amel eder
Ameli Zâhir de görünür
Vuslatta bâtın olanı görür

Daimi vird edince ihlas ile ameli
bâtini ilim ile müjdelendir,
Mizan da ameli gerçeği tartar
Rıza ile Hâk kapısını aralar

Hâk ile bâtini ilme tefekkürle yaklaşır
Tefekkür Rıza ile gönül kapısına ulaşır
Hâk ile girer, muhabbeti feyz ile karşılanır
Herşey benim der girer,
Hiç olarak uğurlanır..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1447182/z-hir-b-tini-besler.html>

RIZA-İ HÂK

Dilini zikirle koruyana
Fikri nur lutf edilir
Fikrini tefekkürle Hâk ka bağlayana
Muhabbeti hâl nakş edilir
Muhabbeti gönül ile konusturana
Sonsuz dünyadaki sır bahş edilir,,
Sırrı kalpteki cevhere yak lâ niyet şana
Gönül yolu gösterilir
Gönüldeki damladan faydalanana
Derya daki zerre nasip edilir
Zerredeki manadan anlayana
Rıza-i Hâk yakîn edilir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1447433/riza-i-h-k.html>

GÖNLÜ DIRİ TUTAN

Akan su, doğayla ne kadar iç içe ise
O kadar duru,
İnsanların onda bıraktığı iz ile
Bulanık olur,,
İnsan da öyle değil midir,?
Özüne yaklaşınca arınır,
İnsan ile söze karışınca,
Özünden uzaklaşır..
Topraktır insanı sağlam tutan,
Yaklaşınca Hâk ka yaklaştıran,,

Eğilince toprağa niyet ve amel ile,
Kavuşursun huzura İlâhi takdirle,
Duadır insanı Hâk ile buluşturan,
Rızadır insanın gönlünü diri tutan,,
Rıza ile açılan kapıdır,
Dost ile kaynaştıran,,
Sultan'ın muhabbetidir ,
Vuslatı hatırdan tutan,,
Sılası vuslat olur,
Ameli salih olanın,,
Dostu mübin olur,
Niyeti tam tutanın,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1447877/gonlu-diri-tutan.html>

KEŞFİ SIR

Ab-ı hayat için, darı dünyadan geçen
Bâki mekânı Hâk ile tebdil eder,
Nefsi hırs ile, benlikten geçen
Kendini bilme ile şerefleir,,
Suizan ile tefridden geçen
Hâk ile muhabbetle müjdelenir,,
Fanideki varlıktan geçen,
Asli yoklukla süslenir,,
Ah ile figân'dan geçen
Şükürle tazelenir,
Göz ile gördüğünden geçen
Dost ile hiç'likte erir,,

Herseyi Hâk ile dile getiren
Hâk ile gerceği söyler,,
Gönlü ile muhabbeti seçen
Dua daki yakınlığı hisseder,,
Niyetle yolunu temizleyen
Ahvali hâli huzura layık eder,,
Seyr ile dünyadan geçen,
Keşfi sırra erer,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1448181/kesfi-sir.html>

MUHABBET-İ DEM

Ruh tevhid ile diri kalır,
Muhabbet ile gerçeği tanır,,
Lafzı Cemil ile berraklaşır,
Hayrı hasenat ile benlikten uzaklaşır,
Akan gözyaşı ile Hâk ka kendini anlatır,
Hâl ehli ile toprağa yakın kalır,

Suret-i halden geçince,
Didarı sükutla anlaşıır,,
Teslimi Hale erişince ,
Herşeyi hiç olarak tanır,,
Vah ile heyhattan geçince,
Sabrı Cemil ile yolunu arındırır,,
Fani den geçip bakiye yönelince,
Dostu mübinle muhabbetin demini alır,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1448446/muhabbet-i-dem.html>

Sükût lâ Gelen Muhabbet

İnsan sorgular,
Muhatabı tamamlar
Soru cevheri ayrıştırır,
Muhatap öze yaklaştırır,
Soran bilmez sorunun ne getireceğini
Cevap belirler söylerken
Yol ile görünen nurla akıbeti

Soru soranın gönlü,
Temiz bir gönüle rast gelince,
Halden hale dem olur,
Zamanla birbirine benzer olur,,

Hal ehli ise soru ile demlenen
Sükut da etse anlatır,,
Anlatırken deryaları çağlatır,,
Çağlarsa gönül hal ile,
Arş titrer, yağmur olur akar,,
Hâk ile soran bilir,
Yağmurla döküleni,,
Hiç olup pişen bilir,
Dökülüp toprakta geriye döneni,,
Hal de Hâk ile konuşur,
Toprak yeter anlatmaya,,
Hâk ile üzerine düşeni
Hâl ile çiçeklendirir,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1448881/suk-t-l-gelen-muhabbet.html>

HALKAYI NUR EDEN HUZUR

Hangi halkanın içindeyse gönül
Onunla tam olur,,
Doldurmak istediği gönlü ise
Onunla var olur,,
Dünya ile oturunca,
Nefsini doyurur,,

Niyettir istikâmeti belirleyen
Teslimiyettir,
Önündeki herşeyi Hak'tan bilen,,
Ya gönül'le oturur
Gönül havuzunu doldurur,,
Yada dünya ile bir olur
Kendini unuttur insan.,
Dünya ya takılır ham kalır
Nur a kapılır,
Onunla Hem-hâl olur insan,,

Safiyeti koruyan İrade i muhakeme
Fıtratı halis kılan halkadaki mesafe
İrade Hâk ile kuvvet bulur
Hak'tan uzaklaşınca Halk ta kaybolur
Fıtraten temizdir halkadaki yerin
Bulanık eden niyettir,
Niyeti var eden gönüldeki yerdir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1449043/halkayi-nur-eden-huzur.html>

HAYKIRAN GERÇEK

Kendini dünyaya bağlayan
Onunla yatar, onunla kalkar
Gözü dünya ile boyanır
Kalbi onun rengini alır
Lisani onunla oylanır

Gönlünü Hâk ile dolduran
Gözünü dünyaya kapatır
Gördüğü Hâk ile donatır
Gönlü muhabbetin kokusunu alır
Hâl ile defteri vuslata ulaşır

Dünya ile yetinen bir kul olmadı fâni de,
Doymadı nefis,
Ne toprak nede cebe sığmayan ile,
Göçerken verdiği bir parça yer ile
Aldanma diye haykırır DÜNYA
Vakit varken uyan diye,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1449636/haykiran-gercek.html>

DUÂ İLE SÜZÜLEN

İmanını sorgulamak isteyen,
Gönül ile konuşur,,
İmanını tazelemek isteyen,
Gönül yolunu bulur,,
Muhabbeti imanla tamamlamak isteyen,
Gönlü ile muhabbet edenle hem-hâl olur,,
İmanı kaybetmek istemeyen,
Gönlünü tevhid ile doyurur,,

İman ve ameli birleştiren,
Toprağa niyetle bakar,,
Niyeti dua ile huzura dalar,,
Hâk ile nida eder,
Kelâmını tevazu ile seçer,,
Avucunu gönlü ile bir eder,
Gönlünden geleni döker,
Süzülen damlar toprağa,
Kök salar belki Hakkı Rızayla ,
Safi ise süzülen, o dirilir gönülden,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1450003/du-ile-suzulen.html>

GÖNÜL MİMARİ

Hâk kapısına yönelince
Gönül ile seslenir,,
Yoldaki dost ile buluşunca
Rıza makamı istenir,,
Vuslat için yanınca
Önce gönül şekillenir,,

Gönül kapısını gönül mimarı ile açan,
İnşayı Hâk ka riayet ederek bulur,,
Gönül minderine Hâk dostunu oturtan,
Gönlünü her daim İhlas ile korur,,
Faniden geçip gönlünü evi bilen
Evini teveccüh ü muhabbetle doldurur,,
Mekân gönül'le anılırsa
Her diyâr yakın olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1450256/gonul-mimari.html>

GÖNÜLDEKİ ÖZDEN YANSIYAN

Andığı kadar korur insan,
Gönlündeki bağı,,
Göz görmese de ruh bilir,
Arar ya bazen,
Özündeki gerçekleri,,

Ne ses eder bağıırır,
Ne elinde tutar dokunursun,
Tadını ifade edemez,
Seyrini gönlünde hissedersin,,
Var edenin varlığı ile dolunca gönül,
Aydınlanır gönül gözün,,,
Kapanır dünya gözün,
Ne çok bir kelâm bekler
Ne de bir beklenti ile dinler
Bilirsin,,
Eksik noksan ne ise tartmaz,
Mekandaki varlığa bakmaz,
Gönül sağlar her eşitliği
Doldurur evindeki her bir eksiği,,

Gönül evini ziyaret
Dost ile ziyade olur,
Gönül sofrasındaki nimet
Tefekkürle hasıl olur
Az demez şükreder
Varlığı fanı ile ölçmez,
Rıza kapısıdır durağı
Huzuru İlahidir, herşeyin dayanağı
Yolu bulandıran zan ile gelen şüphedir
Yol üstündeki imtihanı,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1450631/gonuldeki-ozden-yansiyan.html>

GÖNÜLDEKİ KATIK

Gönlüne Hâk ile muhabbeti katık eden
Feyzi ihsanla kendini tanır,
Aldığı lokmayı ikram edenle birleştiren
Muhabbetin bereketini artırır,,
Muhabbet midir tat veren?
Gönüldeki yer midir,?
Kendine şekil veren,,
Niyeti sebep midir?
Teslim ettiren,,
Nedir niçindir derken beliren
Rıza değil midir kapıya gönül verdiren.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1450994/gonuldeki-katik.html>

EFDÂLİ NİYET

Sünneti efdal eden, gönül aynasını pak eder,
Gönül aynasını temizleyen, benlikten uzak düşer,
Benliğe mesafeyi gönlü ile biçen, vuslatın yolunu belirler,,
Vuslatı Rıza ile isteyen, Hâk ile ilerler
Hâk ile niyet eden, yolunu gönlü ile bir eder
Gönül ile amel eden, vuslata tevhidle geçer,,
Dosta teslimi hal eden, Hâk ile muhabbeti hâk eder

Tevhiddir anahtar, her kapıyı açar
Teslimi haldir istenen, imkânı gönül ile dillenen
Rızadır aş, bekler sofrada tevazu ile katığı
Hâk der teveccüh eder bekler
Sabırla ektiği lezzeti ,vuslatta Şükür'le biçer
Toprakta biriktirdiği niyeti, defteri amelle temizler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1451261/efd-li-niyet.html>

MUHABBETİ GÜL

Dostu arif olanın,
Ameli salih olur,,
İnsanı Kâmil kalanın,
Gönlü Hâk ile bir olur,,
Yolunu dostu mübin ile aydın tutanın,
Vuslatı gönlüne yansır, gerçeği anlatır,,
Kitabı doğru okuyanın,
Sözü hikmetle duyulur,,
Muhabbeti gül kokanın,
Nidası Hâk ile bir konuşur,,
Gönlünü toprağa yakın tutanın,
Duası Arşı Alâ da duyulur,,
Benliğini tanıyanın,
Gönül kafesi açılır,,
Rıza ile konuşanın,
Tesiri gönülleri sızlatır,,
Gördüğünden geçip, teslimiyeti anlayanın,
Ameli toprağı aydınlatır,,
Dünyadan geçip, vuslata yol alanın,
Yoldaşı Kabirde gönül ile çağrılır,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1451674/muhabbeti-gul.html>

USUL İLE BELİREN

Kalbini Zühd ile teskin eden
Muhabbeti dem ile efdal eder,,
Nefsini dost ile terbiye eden,
Kendini bilerek dünyadan çekilir,,
Yolunu niyet ile belli eden,
İstikâmeti usulle tertip eder,,
Huzuru İlahide duasını sabırla isteyen
Teslimiyeti gönlünde hisseder,,
Bakarken tefekkürü hâl eden
Vuslatı kendine yakın eder,,
Her daim Rıza gözetken
Bâki ile gönül evini teskin eder,,
Muhabbeti candan dinleyen
Feyzi ilahi ile sebeplenir,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1453442/usul-ile-beliren.html>

KENDİNİ BİLEN

KENDİNİ BİLEN

Ruhunu Rıza ile Hakk a yakın eden
Nefsini tefekkürle benlikten sıyırır
Gönlünü vird ile Sultan'a dem eden
Teveccühü Hâl ile muhabbete lââyık olur,,
Defterini amel ile süsleyen,
Vuslattaki mekânla müjdelenir,,
Niyetini alırken teslimiyet gözeten,
Sükûtu cevher bilir,,
Dünya derken kendini bilen,
İnsanı Kâmil olarak zikredilir,,
Gönül ile önünü gören,
Manevi Rızıkla nasiplenir,,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1454801/kendini-bilen.html>

GİZLERKEN ÇİZİLEN

GİZLERKEN ÇİZİLEN

İmanla açılan kapının anahtarı
Gönülde gizli
İhsanla sorgulanan yolun cevabı,
Niyette gizli
Tevazu ile edinilen yerin minderi
Alındaki izde gizli
Teslimi hâldeki ihlas
Sultan'ın gönlünden düşende gizli
Son ahvali hâldeki kemâlât
Tevhidle geçen anda gizli
Gizli olan herşey,
Herşeyin maliki olanın
İndirdiği Kitap ta çizili

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1455091/gizlerken-cizilen.html>

İNSAN

İNSAN

Dünyada doldurduğu ceple
Nefsini besler,,
Gönlüne koyduğu niyetle
Amelini belli eder,,
Hayır ile yaptığı,defteri tertipler,,
Dua ile kazandığı,vuslatı aydın eder,,
Sükût ile dinlediği,ilmini ziyade eder,,
Dost ile yöneldiği ,teslimi hal ile,
Gönlüne virdle nükseder,,
Tefekkürle öğrendiği gerçeği,
Gününe temyiz eder,,
Sabırla beklediği hakikati,
Şükürle aminler,,
Son ahvalde dile getirdiği,
Hâk ile beraberliği nida eder,,
Gönülle işlediği ,vuslattaki çeyizi
Her ilmiği ile seyri süluk der,,
Yâr derken önceliği, aşk ile filizi
Toprakta iken güle döner,,
Kul iken öğrendiği, ameli seyri
Kül olup, yoklukla varolmayı hisseder,
Benlikten çıkarken kazandığı hiçliği
Hiç olmadan var eder,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1456167/insan.html>

RAHMETLE GELEN BAŞLANGIÇ

RAHMETLE GELEN BAŞLANGIÇ

Dünya ile kurulan bağ, nefes bitince
Kefene girip, toprakla birleşince
Hesap kesilip, defter önüne gelince
İnsanlar ,arana kabrin girince
BİTER

Gönül ile kurulan bağ, nefsi bilince
Nefs ile dünyadan kendini çekince
Razı etmek için Hakk a yönelince
Toprakla samimiyeti gönül'le bir edince
BİR ile tefekkürü, gönüle katık edince
BAŞLAR

Başlarken doğar, zerreye farklı bakar
Gördüğünü değil, gönüldekini anlar
Anı onunla dolar
Rıza ile ihsanı, duayla toprağa akar,,
Tevhid-i lisan ile gözünü kapar
Gönlünü açarken Hakk'a
Toprak Rahmetle dolar..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1461152/rahmetle-gelen-baslangic.html>

TOPRAKTA BELİREN

İhtiyaç deyince gönül gözetin
Hâk ile görür, baktığı tefekkür olur
Sükut eder konuşur,
Lafzı Cemil ile ben gider,
Hâk söyler,
Hâl ile dinler,
Gerçeği gönüllere işler,,
Gönül ile kurulan bağ,
Her daim uzakları yakın eder,,

Ruh doyarsa beden hafifler,
Maksadı bilen, maksud ile ilerler
Aç kalan benlik, gönül yolunu gizler
Gönül içindeki cevheri,
Niyet ile toprağa döker,,
Nefes değildir diri tutan
Fâni der, bakiyi tercih eder
Onu bilir, gönül görür,
Gördüğü hayr ile şükre vesile olur,
Dost ile muhabbetin demi
Hâk ile arşa ,
huzur ile Rıza ya yakın olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1461454/toprakta-beliren.html>

MUHABBETLE HİSSEDİLEN

MUHABBETLE HİSSEDİLEN

Dünyadan soyunmadan takvayı giyemez
Ahlâk nedir anlamadan tefekkür edemez,
Boy aynasını kapatmadan, gönüle giremez
Benliği bırakmadan, ruhu dinleyemez
Kendini anlamadan, gönül yolu görünmez
Dost ile tanışmadan, muhabbet kokusu gelmez,,

Toprağı dua ile koklamadan,
Huzurda ki yer hissedilmez,,
Ameli ihsan ile tam etmeden
Hâl kendini söyletmez,,
Yâr ile yaren olmadan
Demin tadı muhabbete dökülmez
Her daim Hâk ka gönlü bağlamadan
Dünyadan geçilmez

Yol da bir, gönül de bir,
Dua da bir,
Her anı seyri Hâk ile bir etmeden
Toprakta Rahmet kokusu gelmez

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1461701/muhabbetle-hissedilen.html>

GÖNÜL GÖRMEZSE

Dünya gözü fani olana bakar,
Gönül görünce ,bâki der vuslata hazırlar,
Beden, niyet ile ameli güzin yapar,
Amel toprakta mekânı aydın kılar,,
Dost ile varılan yol, gönülleri sağlam tutar,,

Gördüklerimiz yetseydi zenginliğe,
Nefs dilenir miydi hiç?
Her zaman daha daha diye,
İstekleri doyumsuz, beklentisi sonsuz,
Ne bir Rıza gözetir, nede şükür söyler,,

Bakarken kör olur insan kendine,
Kendini bilmez, gerçeği görmez,
Konuşsa gönül işitmez,
Dokunsa ruh ısınmaz,
Oturduğu sofraya ruhunu doyurmaz,,

Herşey der hiç olur,
Aşk olmadan kaybolur,,
Yokluktan korkar, kendini saklar,
Varlık girdabında, kendinden uzakta
Beklentisi gönülden ırak olur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1463588/gonul-gormeze.html>

EMANETİN DİLİ

Emaneti verirken sahibine,
Onun Rızasına öncelik verir,,
Ne ister, ne bekler onu gözetir,
Emin bir hâl ile,muhafaza edilir,
Teslim ederken aidiyet hissedilir,
Emanet ile bütünleşir,
Eksik değil ihsan ile iade edilir,,

Üzerimizdeki emanetleri gözetmez,
Emanetin varlığını hissetmez,
Önce kendimizi bilmez,
Yabancı olursak varlığımızın,
Anlamı okuyamaz, sahibi tanımaz,
Özden uzak bir közde yok olur,
Rızasız bir yolda kaybolur,
Rahmetin bereketinden mahrum kalır,
Emanetin sahibini Rızı etmez,

Son ahvali halde gerçeğe tanışır
Ne bir adım geri sayar,
Nede gönül kapısını açar,,
Can dile gelir, Hâk der,,
Emanetin sahibi, emaneti dinler,,
Ne bir eksik ne bir fazla
Hepsi sayar gerçeği
Toprakla bütün olunca,,
Koşup tutamadığımız geride kalır,
Bakıp ulaşamadığımızdan mahrum kalır,
Bakarken uzaklaştığımızı yaklaşıyor,,
Gönülde saklı olanla tanışır
Geriyeye koca bir Âh kalır,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1463853/emanetin-dili.html>

LÂYIK OLUNAN

Hâk derken hangi isme layığız
Amelle öğrenir,
Ameli imanla şekillendirir,
Şekli hâl ile layık ettirir,
Hâlimizi teslimiyetle gösterir,
Teslimiyeti sabırla derecelendirir
Sabrı Rızayla rahmetlendirir,
Rahmeti muhabbetle hasbihal ettiririz,,

Hiç deyince, herşeyi anlar
Gönül Hayy ismiyle atar,,
Sultanın teveccühü muhabbeti
Hâk ka yakın kılar
Yakın olan, dünyayı kendinden uzak tutar
Uzaklık gönülde ise üşür
Gönül Hâk peşinde ise GÜL e dönüşür,,
Gül tefekkürle büyür
Vuslatta reyyan olur görünür

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1464363/l-yik-olunan.html>

MUHABBETİ GÖNÜL

Hâk ile atılan adım,
Hâk ka tabi olur,,
Ne bir şüphe barındırır,
Nede bir gizem uyandırır,
Varsa bir soru kendinle ilgili,
Kendini bilmeni bekler,
Önce edep der,,

Edep giyince benliğe,,
Açılır kapılar gönlün merkezine,,
Gönül gösterince kendini,
Kaybolur dünya sevgisi,,
Doldurur yerini,
Hâk ile muhabbetin sesi,,
Ah dinlemelere doyulmaz,
Orda bilinen sorgulanmaz,
Teslim olursan her halinle,
Hâk tan demeyi öğrenirsin,,

Nedir nicedir bellidir,
Soran cevabın yerini bilir,
Gönül soruyu muhabbetle sorar,
Hikmeti önce Kitap'ta arar,,
Tefekkürle açılınca Kitap,
Önce kendi varlığını Okur,
Var edeni gönlünde bulur,
Gönül huzuru bulunca
Âlem huzura kavuşur,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1467709/muhabbeti-gonul.html>

BİR GÜN

BİR GÜN

Herşey senden uzak,
Gerçek başucunda olacak,,
Kelimeler susacak,
Gönül konuşacak,,
İnsanlar boş bir kalabalığı andırıp,
Kendi varlığıyla yalnız kalacak,,
Bitmeyecek sandığın zaman,
Anla sınırlı kalacak,
İmanın suretinle değil,,
Gönlünde dökülenle kurtulacak,,
Kimbilir belkide herşeyin hiçliği
O anda anlaşılacak,,
Dil sükutu tadacak
Beden gerçek hesapla sorgulanırken,
Ahhh edişin sonuçsuz kalacak,
Çıktığın kapı tekrar açılmadan
Seni gerçeğe uğurlarken
Herkes seyirci kalacak,,

Niyetini bir başkası alırken,
İslanan bedeni kefen kurulayacak,
Değmeyen alnın toprağa dokunurken
Âminleri duyacak,,
Bitmeyen hesaplar toprak da son bulacak,
Var dediklerin yok olurken
Bilmediklerin yanibaşında hesabını tutacak,,
Hep var ettiklerin yanında bildiklerin
Toprağın üstünde kalacak,,
Herşey toprakla sınırlı
Toprak ise herşeye şahit olacak,,
Uzar gider bitmez bu gerçek,,
Yol yakınken uyan
Yoksa çok geç olacak,,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1468083/bir-gun.html>